

T.C.
BALIKESİR VALİLİĞİ
BALYA KAYMAKAMLIĞI

GEÇMİŞTEN GELECEĞE

BALYA

**BALYA KAYMAKAMLIĞI
KÖYLERE HİZMET GÖTÜRME BİRLİĞİ
BAŞKANLIĞI**

**KÜLTÜR YAYINLARI
ARAŞTIRMA DİZİSİ:2**

GEÇMİŞTEN GELECEĞE BALYA

YAYIN KURULU

**TOLGA ÖZDEMİR
BALYA KAYMAKAM V.**

**KAZIM BALBAL
İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRÜ**

**MEHMET ACAR
MÜDÜR YARDIMCISI**

KİTAP HAZIRLAMA KOMİSYONU

**ORHUN TURGUT
HEM MÜDÜRÜ**

**MEHMET DAYIOĞLU
HEM MÜDÜR YRD.**

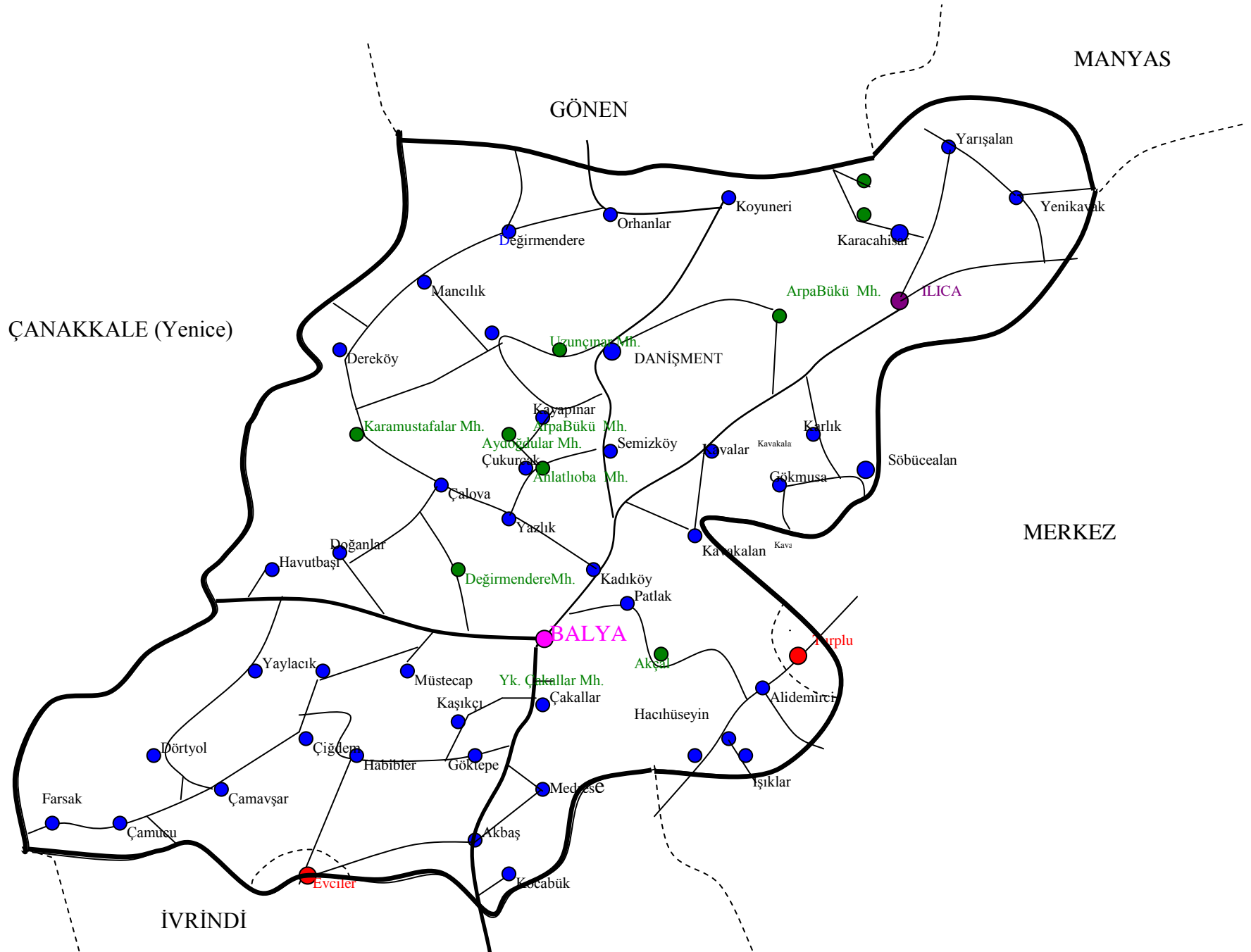
**MEHMET ESKİTÜRK
SINIF ÖĞRETMENİ**

**M. AKİF CANBAY
TÜRKÇE ÖĞRETMENİ**

**ENDER ÇOBAN-
S.Y.D.V MÜDÜR V.**

İSTİKLAL MARŞI

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır parlayacak!
O benimdir, o benim milletimindir ancak!

Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilal!
Kahraman ırkıma bir gül... ne bu şiddet, bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helal.
Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklal.

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım;
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım.
Yurtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garbın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar.
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imânı boğar,
'Medeniyet!' dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş, yurduma alçakları uğratma sakın;
Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın,
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri 'toprak' diyerek geçme, tanı!
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır, atanı.
Verme, dünyâları alsan da bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şühedâ fişkırarak topırağı sıksan, şühedâ!
Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Hudâ,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyâda cüdâ.

Rûhumun senden İlahî, şudur ancak emeli:
Değmesin ma' bedimin göğsüne nâ-mahrem eli!
Bu ezanlar-ki şehâdetleri dinin temeli-
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder -varsa- taşım.
Her cerîhamdan, İlâhî, boşanıp kanlı yaşım;
Fışkırır rûh-ı mücerred gibi yerden na'sım;
O zaman yükselerek arşa değer belki başım!

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.
Ebediyyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl;
Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet,
Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklâl!

**“Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça, daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet
Bulacaktır.”**

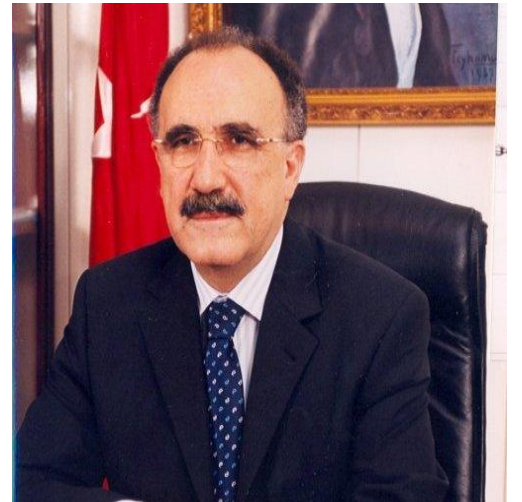
Mustafa Kemal ATATÜRK

Abdullah GÜL
Cumhurbaşkanı

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Beşir ATALAY
İçişleri Bakanı

Yılmaz ARSLAN
Balıkesir Valisi

Tarihin ilk dönemlerinden bu yana varlığını koruyarak günümüze ulaşan Balya ilçesi, daima bir Maden şehri olarak anılmış, ancak bu unsurun ortadan kalkmasıyla sahip olduğu tüm kazanımlarını hızlı bir şekilde yitirmeye başlamıştır. Özellikle maden işletmesinin 1939 tarihinde kapatılması sonucu, yoğun bir şekilde nüfus kaybına uğramıştır. Alternatif ekonomik faaliyetlerinde geliştirilememesi nedeniyle dışarıya göç hızlanmış, bu durumdan ticari sektör başta olmak üzere tüm kesimler olumsuz yönde etkilenince, sosyal ve ekonomik yönden Balya aynı hızla gerilemiştir.

Balya İlçesinin, Maden ve fabrikalarının kapatılmadığı dönemde refah düzeyinin yüksek olduğu, düzenlenen balolar için İstanbul'dan Balya'ya gelenlerin olduğu, hatta o zamanlar Balya'nın '*Küçük İstanbul*' lakabını bile edindiği söylenmektedir. Balya, söz konusu ekonomi ve insan potansiyeli nedeniyle Cumhuriyet tarihinde elektrik, asfalt yol, demiryolu ve Köy Mektebinin kurulduğu ilk yerleşim alanlarından biri olmuştur.

Son yıllarda Balıkesir Valiliği öncülüğünde turizm tanıtım günleri düzenlenmekte ayrıca maden, tarım, hayvancılık ve bunların sanayi ile entegrasyonu konularında çeşitli sempozyumlar ve tanıtımlar yapılmaktadır. Gelecek adına atılan bu adımların kuşkusuz Balyamız içinde faydalı olacağı, Yeraltı zenginlikleri, şifalı suları, Orman ürünleri ve özellikle Hayvancılık alanında Balyanın tüm ürün ve değerlerinin tanıtılmasıyla İlçemizin gelecekte -tıpkı geçmişindeki gibi- yerel ve ulusal düzeyde hak ettiği yeri alacağına inanıyorum.

Balyalı Hemşerilerimize ve Balya İlçemize hak ettiği ilgiyi alması için 2008 yılında Balya Kaymakamlığınca hazırlanan bu çalışma, aynı amaçlarla içerisindeki bilgiler tekrar gözden geçirilerek tarafımızca güncellenmiştir. Bu çalışmanın yerel ve ulusal düzeyde Balyanın tanıtımına büyük katkı sağlayacağı ve aynı zamanda ilçemizin hafızasını oluşturmada büyük hizmet edeceği kanaatindeyim.

Bu amaca hizmet edeceğini düşündüğümüz bu kitabın hazırlanmasında; Tertip Komitesinde yer alarak değerli vakitlerini bu hizmete ayıran Öğretmenlerimizden Zübeyde Hanım Y.İ.B.O. Müdür Yardımcısı Mehmet ACAR'A, Zübeyde Hanım YİBO Öğretmenleri Mehmet ESKİTÜRK ve Mehmet Akif CANBAY'A, Halk Eğitim Müdürü Orhun TURGUT'A ve Müdür Yardımcısı Mehmet DAYIOĞLU'NA, S.Y.D.V. Müdür Vekili Ender ÇOBAN'A, İlçe Milli Eğitim Müdürü Kazım BALBAL'A, Balya Kaymakamlığı Köylere Hizmet Götürme Birliği Meclis ve Encümenine, Katkı sağlayan tüm Muhtarlarımıza ve Kamu Personeline, katkılarından dolayı teşekkür ediyor, bu hizmetin Balyaya ve Balyalılara yararlı olmasını diliyorum.

TOLGA ÖZDEMİR
BALYA KAYMAKAM V.

İÇİNDEKİLER

Tarihçe / 10

Coğrafya / 27

Nüfus / 34

Eğitim / 39

Kültür /45

Sağlık ve Sosyal Hayat/ 59

Turizm / 63

Gençlik ve Spor / 68

Ekonomi / 70

Mahalli İdareler / 79

Çanakkale Şehitlerimiz /138

İlçede Yetişen Değerler /142

Kaynakça /143

TARİHÇE

Şehirler, ortaya çıkmalarını ve ayakta kalmalarını sağlayan fonksiyonlara göre adlandırılmaktadır. Sanayi, madencilik, askeri, turizm şehirleri gibi. Ancak bazı durumlarda, söz konusu şehir yapıcı unsurların ortadan kalkması, yerine alternatif ekonomik faaliyetin geliştirilememesi, işgücünün istihdam imkânlarını da ortadan kaldırmaktadır. Bunun sonucu olarak şehir yoğun bir şekilde dışarıya göç vermeye başlayarak şehir olma özelliğini kaybetmektedir.

Antik çağlardan beri, madenlerden dolayı yerleşik hayatın var olduğu bilinen ve özellikle 1840–1939 yılları arasında en hareketli dönemini yaşayan Balya, maden işletmesinin 1939 tarihinde kapatılması sonucu, yoğun bir şekilde nüfus kaybına uğramıştır. Alternatif ekonomik faaliyetlerin de geliştirilememesi nedeniyle dışarıya göç hızlanmış, bu durumdan hizmet ve ticarî sektörleri başta olmak üzere tüm kesimleri olumsuz yönde etkilenince, sosyal ve ekonomik yönden Balya aynı hızla gerilemiştir.

I-ANTİK ÇAĞLAR

Bugün ilçemizin içinde bulunduğu topraklar Anadolu da tarih devrini açan ve ilk siyasi birliği kuran Hitit İmparatorluğu(M.Ö. 1650–1200) sınırları içinde idi. O çağda bu bölgeye “ASSUVA” denmekteydi.

Hititlerden sonra Frigya(M.Ö. 722–676) daha sonra Lidya Krallıkları(M.Ö. 700–300), bu bölgeyi, sınırları içine almıştır. M.Ö. 6. yüzyılda Persler, Lidya ve bütün Anadolu ile beraber “Mysia” denen bu bölgeyi Pers İmparatorluğuna katmışlardır. M.Ö. 4. yüzyılda, ise Makedon Kralı Büyük İskender bu bölgeyi egemenliği altına almış, onun ölümünden sonra çıkan iç savaşlardan sonra Mysia bölgesi üzerinde Bergama krallığı kurulmuştur

Büyük İskender’in ölümünden sonra kurulan Bergama Krallığı bütün bu çevreye hâkim olmuştur. M.Ö. 130’a doğru Bergama Krallığıyla birlikte Roma İmparatorluğu etkisine giren bu bölge M.S. 1080 yılına kadar Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) idaresinde kalmıştır.

M.Ö. 130’da Romalıların yönetimine geçen Balya ve çevresinde bulunan madenlerinin işletildiği ve adının da “Cristian” olarak geçtiği bilinmektedir. Ayrıca 1544 tarihli Bursa mahkeme kayıtlarında da “Cristian” madeni olarak işletilmiş olduğuna dair belgeler bulunmaktadır. İsmail Hakkı Uzunçarşılı’nın “Karesi Vilayeti Tarihçesi” adlı eserinde eski zamanlarda Balya civarında maden ihracatıyla meşhur “Periharaks” adında bir yerin bulunduğu kaydedilmekte ve madenin çıkarıldığı bölgeye Ergasteri denildiği belirtilmektedir. Perikles zamanından beri Balya çevresinde kursun, gümüş, çinko gibi madenlerin çıkarıldığı rivayet edilmekle birlikte kesin olarak hangi tarihte islenmeye başlandığı bilinmemektedir. Bir başka rivayet de, aynı bölgede çok eski yıllara ait kuyu ve galeriler ile cüruf ve atıkların bulunması ve bunların Cenevizlilere ait olduğuna dairdir. Ayrıca Truva harabelerinde yapılan kazılarda bulunan kurşundan yapılmış bazı eşyaların ham maddesinin de Balya’dan sağlandığına dair iddialarda bulunmaktadır.

II-ANADOLU TÜRK TARİHİ

Bölgenin, Türklerden önce, kısa bir sürede olsa Müslüman kuvvetlerle tanışması, Emeviler döneminde gerçekleşen İstanbul kuşatmalarında bu bölgeye, Emeviler'in akınlarda bulunması ile olmuştur. 670 tarihinde Kyzikos'u ele geçirmesi ile başlayan ve yaklaşık yedi yıl kadar kısa bir süre devam eden İslamiyet'in hâkimiyeti, Türklerin Anadolu'ya akınları, 1048 Pasinler Savaşı ve onu takip eden 1071 Malazgirt Savaşından sonra, yurt edinme faaliyetleri devam etmiş, zayıf Bizans kuvvetleri karşısında ilerleyen Türk kuvvetleri kısa sürede Ege ve Marmara denizine ulaşmışlardır.

1080 tarihinde Kyzikos yani Balıkesir bölgesi Süleyman Şah tarafından ele geçirilmiştir. I. Haçlı Seferinden sonra bu bölgeler kaybedilmiş ve bu toprakları ele geçiren Bizans Kuvvetleri buraya yerleşen bütün Türkmen Aşiretlerini bu bölgelerden çıkarmıştır. Haçlı etkisinin zayıflamasıyla Türkmenler tekrar bu bölgeye akın etmişler ve bu bölgelere tekrar yerleşmeleri uzun zaman almıştır. 1175 tarihinde Eskişehir ovasında toplanan yüz bin Türkmen Denizli, Bergama, Karia, Mysia ve Edremit bölgelerine dağılmışlardır. Moğolların Anadolu'ya doğru ilerlemesi üzerine birçok Türkmen beyi Batı Anadolu'ya doğru göç etmişlerdir.

Bu Beylikler Köseadağ Savaşı(1243) sonrasında, Selçuklu otoritesinin zayıflamasını fırsat bilerek bağımsızlıklarına ilan etmişlerdir. 1280'li yılların sonlarına doğru Karesi Beyin nüfuzunda büyük bir Türkmen grubu Germiyanoglu Yakup Bey ile birlikte Mysia topraklarına girmiş ve Kyzikos ve Bigados haricinde bu bölgeyi fetih etmişlerdir.

Mysia'nın Marmara ve Ege kıyılarını ele geçiren Karesi Bey Selçuklu devletinin bu bölgedeki kıyı vilayetlerinden sorumlu valisini haline gelmiştir. Anadolu Selçuklu sultanı II. Mesut döneminde, Karesi Bey bugünkü Balıkesir ve Çanakkale'ye kadar olan Mysia topraklarını ele geçirmiştir.

1303 -1345, yaklaşık 42 yıl devam eden bu Türkmen prensliği, 1303–1308 arasında Selçuklu uç beyi olmuş, 1308–1335 arasında İlhanlılara, 1335–1345 arasında da Osman oğulları'na tâbi bulunmuştur.

Karesi Beyliği'nin Osmanlı Devleti'ne katılması ile 1345 yılında Balya ve çevresi de Osmanlı hâkimiyetine girmiştir.

Balya şehir merkezi, 1800 yılından önce "Koca gümüş Köyü" olarak anılmakta ve Balıkesir (Karesi) Sancağı sınırları içerisinde Alidemirci Bucağı'na bağlı bir köy konumundadır.

Bu döneme ait, Balya ile ilgili eldeki en eski kayıt Hüdavendigâr Sancağı'na bağlı olduğu döneme ait 1544 tarihli bir belgedir. Bu tarihten sonraki kayıt ise 1651 tarihli Kütahya Beylerbeyliği Mutasarrıfının bir emridir. Bu belgeye göre; Bu dönemde Kadılık olan Balya'nın adının burada Kadı olan Balibey'den geldiği rivayet edilmektedir.

Fakat Balya isminin, Türkçe de olduğu anlamıyla, yani çember ve demir tellerle bağlanmış ticaret eşyası anlamıyla kullanıldığı düşünüldüğünde, bu anlamıyla, Balya kelimesinin, İtalyanca da "Balla", Fransızca da "Bale" ve Almanca da "Balen" kelimeleri ile aynı anlamda ve benzer söz dizimi ve telaffuzu ile kullanıldığı görülecektir. Bu kelimenin Etimolojisine bakıldığında, 1350–1400 yıllarına kadar gittiği görülecektir. Dolayısı ile Balyanın isminin, Balya Madenlerindeki Fransız etkisinin başladığı yıllardan itibaren kullanılmaya başlandığı kuvvetle muhtemeldir.

Bu belgeden de anlaşıldığı üzere, XIX. yüzyıla gelinceye kadar işleyişi neredeyse hiç aksamayan Koca gümüş madenlerinin zamanla artan önemi, güvenlik ve benzeri gerekçelerle, 1807 yıllarında Alidemirci Bucak teşkilatının Koca gümüş köyüne taşınmasına neden olmuştur.

1839–1849 yılları arasında "Balya Maden İşletmeleri" ile birlikte yabancı devletlerle ismi anılan Balya, 1868 yılında Almanlara, 1878 yılında ise 99 yıllığına Fransızlara verilen madenlerin işletme imtiyazları ve akabinde 1892 yılında kurulan Fransız sermayeli "Balya Karaydın İşletmeleri" ile tarihinin en hareketli günlerini yaşamaya başlamıştır.

1864 yılına kadar Hüdavendigâr Eyaletinin Karesi Livasına bağlı bir kaza olan Balya, vilayet sistemine geçilen düzenlemeyle, 1864–1874 yılları arası Edremit kazasının, 1874'ten sonra Balıkesir'in merkez nahiyesi olmuştur. 1899 yılında kaymakam atanmış olup Karesi'nin vilayet olduğu dönemde ve tekrar sancak olduğu dönemde aynı konumunu sürdürmüştür. 1900 yılında ise Balya üçüncü sınıf olarak tekrar kaza yapılmıştır. 1910'da ikinci sınıf kazalığa yükseltilmiştir.

1914–1918 yılları arasında cereyan eden I. Dünya Harbine giren Osmanlı Devleti askerlerinin çarpıştığı pek çok cepheden bir tanesi de, bölgedeki Çanakkale Savaşıdır. Bu savaş, ülkenin her tarafında olduğu gibi Balıkesir'i de menfi olarak etkilemiştir. I. Dünya Savaşından yenik çıkan ve oldukça zayıf düşen Türklerin bu durumunu fırsat bilen Yunanlılar, gözlerini Batı Anadolu topraklarına diktiler. Yunanistan'ın buraları işgal etmesini diğer Avrupa devletleri de desteklediler. İtilâf devletlerinin tehditleri altında bulunan ve yeterli askeri, silahı olmayan, devletin de aciz kaldığını gören Türk halkı, müdafaa cemiyetleri kurmaya başladılar.

15 Mayıs 1919'da İzmir'e giren Yunanlılar işgallerini Anadolu'nun içlerine doğru yaymaya başladılar. Balıkesir bölgesinde ilk defa 29 Mayıs'ta Ayvalık işgal edildi. Yunanlılara karşı ilk silahlı mücadele Ayvalık'ta gerçekleşti. Bu arada Balıkesir'de 18 Mayıs'ta Vehbi (Bolak) Bey'in başkanlığında "Redd-i İlhak" heyeti oluşturuldu. Alaca Mescid'de oluşturulan 41 kişilik bu heyet hemen faaliyetlere başladı. 26–31 Temmuz 1919 ve 16–22 Eylül 1919 tarihlerinde yapılan I. ve II. Balıkesir Kongreleri neticesinde her bölgede Kuva-yi Milliye teşkilatları kuruldu.

Yüce önder Mustafa Kemal ATATÜRK önderliğinde başlayan Milli Mücadele için İstanbul'dan Balıkesir'e gelen Yüzbaşı Kemal hemen askeri birlikler oluşturmaya başladı. Bu birlikler işgali önlemek için yer yer Yunanlılarla çarpışmaktaydı. Soma ve Akhisar cephesi bunların en önemlisiydi. Fakat yeterli asker ve silah bulunmayan Milli kuvvetler; hem sayıca çok hem de teçhizat olarak güçlü Yunan karşısında ancak bir yıl dayanabildiler.

Soma-Akhisar cephesinin dağılmasıyla, 22 Haziran 1920'den itibaren Yunan işgali içerilere doğru yayılmaya başladı. Halka da çok eziyet eden Yunanlıların en büyük yardımcıları, daha önceden buralarda yaşayan yerli Rumlardı. Yıllarca beraber yaşayan bu insanlar, şartlar değişince daha önceden kendilerinden hiç bir kötülük görmedikleri Türklere ihanet etmekteydiler. Kazaları işgal eden Yunanlıları, Kuva-i Milliye güçleri hiç bir zaman rahat bırakmamış, direniş ve baskınlarla onları yıldırılmışlardı. Bu arada Anadolu'da Türk halkını Yunanlılara karşı direnmeye çağıran ve düzenli bir ordu kurmaya çalışan Mustafa Kemal'e Balıkesirliler destek vermişler ve işbirliği içerisinde olmuşlardır.

Türk Milli Mücadelesi açısından bu şehrin çok ayrı ve özel bir yeri bulunmaktadır. Sakarya zaferiyle Anadolu topraklarının sahibi olduğunu bir defa daha ispatlayan Türkler, 9 Eylül 1922 de İzmir'de Yunanlıların denize dökülmesiyle Kurtuluş Savaşından başarıyla çıkabilmiştir. Eylül ayının ilk haftasındaki 3-4 gün içinde bütün Balıkesir ve kazaları ile birlikte Balya da, ilçe ve çevresinde verilen millî mücadele sonucu 6 Eylül 1922 tarihinde işgalden kurtulmuştur.

III-ATATÜRK'ÜN Balya İLÇESİNİ ZİYARETLERİ

Atatürk'ün Balıkesir'i ziyaretleri yedi kez olmuştur. Bu gezi programlarında, Balyanın da içinde bulunduğu üç geziden ilki, 6 Şubat 1923'te gerçekleşmiştir.

Gazi Mustafa Kemal Paşa 29 Ocak 1923'te İzmir'de Lâtife (Uşaklıgil) ile evlenmiş, evliliğin ilk haftasında da bir yurt gezisine çıkarak Balıkesir'e kadar gelmiş idi. İzmir'den trenle Balıkesir'e gelen Mustafa Kemal Paşa'nın beraberinde eşi ve Kazım Karabekir Paşa ile diğer zevat bulunuyordu. Atatürk bu gezisinde, Balyaya da gelmiştir. Balyadan da, Edremit'e geçen Mustafa Kemal Paşa 10 Şubat günü Balıkesir'e dönmüş ve 11 Şubat günü Balıkesir'den trenle ayrılarak, İzmir'e gitmiştir.

Atatürk'ün Balıkesir, Balya, Çanakkale Ziyareti

Balya Kaymakamı, Kaptan, Hıncı

Atatürk'ün Balıkesir-Balya-Çanakkale Ziyareti

Atatürk'ün, 16.04.1934 yılında, Çanakkale'den hareketle Balya üzerinden Balıkesir'e geldiği, bazı askerî birlikleri denetlediği ve Balıkesir'den trenle Eskişehir'e oradan da Ankara'ya hareket ettiği yurtiçi gezisi bir diğer ikinci gezidir.

Atatürk'ün Baylanında içinde bulunduğu son ziyareti ki bu Balıkesir'e de Son gelişidir. Atatürk'ün 1934 yılında ülkemizi ziyaret eden İran Şahı'na Türkiye'nin ilk asfalt yolu olan Balıkesir-Çanakkale yolunu göstermek için yaptığı bu gezi için Mustafa Kemal Paşa, 24 Haziran 1934 Pazar günü, Soma üzerinden trenle Balıkesir'e geldi. 25 Haziran 1934 Pazartesi günü de Balıkesir'den otomobil ile Balya üzerinden Çanakkale'ye hareket etti.

**Cumhurbaşkanı Gazi Mustafa Kemal, İran Şahı Rıza Pehlevi ile
(16 Haziran 1934)**

Atatürk'ün Balıkesir'e son ziyaretinin nedeni olan, Balıkesir- Çanakkale- Balya Yolu'nun 138 km.lik kısmı 29 Ekim 1933'te Cumhuriyet'in onuncu yılı bayramında Çanakkale'de ve Balya'da yapılan törenlerle milletin hizmetine açılmıştı.

Bu yolun Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün emrettiği zamanda yapılıp bitirilmesi için, o tarihte yol yapımında kullanılan makineler olmadığından bu yol kazma, kürek ve insan gücüyle yapılmıştı.

Balıkesir-Balya-Çanakkale Yolu

IV-MADENCİLİK VE BALYA MADENLERİNİN TARİHÇESİ

1-Madencilik Tarihi

Madencilik; insanlık tarihi kadar köklü bir geçmişe sahip, toplumların gelişiminde birinci derecede rol oynayan bir olgudur. Doğal kaynakların insan ve toplum yaşamındaki önemi bilinmektedir. Günümüzde insan yaşamını fonksiyonel hale getiren araç ve gereçlerin % 99'u doğal kaynaklardan, özellikle de madenlerden sağlanmaktadır.

Toplumların sanayileşerek kalkınmaları, hammadde ve maden kaynaklarından verimli bir şekilde yararlanmaları ile yakından ilişkilidir. Tarihi süreç içerisinde insan ve toplumlar, doğal kaynaklarını verimli ve akılcı yöntemlerle kullanabildikleri ölçüde geliştirmiş ve zenginleştirmiştir. Günümüzde, büyük boyutlu doğal kaynaklara sahip bazı ülkelerin kalkınmalarını tamamlayamamış olması şaşırtıcı değildir. Çünkü asıl önemli olan, kaynaklara sahip olmanın yanında, onlardan gerektiği gibi yararlanabilmelerinin yollarını da bulabilmektir.

Günümüzün toplumsal refah ve zenginliğine sahip gelişmiş ülkeleri, tarihi süreç içerisinde Sanayi Devrimini en önemli hammadde kaynağı olarak maden varlıklarına dayandırarak gerçekleştirmişlerdir.

Avrupa 'da 18. ve 19. yüzyıllarda yeni buluşların üretime uygulanması ve buhar gücüyle çalışan makinelerin, makineleşmiş endüstriyi Doğurması, bu gelişmelerin de Avrupa'daki sermaye birikimini arttırması ile ortaya çıkan sanayi devrimi öncesinde, devletler için madenlerin önemi paha biçilemez niteliktedir. Özellikle ordunun yapılandırılmasında, ekonominin ayakta tutulmasında ve devletin ömrünü sürdürebilmesinde madenlerin işletilebilmesi ve faydalanılması gereklilik arz etmekte idi. Madenlerin genel kullanımının birinci derecede savaş gereçleri imaline dönük harp sanayi hammaddesi olması, diğer yandan da değerli madenlerden para basılması şeklinde olmuştur. Harp sanayisi için vazgeçilmez bir hammadde olması, devletlerin bu madenler üzerinde mutlak egemen olmaları sonucunu Doğurmuştur. Bu nedenle de bizzat devlet tarafından işletilmiş veya belli bir ücret karşılığında işletirilmiştir.

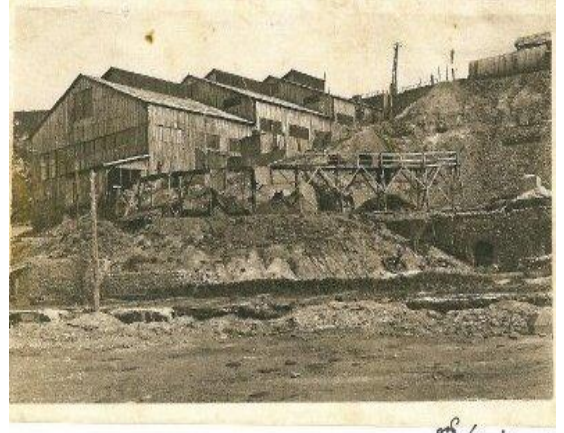
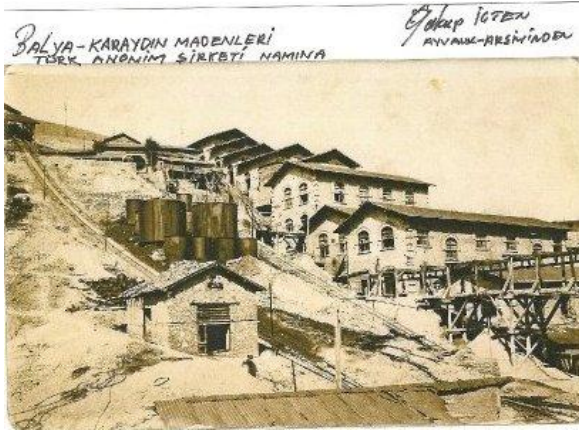
Fakat, Sanayi devrimi ve sonrasında günümüze kadar, madenler devletler için, harp araç-gereçlerinin ve para basımının yanında, artık, enerji kaynağı başta olmak üzere, fabrikalar için üretilen makinelerden, fabrikalarda üretilen eşyanın hammaddesine, Demiryollarından, deniz-kara-hava taşımacılığına kadar artık vazgeçilmezi haline gelmiştir.

Ülkeler ve milletlerin gelişmesinde oynadığı bu rol, madenlerin önemini tarih boyunca artarak korumasına, neden olmuştur. Doğal olarak bir ülkenin sanayileşmesinde ve kalkınmasında kendi topraklarında maden yataklarının bulunması ve bunların işletilmesi o ülkeler ve ülkelerin toplumlarının zenginleşmesinde, sosyal-ekonomik refahının yükselmesinde kolaylık sağlamış ve sağlamaya da devam edecektir.

2-Balya Madenlerinin Tarihi

Balya'da madencilik faaliyetlerinin ilk olarak ne zaman başladığı tam olarak bilinmemektedir. Madencilik başlangıcını M.Ö. 500'lü yıllara dayandıranların yanında, Romalılar döneminde madenlerin işletildiği ve adının "Cristian Madenleri" olduğu ve Balya çevresinde maden ihracatıyla ünlenmiş "Periharaks" isminde bir yerleşme olduğunu ve madenin çıkarıldığı bölgeye de Ergasteri denildiği rivayet edilmektedir.

Bir diğer rivayet, Fransızlar tarafından işletilmiş olan maden galerilerinin dışında, çok eski yıllara ait kuyu ve galeriler ile cüruf ve atıkların bulunması, bunların Cenevizlilere ait olduğu söylentileridir. Truva harabelerinde bulunmuş şimdiye kadar en eski addedilen kurşun eşyanın da Balya'nın buraya yakınlığı dolayısıyla, bu madenlerden çıkarılmış kurşundan üretilebileceği ihtimali vardır. Madenin Karesi Oğulları zamanında işletilip işletilmediği belli değildir.

a) Osmanlı Devleti'nde Madencilik Ve Balya Madenleri

Madenler kuskusuz Osmanlı Devleti'nin ekonomisi için vergilerin yanında önemli bir kaynağı oluşturmaktadır. Nakit ihtiyacının büyük bir kısmının karşılandığı bu iki gelir çeşidi devletin kuruluş aşamasından yükseliş dönemine kadar süregelen politikalarının içinde en önemli noktada bulunmaktadır. Özellikle madenlerin önemi devletin askeri hamlelerinde kendini bariz bir şekilde hissettirmiştir. Artan fetihlerin yönlerine dikkat edildiğinde Rumeli ve Anadolu yakasındaki maden yataklarının ele geçirilmesinin hiçte tesadüf olmadığını anlamaktayız.

Madenler, Osmanlı Devleti için refah kaynakları olarak gösterilebilir. Özellikle kuruluşla birlikte başlayan para basımı, bu ihtiyacın karşılanmasında madenlerin önemini bir kat daha arttırmıştır. Devlet para düzenini madenlerin varlığına da borçlu olmakla birlikte madenlerin yönetimine bu yönde özel bir önem atfedilmiştir.

Kuruluş dönemiyle birlikte çıkarılan madenler çeşitlilik arz etmese de daha sonraki kazı girişimlerinde farklı materyaller elde edilmeye başlanmıştır. Özellikle altın ve gümüşün bol miktarda çıkarılması ekonomiye ivme kazandırırken, kalay, kursun ve demir gibi madenler de ordunun güçlenmesi açısından devlete önemli bir katkı sağlamıştır.

Osmanlı'da toprağın mülkiyet hakkı devlete dayandığından ve her türlü hakkın devlete ait olduğundan dolayı madenler de millete mal edilmemiş, Devletin çıkarları ön planda tutularak adımlar atılmıştır. Bu şekilde devletin arazi üzerinde yüksek mülkiyet ve denetleme hakkı sağlanmış, dolayısıyla da toprağı kullanma yetkisi olanlar devletin kiracısı olarak görülmüştür.

Osmanlı'nın kuruluşundan XIX. yy'a kadar olan dönemde, Balyanın bulunduğu yer "Kocagümüş Köyü" adı ile anılmakta idi. Osmanlılar döneminde Balya Madeni (Kocagümüş Madeni) tarihte gülle yapımıyla ünlenmişti.

Balya ile ilgili bu döneme ait en eski kayıt Hüdavendigâr Sancağı'na bağlı olduğu döneme ait 1544 tarihli bir belgedir. Bu tarihten sonraki kayıt ise 1651 tarihli Kütahya Beylerbeyliği Mutasarrıfının bir emridir. Bu belgeye göre; Balya madeninin Bali Bey adında bir mültezimin olduğu vurgulanmaktadır.

III. Selim zamanında ise maden işletilmektedir, fakat şehrin nüfusunun azalması ve paralelinde üretimin düşmesi üzerine bölgeye Gönen ve çevre köylerden iskân yapıldığı gibi Gönen ile beraber iki üç kazanın da Balya'ya bağlandığı bilinmektedir. XIX. yüzyıla gelinceye kadar işleyişi neredeyse hiç aksamayan Balya madenleri, XIX. yüzyılda ise artan talebi karşılayamayacak bir duruma gelmiştir.

Bu belgeden de anlaşıldığı üzere, XIX. yüzyıla gelinceye kadar işleyişi neredeyse hiç aksamayan koca gümüş madenlerinin zamanla artan önemi, güvenlik ve benzeri gerekçelerle, 1807 yıllarında Alidemirci Bucak teşkilatının Koca gümüş köyüne taşınmasına neden olmuştur.

XIX. yüzyıla doğru gelişen sanayi ve ardından artan hammadde ihtiyacı, daha önce de önemi olan madenleri artık bir gereklilik sekline büründürmüştür. Tanzimat dönemiyle birlikte başlayan yeni girişimler ve yayımlanan nizamnameler Osmanlı madencilğine yeniden ivme kazandırmış, ancak çaresizce atılan adımlar Osmanlı ekonomisinden çok Avrupalıları memnun etmiştir.

Balya madenlerinin yabancı kuruluşlarla birlikte anılması 1839–1849 yılları arasında milliyeti belli olamayan “Balya Maden İşletmeleri” ile başlamıştır. 1868 yılında Alman Reiser adlı bir kişi tarafından keşfedilen Balya madenlerinin işletme hakkı aynı şahıs tarafından alınmış ve daha sonra “Lorium” şirketine devredilmiştir. Böylelikle, Balya madenlerine ilk yabancı sermayenin girişi sağlanmıştır.

1876 yılında Balya madeninin işletilme hakkını doksan dokuz yıllığına Fransız “Riyol” şirketine veren Osmanlı Devleti, işletilecek madende sadece simli kursun madeninin ihracı ihalesini yapmış, diğer madenlerin ihracını engellenmiştir. Balya madenleri, Avrupalıların bildiği, dünyanın yeni yatırım alanı olan bir maden halini almaya baslarken, bu sayede Osmanlı toprakları da şimdiye kadar görmemiş olduğu ilkleri Balya madenleri sayesinde görmüştür.

1892’de Koca Gümüş ve Kara Aydın mevkilerinde tespit edilen simli kursun madenlerinin 4.500.000 Frank sermaye ile kurulan “Balya Karaydın Şirketi” (Socite Anonyme Ottomane Des Mines De Balia-Karaaydın) tarafından çıkarılmaya başlanmasıyla birlikte, Fransızlar bölgeye geçici yatırımlarıyla yerleşmeye başlamışlardır. Fransız kökenli bu şirket

Balya'dan kursun, çinko, gümüş çıkarmakla kalmamış; Mancılık' ta kömür, Patlak' ta kursun, çinko ve manganez madenlerini de işletir hale gelmiştir.

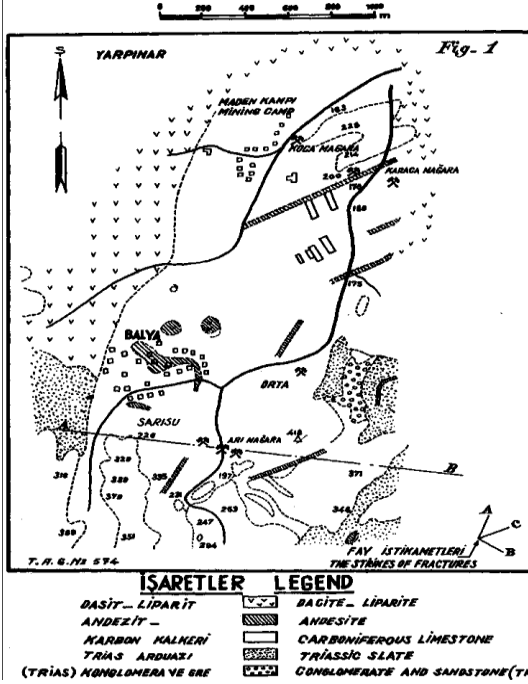
Balya Kara Aydın Şirketi hisse senedi örneği

Şirket 1901 yılında Mancılık' da bir elektrik santrali kurmuş ve Elektriği Balyaya kadar getirmiştir. Gelen elektrik Balyanın aydınlanmasında kullanılmıştır. Diğer yandan, yukarıda da bahsedildiği üzere, Sanayi devrimi ve demiryolları birbiriyle özdeşleşen iki kavram olarak karşımıza çıkarken, Balya'nın ve sahip olduğu madenlerin de demiryolları ile ayrı bir ilişkisi vardır.

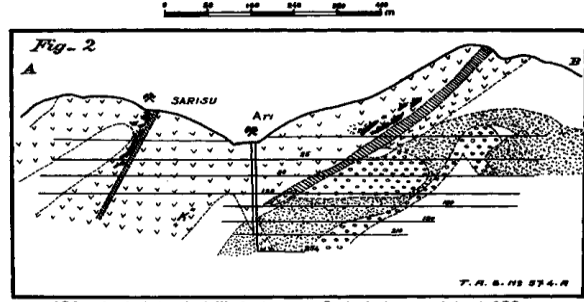
İlk zamanlarda çıkarılan madenin nakliyesi deve, katır, araba ile yapılırken, daha sonra Balya'dan Palamutluk mevkiine kadar 62 km uzunluğunda ve 60 cm genişliğinde dar bir dekovil hattının yapıldığı bilinmektedir. Bölgeye kadar hayvanla çekilen dekovillerle nakledilen madenler buradan Akçay iskelesine arabalarla nakledilmiştir. Daha sonra ise ulaşımı hızlandırmak adına Palamutluktan Akçay iskelesine kadar demiryolu inşası Fransızların sahip olduğu "Balya Kara Aydın Şirketi" tarafından yapılırken, XIX. yüzyılda Osmanlı topraklarındaki demiryolu yapımında da en öne çıkan devlet Fransa olmuştur. Madenin işletildiği dönemde yaklaşık 200 km'lik demiryolu ağını bölgeye kuran Fransızlar, ayrıca Anadolu'daki ilk tren yolu olma özelliğine de sahip olan bu yolu Çanakkale boğazına kadar uzatmışlardır. Önceleri Gönen üzerinden Bandırmaya taşınıp oradan gemilere yüklenen madenler 1800'lü yıllarla birlikte Akçay ve Edremit yolları kullanılarak limanlara ulaştırılmıştır. Bunun yanında bazı vesikalara göre de ihraç edilen madenin Bandırma iskelesinden İstanbul'a taşındığı da anlaşılmaktadır.

Balya madeninin çalıştığı dönemlerde; Koca Arı, Sarısa, Orta ve Karaca adında beş ocak bulunmakta olup bunlardan Arı ve Orta mağaraları işletilmiştir. Şirketin modern İşletmeciliğe geçmesinden sonra 4 milyon ton civarında cevher İşlediği ve bundan da 400,000 ton metal kurşun ürettiği tahmin edilmektedir.

Balya Madeninin Jeolojik Haritası.
Geological Map of Balya Mine.

JEOLJİK A-B MAKTAI, GEOLOGICAL SECTION A-B

Madenin faaliyette olduğu yıllarda maden sahası

Madenden çıkarılan kurşun eritilerek kalıplar halinde Avrupa'ya gönderilirdi. Şirket daha sonraları kurşunda artan çinkoyu elde etmek için Flotasyon sistemi kurmuştur. Kurşun ve çinko Flotasyonla ayrıştırılmaya başlandığında suya ihtiyaç olmuştur. İhtiyaç duyulan su Kadıköy'e akan Doğanlar deresinden alınmıştır. Flotasyonda kullanılan su havuzlara doldurulurdu. Buradaki su her zaman mühürlü şişeler içinde Zonguldak'taki Kimya laboratuvarına gönderilerek hayvanlar içtiğinde zararlı olup olmayacağını raporla bildirilir ve bu raporlar Balya Merkezinde saklanırdı.

1911 yılında şirkette 175 müstahdem ve 1.165 işçi çalışmıştır. İşçi sayısı ile ilgili bu rakamlar, madende asansörün ve elektriğin kullanılması, işletmenin büyüklüğü ve kullanılan teknolojinin seviyesi hakkında fikir vermektedir.

1. Dünya Savaşı sonrasında faaliyetini durduran şirket, 1920' de yeniden madeni işletmeye başladı. 1925 yılından sonra kurşun üretimi azalmış, üstelik bu yıllarda dünya piyasalarında kurşun fiyatları da düşmüştür. Adını 1923'ten sonra "Balya Karaaydın Maden Şirketi-Türk" diye değiştiren şirket hükümetten 200 bin lira yardım olarak faaliyetine devam etti. 24 Ekim 1927'de kuyulardan birinde çıkan yangınla 500 bin lira zarara uğradı.

Ayrıca, 1930'larda Dünyada yaşanan ekonomik kriz de, Balya maden işletmesini olumsuz yönde etkilemiştir. Bu durum, Balya Karaaydın Maden Şirketini zor durumda bırakmıştır. Şirket, işçi çıkarma yoluna gitmiştir. Şirkete destek olmak amacıyla çıkarılan bir kanunla şirketin madenlerde kullandığı malzemeleri, yurt dışından gümrüksüz getirmesi sağlanmıştır.

1932 yılında faaliyetini durduran şirket yeniden hükümetten yardım aldı. Bütün bu tedbirlere rağmen, Balya Karaydın Şirketinde, 1931 yılına kadar beş bin işçi sayısı ile çalışırken sonraları bu sayı 500' lere kadar düşmüştü.

Şirket, 1933–1934 yıllarında üretimini üç katı artırmasına karşın kurşun fiyatlarının dünya piyasasında düşmesi üzerine faaliyetine 1939 yılında son vermek zorunda kaldı. Maden, 8 Şubat 1940'ta Bakanlar Kurulu kararıyla devletleştirildi. O tarihten itibaren de Balyanın kaderi değişti.

Balya madeninden sökülen makine ve aksam, Bolkardağı, Keban Simli Kurşun, Ergani Bakır ve Soma Kömür madenlerinde kuruldu. Balya madeninin tasfiyesi, Etibank'ın, hatta Türkiye Kömür İşletmeleri'nin temelini atılmasına katkı yaptı. Gerek makine gerek de insan gücü yönünden Keban, Ergani, Şark Kromları, Soma ile Tavşanlı Maden İşletmeleri buradan giden işçi ve aletlerle hayat buldu.

b) Madenin Sosyo-Ekonomik Etkilerinin Dünü-Bugünü

Madencilik faaliyetlerinin yoğun olduğu XIX. yüzyılda, Koca gümüş Köyü, Balya şehrine dönüşmüştür. Sağladığı istihdam imkânları, çevresindeki köylerin dışında, yurt içinden ve yurt dışından göç almasına yol açmıştır.

Balya'nın nüfusu 1887–1907 yılları arasındaki 20 yıllık bir dönemde 21.509'den 52.689'a çıkarak %145 oranında artmıştır. Bunun dışında farklı milletlere ve inançlara mensup insanlar yaşamıştır.

Yıllar	Toplam Nüfus	Gayr-i Müslim Nüfus
1887	21.509	341
1890	23.757	1923
1892	27.696	2343
1900	42.554	1.118
1907	52.689	3483

Etnik ve dini yapı ilçenin yerleşmesini etkilemiştir. Hüdavendigâr 1324 yılı salnamesinin 569. sayfasında “1906 yılı itibariyle kazada 36 cami, 53 mescit, 4 kilise, 70 değirmen, 3 han, 5 maden fabrikası, 7 gazino ve 88 mektep vardır” şeklindeki ifadesi ile gayr-i Müslimlerin sosyal yaşantıya etkisini göstermektedir.

İş imkânlarının iyi olması ve düzenli gelire sahip halkın varlığı, Balya’daki sosyal şartları sonraki yıllarda da etkilemeye devam etmiştir. Balya 1927’lerde 25 yataklı bir hastanesi, 5 yataklı frengili hastaları tedavi evi, eczanesi, sineması, 5 fabrikası, 5 maden kuyusu, 5 yapımevi sahibi iken, 1933’lerde ise, 8 kilometrelik kanalizasyonu, 1 motopompu, 3 tulumba ve 5 işçili bir yangın söndürme teşkilatı, belediye dispanseri, 65 dükkânı, 5 mağazası, 3 lokantası, 2 gazinosu, 7 kahvehanesi, 2 hanı, 2 oteli ve 10 fırını olan bir maden şehri idi.

Görüldüğü üzere, Şehirdeki refah seviyesinin artması, sosyal hayatı ve ekonomik yapıyı da etkilemiştir. İşçilerin düzenli gelirlerinin olması ve dönemin şartlarına göre sahip oldukları refah seviyesinin getirmiş olduğu yaşam şekli ve eğlence kültürünün varlığı böylece daha iyi anlaşılmaktadır.

Madencilik, aynı zamanda Balya’da birçok ilkin de yaşamasını sağlamıştır. Balya, Anadolu’ya ilk yabancı sermayenin geldiği (1868), elektriğin ilk olarak kullanıldığı (1901), Osmanlı Devleti’nde ilk işçi grevinin yapıldığı (14 Eylül 1908), altyapı tesislerinin ülkede ilklerden olduğu ve hava kirliliğinin ilk olarak yaşandığı şehirdir. Bu özellikleri ile Balya, tipik bir maden şehri hüviyetini kazanmıştır. Maden ocaklarında kullanılan asansörler, madenlerin Akçay iskelesine taşınması için döşenen tren rayları da, Balya’da zamanın teknolojik şartlarından yararlanma seviyesini göstermektedir

Ancak, 1939 yılında maden işletmesinin kapatılması, Balya’nın kaderini değiştirmiştir. O yıllarda, Türkiye’deki diğer bütün yerleşmelerin nüfusları artarken, istihdam imkânlarının ortadan kalkması ile Balya’nın nüfusu hızla azalmıştır. 1927–2007 yılları arasındaki 80 yıllık dönemde, şehir nüfusu 5.424’ten, 2084’e düşerek %38, ilçe toplam nüfusu ise, 30.846’dan 15325’a düşerek %50 oranında eksilmiştir. Farklı etnik yapıda ve inançta nüfus kalmamıştır. İlçede ticaret ve sosyal hayat olumsuz yönde etkilenmiştir.

Yıllar	Şehirsel Nüfus	Toplam Nüfus
1927	5.424	30.846
1935	2.731	31.632
1950	2.362	25.577
1970	1.686	24.669
1990	2.248	21.781
2000	1.916	18.869
2007	2084	15325
2008	2.038	15.961
2009	1.901	15.465

Balya nüfusu 1927–2009

c) Balya Madenlerinde İşçi Hareketleri

İlçe 1940 yılı öncesi bir maden şehridir. “İlçe bir maden kasabası olarak faaliyet döneminde 6–7 bin nüfusu sinesinde barındırmıştır. Bu dönemde halk geçimini tamamen maden işçiliğine bağlamıştır.

Eski şirket, bütün işlerini insan kuvveti ile yapmakta idi. O zamanlar şirkette 3–4 bin amele çalışmakta olduğu gibi, kurşunun beher tonu 40 İngiliz altın lirasına satılıyordu. Bu yüzden kazaya her ay 200 ve 250 bin lira para giriyordu.

Bu dönemde Balya’da yaşayan gayr-i Müslimler de madeni işleten şirket tarafından ülke dışından getirilip istihdam edilen teknik elemanlardan oluşmaktadır.

XX. yüzyılın başlarında tüm Osmanlı ülkesinde yaklaşık 25.000 sürekli işçi bulunduğu; tuz ve tas ocaklarında çalışanların sayısı ise 30.000 civarında olduğu belirtilmektedir. Sürekli işçilerin yaklaşık üçte biri Zonguldak kömür havzasında, 2.500’ü Ege yöresinde, 1.500 kadarı da Balya Karaydın madeninde çalışmışlardır. Fakat 1927 yılı öncesi dönemde, madende çalışan işçilerin sayısı hakkında, bu rakamların haricinde değişik kaynaklarda farklı rakamlar bulunmaktadır. Söz konusu dönemdeki nüfus durumu hakkında fikir vermesi için, birkaç kaynaktan geçen işçi sayılarına değinilmesinin yararlı olacağı düşünülmüştür.

28 Ekim 1930 tarihli Son Posta Gazetesi, madendeki işçi grevleri ve madenin kapanma ihtimali ile ilgili olarak, “2 bine yakın insanın işsiz kalma tehlikesi ile karşı karşıya” kalışı haber yapılmıştır. “Canlı Tarihler, Hatıralarım” adlı eserde, 14 Eylül 1908 grevinin Türkiye’nin ilk amele grevi olduğunu ve Balya’dan 3 bin kişinin katıldığı belirtilmiştir. Bir başka eserde; 1925 yılında toplanan İstanbul Amele Birliği’ne 250 delegenin katıldığı, bunların İstanbul’dan 19 bin, Zonguldak’tan 15 bin ve Balya-Kara aydın’daki 10 bin işçiyi temsil ettiği ifade edilmiştir. Yine, “Türkiye’nin Bölgesel İktisat Tarihi 2”, adlı kitapta, Balya madeninde 3–4 bin kişinin çalıştığı, 1934 işçi grevine Balya’dan 3 bin kişinin katıldığı belirtilmiştir. 1967 yılında yayımlanan Balıkesir İl Yıllığı’nda da, 1931 yılı öncesinde madende 5 bin işçinin çalıştığına yer verilmiştir.

Bu farklı kaynaklardan, madenlerde çalışan işçi sayısının yanı sıra, madenlerde çalışan işçilerin, ve dolayısı ile Balya Madenlerinde çalışan işçilerin de, ilk işçi hareketlerini başlattığını öğrenmiş bulunuyoruz.

O dönemki çalışma koşulları, işçilerin haklarını belirleyen düzenlemelerin henüz yapılmaması, Adaletsiz işletim şekli vb nedenler ilk işçi grevine neden olmuştur. Özellikle yabancı sermayenin beraberinde getirdiği mühendisler bölgedeki yerli işçinin oldukça üzerinde bulunan yaşam standardı ile kuskusuz köylünün ve çalışanların tepkisini çekmekteydi. Özellikle yönetici kesimden oluşan Fransızların, yaşam alanları yerli işçilerden çok farklıydı. Madenlerde çalışan işçilerin ağır şartlar altında çalıştıkları, Bu nedenle işçilerin 1908’de greve gittikleri anlaşılmaktadır. Bu Osmanlı tarihinde kayıtlarda rastlanabilen ilk işçi hareketidir.

Takip eden yıllar içerisinde 1911 yılında bir grev daha yapılmıştır. 1925 yılında Türkiye Amele Birliği oluşturulmuş ve İstanbul’da bir işçi kongresi toplanmıştır. 1928 ve 1934 yıllarında da grevler yapılmıştır.

d) Balya Maden(Kurşun-Çinko) Artıkları ve Ekonomik Değeri

Artıklar, Balya ilçesinin Belediye sınırları içinde ve civarında bulunmaktadır. Modern işletmeciliğe, 1880 yılında «Société des mines de Balya » Karaaydın» adında bir Fransız şirketi

başlamıştır. Birinci Dünya Savaşından önce, dünyanın en büyük kurşun madeni yataklarından biri olan Balya madeni;

Fransız şirketi tarafından 1939 yılına kadar işletilmiştir. 1913 yılında en yüksek işletmecilik seviyesine ulaşmış olup, üretim 140.300 ton ham cevher ve 13.800 ton kurşundur. Sonraları üretim düşmeye başlamıştır. Söz konusu artıkların(cüruf) kesin birikim tarihi bilinmemekle beraber 1939 yılına kadar Fransız şirketi tarafından ve daha önce yapılan işletmelerden olduğu kesin olarak bilinmektedir

Maden Atıkları

Balya maden artıkları izabe artığı ve flotasyon artığı olmak üzere iki kısımdır. Sahada, izabe ve flotasyon artıkları ayrı yerlerde bulunmaktadır.

Balya maden potansiyelinin yeraltı ve yerüstü maden potansiyeli şeklinde düşünüldüğünde, yerüstü potansiyelinin bir milyon tonun üzerinde olduğu ve bunun hazır bir potansiyel olduğu görülecektir. Yeraltı potansiyeli, Balya maden ekonomisi açısından çok önemlidir. Yeraltı araştırmaları sonucunda ortaya konacak yeraltı maden potansiyeli ile birlikte olumlu veya olumsuz oluşuna göre, yerüstü maden potansiyeli de önem kazanacaktır.

Ayrıca bu artıkların işletilmesinin ekonomiye kazandıracığı artı değer yanında, çevrede yarattığı görüntü kirliliği ve muhtemel sağlık sorunlarının da önüne geçilebilecektir.

V-İDARİ TARİHÇE

Tarihçe bölümünde bahsettiğimiz üzere, Balya, tarih boyunca madencilik faaliyetleri ile birlikte anılır olmuş, antik çağlardan bu yana varlığını bu yönüyle sürdürmüştür. Balyanın idari yapısının anlatılacağı bu bölümde, Balyanın da içinde bulunduğu Karesi Beyliğinin Osmanlı yönetimine geçtiği 1345 tarihi başlangıç olarak alınacaktır.

Osmanlı Devletinin klasik dönem idari Teşkilatlanmasında eyalet sistemi uygulanmaktaydı. İmparatorluk, idari teşkilatın en büyük parçası olan eyaletlere, eyaletler sancaklara, sancaklar kazalara, kazalar da nahiyelere, köylere bölünmüşlerdi. Karesi Osmanlı hâkimiyetine girdiği zaman, Osmanlının, Merkezi Kütahya olan Bir tek, Anadolu eyaleti vardı.

İdari teşkilatlanmada Karesi, bu dönemde, merkezi Kütahya olan Anadolu Eyaletinin bir sancağı durumundaydı.

Karesi Sancağı da merkez kaza Balıkesir olmak üzere kazalara ayrılmıştı; Bigadiç, Sındırgı, Baş Gelenbe (Gelenbe), Kemer Edremit (Burhaniye), Edremit, Ayazmend (Altınova), Kozak, İvrindi, Manyas, Fırt ma'a Şamlı (Susurluk) ve 1786'da dâhil edilen Ayvalık. Bu dönemde Balya kaza olarak Biga sancağına bağlı idi.

Balıkesir Vilayeti

Karesi sancağı 1816 yılından önce Anadolu vilayetinden ayrılmış, Hüdavendigâr ve Kocaeli sancaklarının birleştirilmesiyle oluşan yeni sancağa bağlanmış ve valinin tayin ettiği mütesellim tarafından yönetilmiştir. Bu durum 1840 yılına kadar devam etmiştir.

Karesi Sancağı 1841’de yeni teşkil edilen Hüdavendigâr Eyaletine bağlandı.1841 de yapılan yeni düzenlemeyle, Hüdevandigar müstakil bir eyalet olmuştur. Karesi de bu eyalete bağlı bir liva(sancak) idi.

Karesi, 1864’e kadar doğrudan merkeze bağlı bir mutasarrıfla idare edilmektedir.1845’de bir ara Karesi ve Manisa birleşerek ayrı bir vilayet olmuş, Karesi sancağı kaymakamlık ile idare edilmiştir. Ancak bu kısa sürmüştür. Karesi tekrar Hüdavendigara sancak olarak bağlanmış ve bu durum 1864’e kadar böyle devam etmiştir.

Bu dönemde Karesi Livasına bağlı olan kaza sayısı önceleri 17 iken, daha sonra 22’ye kadar yükselmiştir. Eredek Livasının başta 4 olan kaza sayısı müteakip yıllarda 8 olmuştur. En az kazaya sahip olan Ayvalık Livasının sadece iki kazası vardı. Balya ise 1864’e kadar, Karesi Sancağına bağlı bir kaza idi.

1864 yılında çıkarılan “Teşkil-i Vilâyet Nizamnamesi” ile idari teşkilatta yeni bir yapılmaya gidildi ve bunun sonucunda Karesi sancağının kaza sayısı azaldı. Karesi Sancağı’nın daha önce 22 kazası olan kaza sayısı bu dönemde 8’e düştü. Önceden kaza olan diğer on beş kaza, bu dönemde nahiyeler olarak yapılandırıldılar.

Balya ise 1864–1874 yılları arasında önce Edremit Kazasının, 1874’den sonra Balıkesir’in merkez nahiyesi olmuştur.

Karesi, 1881’de yapılan yeni bir düzenlemeyle Hüdavendigâr Vilâyetinden ayrılarak vilayet oldu ve bir vali tarafından idare edilmeye başlandı. Biga’nın da ilavesiyle toprakları genişletilen Karesi Vilayetinin iki Sancağı bulunuyordu, birincisi, 7 kazaya bölünmüş olan Karesi Sancağı; ikincisi, 4 kazası olan Biga Sancağı.

Yedi yıl kadar vilayet olan Karesi; 1888’de tekrar Hüdavendigâr vilayetine bağlı bir sancak haline getirildi.

1888–1909 yılları arasında tekrar Hüdavendigâr vilayetine bağlı bir sancak olan karesinin nahiyelerinden biri olan Balyaya 1899 yılında bir kaymakam atanmıştır.1890 yılı itibari ile Balyanın 83 köyü vardır. Ayrıca Balya da Belediye teşkilatı da 1890 yılında oluşturulmuştur.

Balya,1900 yılında üçüncü sınıf,1910’da ise ikinci sınıf kazalığı yükseltilmiştir.

1909–1922 yıllarında Karesi, herhangi bir yere bağlı olmayan müstakil bir livadır. Osmanlı Devleti’nin sonuna kadar bu şekilde devam etmiş olan Karesi, Türkiye Cumhuriyetinin kurulmasıyla Balıkesir vilayeti yapılmıştır. Müstakil Liva olan Karesi bu dönemde merkez kaza ve Balya ile birlikte dokuz kazaya sahiptir.

1918’e kadar, ortalama 83–86 köyü olan Balyanın, Kayalar ve Orhanlar olmak üzere iki Nahiyesi vardır.1928 yılında Balıkesir vilayetinin kazalarından biri olan Balyanın bu dönemde ise, Merkez, Orhanlar ve Ilıca olmak üzere 3 bucağa vardır.

2010 yılı itibari ile Balya merkeze bağlı 28 köy, Danişment Bucağına bağlı 8 köy ve Ilıca bucağına bağlı 7 köy olmak üzere, toplam 43 köye, Merkez ve Ilıca’da olmak üzere iki belediye teşkilatına sahiptir.

CUMHURİYET BAYRAMI 1936 BALYA

1	Mehmet Tevfik Efendi	Müdür	1870–1871
2	Bican Efendi	Müdür	1871–1872
3	İbrahim Efendi	Müdür	1872–1873
4	Necip Bey	Müdür	1874–1877
5	Hacı Ali Bey	Müdür	1877–1878
6	Abdullah Efendi	Müdür	1879
7	Bekir Naci Efendi	Müdür	1880
8	İbrahim Efendi	Müdür	1882–1886
9	Osman Bey	Müdür	1887–1894
10	İbrahim Ethem Efendi	Müdür	1894–1895
11	Mehmet İzzet Efendi	Müdür	1895–1896
12	Mustafa Asım Efendi	Müdür	1896–1898
13	Süleyman Nayab Efendi	Kaymakam	1899–1902
14	Hüsnü Bey	Kaymakam	1902–1903
15	İsmail Hakkı Bey	Kaymakam	1903–1906
16	Muhiddin Bey	Kaymakam	1906–1907
17	Mehmet Memduh Bey	Kaymakam	1907-1908
18	Cemal Bey	Kaymakam	1911-1912
19	Yorgi Mütevelli Efendi	Kaymakam	1912–1913
20	Bedreddin Bey	Kaymakam	1914
21	Fuad Bey	Kaymakam	1914
22	Fahredden Bey	Kaymakam	1915
23	Cemil Bey	Kaymakam	1916
24	Ahmet Durmuş Bey	Kaymakam	1916
25	Harun Sabri Bey	Kaymakam	1922
26	İsmail Hakkı Bey	Kaymakam	1922–1924
27	Hakkı Öney	Kaymakam	1937–1938
28	Bedri İlkan	Kaymakam	1938–1939
29	Sabri Sözen	Kaymakam	1939–1941
30	Fuat Çoruh	Kaymakam	1941–1945
31	Tarık Ölmezoğlu	Kaymakam	1945–1946
32	Muzaffer Kutman	Kaymakam	1946–1950
33	Hakkı Öney	Kaymakam	1950–1951
34	Mümtaz Arkan	Kaymakam	1951–1952
35	Orhan Tüzmen	Kaymakam	1952–1953
36	Galip Alaçayır	Kaymakam	1953–1954
37	Vefi Pandır	Kaymakam	1955–1957
38	Münip Özdemir	Kaymakam	1957–1957
39	Nejat Tunçsiper	Kaymakam	1958–1960
40	M.Semih Uluata	Kaymakam	1961–1962
41	Dündar Karaşar	Kaymakam	1962–1963
42	B.Cahit Bayar	Kaymakam	1963–1966
43	Ayhan Özkan	Kaymakam	1970–1972
44	Ergüler gelgeç	Kaymakam	1972–1973
45	H.Kemal Baykal	Kaymakam	1974–1980
46	M.Temel koçaklar	Kaymakam	1980–1982
47	Ali Osman İşsen	Kaymakam	1982–1986
49	Mesut Şenol	Kaymakam	1986–1987
50	Mehmet oduncu	Kaymakam	1989–1991
51	Birol Kurubal	Kaymakam	1994–1997
53	Hamza Erkal	Kaymakam	1998–2000
54	Oktay Erdoğan	Kaymakam	2006–2010

COĞRAFYA

I-JEOMORFOLOJİK VE JEOLJİK YAPI

Balya civarında; Paleozoyik, Mezozoyik ve Tersiyer yaşlı formasyonlar vardır. Paleozoyik, Permlyen ve Ferrno-Karbonifer yaşlı kireçtaşları şeklinde olup, Üst Trlyas içinde ve üstünde yabancı (allokton) bloklar halinde bulunmaktadır.

Mezozoyik yaşlı formasyonlar, Üst Trlyas ile temsil edilmiş olup, killtaşı, mil taşı, kum «taşı, çakıl taşı, kumlu kireçtaşı ardalanması şeklindedir, Permlyen kireçtaşı blokları bu ardalanma içinde ve üstünde bulunmaktadır, Tersiyer, volkanitlerle temsil dilmiştir. Magmatik faaliyet yaygındır. Çevrede, trakit,dasit(yeşil Taş), riyodasit ve andezit vardır.

Tektonik karmaşıktır, Permlyen kireçtaşları oïstolit ve örtü şeklindedir. Kıvrımlanma belirgin değildir. Cevherleşme genellikle dasit ve kireçtaşı dokanağında bulunur. Ayrıca kireçtaşı eklem ve faylarında da izlenmiştir. Çok az miktarlarda da ayrılmış (altere) dasit içinde saçılmış olarak bulunmaktadır. Başlıca cevher mineralleri: galenit, sfalerit, pirit, kalkoprit, plotin, antimonit, orpiment, realgardir.

Bu yerleşmenin yaşı olasılıkla Üst Kretase'dir. Bölge genç tektonik hareketler bakımından hareketli bir saha özelliğini göstermektedir. Bu nedenle 1. derece deprem bölgesidir.

II-YER ŞEKLİ (JEFORMOLOJİK) ÖZELLİKLERİ

Anadolu Yarımadası'nın bütünüyle Alp dağ oluşumunun (orejenezinin) etkisinde geliştiği düşünülecek olursa, bu yarımadaanın Kuzey Batısında yer alan Balıkesir İli de Alp orojenezi ile oluşmaya başlamış ve Alp dağ oluşumu sonrası olaylarla bugünkü görüntüsünü kazanmıştır. Saha genel hatları ile engebeli bir topografya özelliğini göstermektedir.

Balıkesir Topografyası

Yüzölçümü 952 km² olan Balya'nın %70'i kadarını dağlık alanlar, geriye kalanını engebeli alanlar oluşturur. İlçenin Kuzey Batısında Konak, Batıda Ekizce, Doğuda Akçal dağları uzanmaktadır. Ortalama yükseltisinin 225 metre olduğu, Balya'nın en yüksek tepesi Doğusunda yer alan Akçal Tepesi'dir (642 m). Balya sınırları içinde plato özelliğini gösteren aşınım yüzeyleri geniş bir yer tutar. Dağlık ve platoluk alanlar irili ufaklı birçok dere tarafından derin vadilerle yarılmıştır.

Balya'nın en önemli akarsuyu olan Koca çay (Avşar)Geyikli, Musluk, Uzunca bayır, Balopadağ ve Sularya Dağlarından çıkar Kozaktan sonra, İvrindi, Balya ve Avşar Köyünden çıkarak, Manyasın Işıklar boğazı ve Koşu pınarı bölgesinden göle dökülür. Uzunluğu 160 km.dir.

III--COĞRAFİ KONUMU

Balya, Marmara Bölgesi'nin Güney Marmara Bölümü'nde, Balıkesir ili sınırları içerisinde yer almaktadır. Kuzeyinde Manyas ve Gönen ilçelerinin yer aldığı Balya'nın, Doğusunda Balıkesir merkez ilçe, Güneyinde İvrindi, Batısında da Yenice (Çanakkale) ve Havran ilçeleri bulunmaktadır Balya, 39° 748 Enlem ve 27° 572 boylamında yer alır.

IV--DOĞAL KAYNAKLAR

1-Bitki Örtüsü

İlçemizin toplam arazi varlığının yaklaşık % 65'i orman ve fundalık arazisi, %27 'si kültür arazisi, % 8'i çayır ve meradır.

Orman varlığının büyük bir kısmı karaçam ve kızılçam, kayın, gürgen, Ak ve Kızıl meşe, söğüt, çınardır.

2-İklim

İlçemizin yazları kurak ve sıcak, kışları sert ve yağışlı geçer, yağışlar kış aylarında kar ve yağmur şeklindedir. İlçenin Deniz seviyesinden yüksekliği 225 metredir. Ancak gerek rakım ve gerekse konum itibarıyla yazlar Akdeniz iklimindeki kadar sıcak olmayıp kısmen serindir. Yılın en sıcak ayları Temmuz ve Ağustos, en soğuk ayları ise Ocak ve Şubat ayları olarak belirlenmiştir.

3-Maden ve Mineraller

Balyada, tarihi kurşun ve çinko yatakları ve işletmelerinin yanı sıra başka maden yatakları da vardır. Bunlar;

Gönen ve Balya arasında kalan Neojen çökel havzalarında(Değirmendere, Mancılık, Bengiler) linyit, Balya-Bengiler, Koyuneri köyünde seramik sanayinin ana hammaddesi olan kaolen, Ali Demirci' de halloysit, Değirmendere'de Kuvars kristalleri, Balya-Habibler-Bengilerde Opal, mineralleri bulunmaktadır.

MADENİN ADI	YERİ	KALİTE/TENOR (%)	REZERV (TON)
KURŞUN -ÇİNKO	Balya	4.54 Zn;2,6 Pb 0.04 Cd; Ag 58 gr/ton	Görünür: 8600000
KİL	Balya-Bengiler	Refrakter+Seramik	Muh: 63.600
	Balya-Koyuneri	Seramik+Refrakter	Kaynak: 125.000
KÖMÜR	Balya-Mancılık Değirmendere	1762 kcal/kg	7200000
KÖMÜR	Balya-Bengiler	3900 kcal/kg	300000

Sfalerit (çinko sülfür) minerali

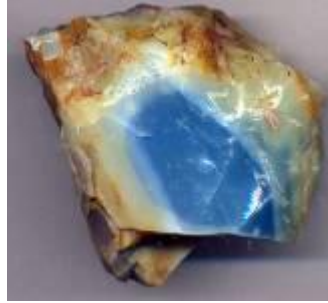
Simli Kurşun

Smitsonit (çinko karbonat) minerali

Halloysit

Opal

Kuvars Kristali

Günümüzde Eczacıbaşı Holding'e bağlı ESAN şirketi (Esan Eczacıbaşı Endüstriyel Hammaddeler Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi) tarafından yapılan ve yatırım süreci devam eden kurşun çinko işletmesinin 19 ile 40 arasında faaliyet göstereceği belirtilmiştir. Ayrıca Dedeman Madencilik şirketince sondaj çalışmalarına devam etmekte olup Balya'da yatırım kararı almıştır.

Eczacıbaşı ESAN Kurşun Çinko işletmesi adıyla faaliyet gösteren işletme 2009 Yılında üretim faaliyetine başlamış olup günlük kapasitesi 800 ton/ Gün dür. Halen 250 personel istihdam edilmektedir. Önümüzdeki yıllarda kapasite üç katına çıkarılacaktır.

Eczacıbaşı Esan Kurşun-Çinko Flotasyon Tesisi

Ayrıca, Bengilerde iki, Mancılık-Değirmendere’de bir olmak üzere üç kömür işletmesi hâlihazırda faaliyetlerini sürdürmektedir.

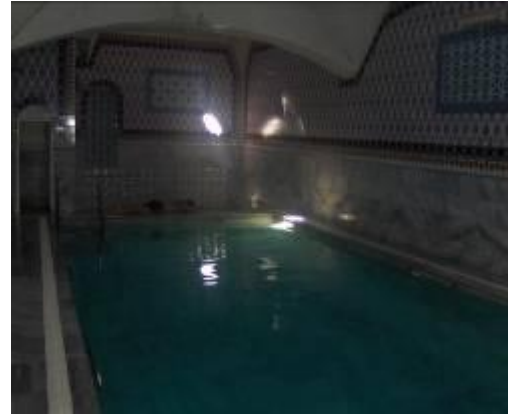

Jeotermal Enerji

Ilıca Beldesinde yeraltı sıcak su kaynağı olup, romatizmam hastalıklar için tedavi amacıyla kullanılmakta ve özel bir şirket tarafından işletilmektedir.

JEOTERMAL ALAN ADI	SICAKSU KAYNAK ADI	KAYNAK			KULLANIM ALANI	KURULU TESİS
		Sıcaklık (0C)	Debi (ltr/sn)	Potansiyel (Mwt)		
ILICA BALYA-	Havuzlar ve Kum Banyoları	56-60	3,3	0,35	Sağlık	Var

NÜFUS

Türkiye’de ilk nüfus sayımı 1927 yılında yapıldığı için, bu tarihten önceki Balya ile ilgili nüfus verilerine değişik kaynaklarda ulaşılmıştır. Bu kaynaklardaki nüfus verileri birbirini tutmamakta ve bu verilerin sadece şehir merkezine değil, ilçe geneline ait olduğu görülmektedir. Yine değişik kaynaklarda maden işletmesinde çalışan işçi sayıları da, nüfusla ilgili genel fikir verdiği için, oldukça farklı rakamlar olmasına rağmen, onlardan da yararlanılmıştır.

Balya’nın nüfus gelişimi iki döneme ayrılarak incelenebilir: Balya, nüfus gelişimi açısından, 1907 yılı öncesi ve sonrası oldukça farklı bir seyir izlemiştir. 1907 yılı öncesi maden işletmesinin açılması ile ülke içinden ve dışından göç alan Balya’nın nüfusu, hızlı ve sürekli olarak artmış, ancak; 1907 yılı sonrasında işletmenin verimli çalışmaması, işçi çıkarmalar ve işletmenin kapatılması ile sürekli azalmıştır

I-1907 YILI ÖNCESİ DÖNEM

Türkiye’de ilk nüfus sayımının yapıldığı 1927 yılı öncesine ait nüfus verileri, hakkında en önemli bilgi kaynağı olan salnamelerden sağlanır. 1305, 1307, 1308, 1324 ve 1325 tarihli salnamelere göre Balya’nın nüfusu, 1887’de 21.509, 1890’da 23.757, 1892’de 27.696, 1900’da 42.554 ve 1907’de ise 52.689 olarak belirlenmiştir. Bu verilere göre Balya’nın nüfusu, sürekli ve oldukça yüksek oranda bir artış göstermiştir. Balya nüfusu, 1887–1907 yılları arasındaki 20 yıllık bir dönemde 21.509’dan 52.689’a çıkararak, %145 oranında artmıştır.

Madencilik fonksiyonu, 1887–1907 döneminde Balya’da sadece nüfusu değil, nüfusun etnik ve dini yapısını da etkilemiştir. Balya’da 1887’de 341, 1890’da 346 ve 1900 yılında da 1.118 gayr-i Müslim, 1890’da 1.577, 1892’de 2.343 ve 1900 yılında da 2.365 Bulgar ikamet etmiştir. Bu dönemde Balya’da yaşayan gayr-i Müslimler, madeni işleten şirket tarafından ülke dışından getirilip istihdam edilen teknik elemanlardan oluşmaktadır.

1927 yılı öncesi dönemde, madende çalışan işçilerin sayısı hakkında değişik kaynaklarda farklı rakamlar bulunmaktadır. Söz konusu dönemdeki nüfus durumu hakkında fikir vermesi için, birkaç kaynaktan geçen işçi sayılarına değinilmesinin yararlı olacağı düşünülmüştür.

28 Ekim 1930 tarihli Son Posta Gazetesi, madendeki işçi grevleri ve madenin kapanma ihtimali ile ilgili olarak, “2 bine yakın insanın işsiz kalma tehlikesi ile karşı karşıya” kalışı haber yapılmıştır. “Canlı Tarihler, Hatıralarım” adlı eserde, 14 Eylül 1908 grevinin Türkiye’nin ilk amele grevi olduğunu ve Balya’dan 3 bin kişinin katıldığı belirtilmiştir.

Yıllar	Toplam Nüfus	Gayr-i Müslim	Bulgar
1887	21.509	341	--
1890	23.757	346	1.577
1892	27.696	--	2.343
1900	42.554	1.118	2.365
1907	52.689	--	--

Balya'nın 1887–1907 dönemindeki nüfus seyri

Bu dönemde Nüfus Yoğunluğuna bakıldığında karşımıza şöyle bir tablo çıkmaktadır. 1903 sayımına göre Karesi sancağı ve bağlı kazalarındaki nüfus miktarlarıyla (köyleri ile birlikte)km²'e düşen miktar ve ilçelerin yüzölçümü şöyledir

Yer İsmi	Nüfus	Yüzölçümü(km ²)	Yoğunluk
Balıkesir	125740	6250	23,95
Bandırma	54478	1904	28.61
Balya	52689	2070	25.45
Erdek	45716	450	100.39
Edremit	40426	1500	26.95
Gönen	34885	2050	17.01
Burhaniye	23529	1300	18.09

1903 Karesi Sancağı ve Bağlı Kazalarında Nüfus Yoğunluğu

II–1907 YILINDAN SONRAKİ DÖNEM

Balya'daki nüfusun 1907 yılı sonrasında bakılacak olursa, bu döneme ait ilk veri, 1927 yılı nüfus sayımına aittir. İkincisi ise, 1935 yılı ve sonrasında her beş yılda bir yapılan resmi Nüfus Sayımı sonuçlarıdır. 1927–2000 dönemine ait veriler, kır ve şehir nüfusu olmak üzere ikiye ayrılmıştır. 1900'lü yılların başlarında, madenlerin nispeten daha derinlerde kalması nedeniyle üretim maliyetlerinin arttığından maden işletmesi tam kapasite ile çalışmamıştır.

Dünyada kurşun fiyatlarının düşmesinin yanı sıra, 1930'da yaşanan ekonomik kriz ile işçi çıkarmalar, işçi grevleri başlamış, işletme ekonomik olarak zor duruma düşmüş ve nihayet, 1939 yılında da tamamen kapanmıştır. Buradaki işçiler başka işletmelere nakledilmiştir. İlçede düzenli geliri olan bu nüfus kitlesinin gitmesi, Balya'daki ticari hayatı da olumsuz yönde etkilemiş ve dışarıya göçün ivmesi artmıştır. İlçeden sermayenin de çıkmaya başlaması, 1907'ye kadar göç alan Balya'yı dışarıya göç veren yerleşme haline dönüştürmüştür.

Yıllar	Şehirsiz Nüfus	Toplam Nüfus
1927	5.424	30.846
1935	2.731	31.632
1950	2.362	25.577
1970	1.686	24.669
1980	2014	22614
1990	2.248	21.781
2000	1.916	18.869

Balya'da 1927–2000 dönemi şehir ve toplam nüfusun seyri

Balya'nın şehir nüfusu, 1927'de 5.424, 1935'de 2.731, 1950'de 2.362, 1970'de 1.686, 1990'da 2.248 ve 2000 yılında 1.916 olmuştur. 1927–2000 arasındaki 70 yılda Türkiye'nin genel nüfusu ve diğer yerleşmelerin nüfusları yüksek oranda artarken, Balya'daki şehirselsel nüfus, 5.424'ten 1.916'ya düşerek %65 oranında azalmıştır.

Bu dönemde (1927–2000) Balya'nın toplam nüfusunda da azalma meydana gelmiştir. 1927'de 30.846 olan toplam nüfus, 1935'de 31.632, 1950'de 25.577, 1970'de 24.669, 1990'da 21.781 ve 2000 yılında 18.869'e düşerek %39 oranında azalma meydana gelmiştir.

III–2009 NÜFUS SAYIMI

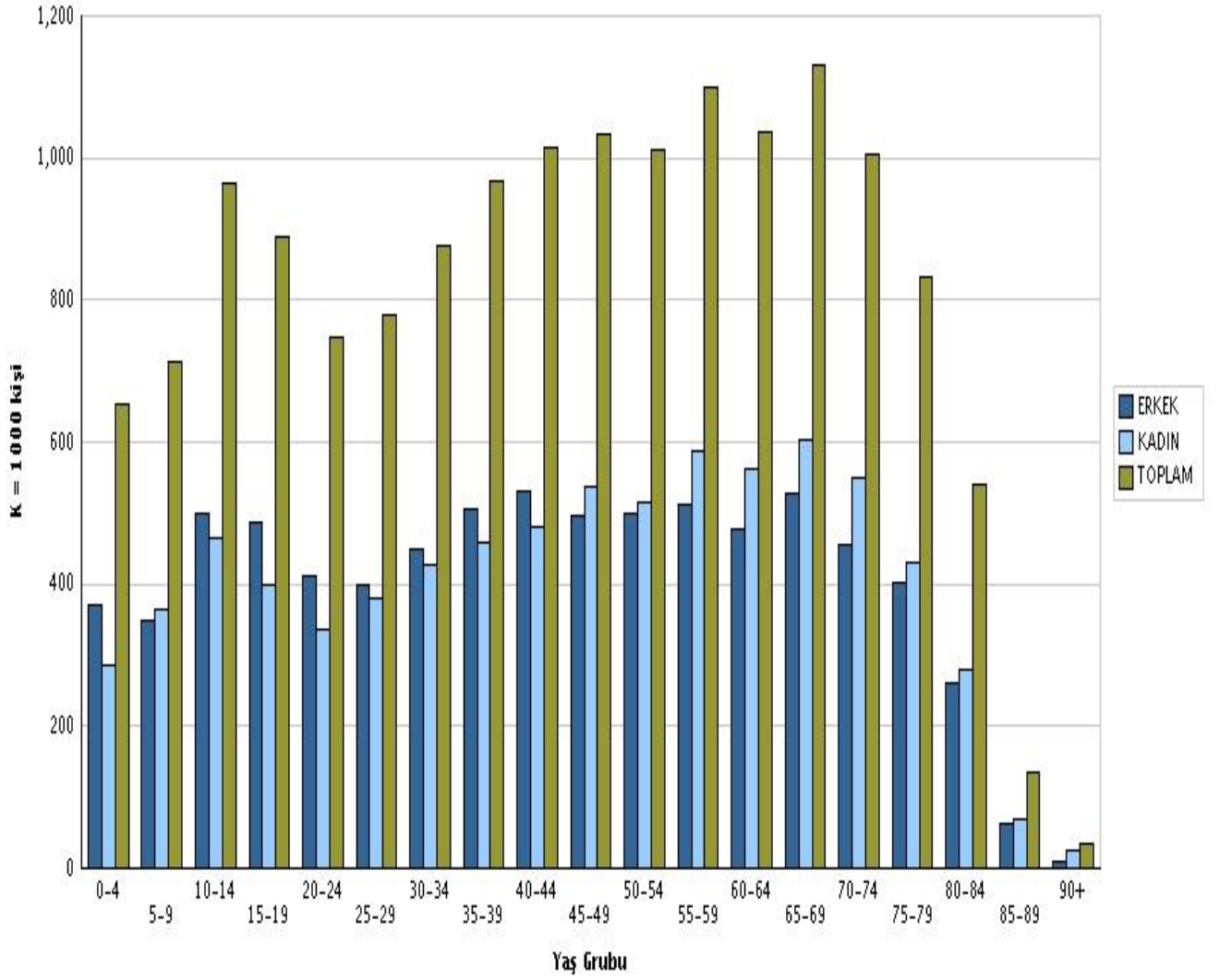
2009 yılı içinde yapılan Nüfus Sayımına göre, 1901'i Merkez ve 13 564'ü Köyler olmak üzere, Balyanın toplam Nüfusu,15.465'dir.

BALYA İLÇE NÜFUSU					
İLÇE MERKEZİ			BELDE/KÖYLER		
Kadın	Erkek	Toplam	Kadın	Erkek	Toplam
925	976	1901	6829	6735	13564
Toplam İlçe Nüfusu Köyler Dâhil			Kadın	Erkek	Toplam
			7754	7711	15465

TÜİK Şehir, belde ve köy nüfusları - 2009

BELDE VE KÖY NÜFUSLARI			
Akbaş	194	Hacıhüseyin	562
Ali Demirci	337	Kadıköy	251
Bengiler	449	Karacahisar	132
Çakallar	364	Karlık	55
Çalova	244	Kaşıkcı	89
Çamavşar	739	Kavakalan	187
Çamucu	480	Kayalar	537
Çiğdem	115	Kayapınar	148
Çukurcak	143	Kocabük	265
Danişment	462	Koyuneri	425
Değirmendere	272	Mancılık	527
Orhanlar	339	Yarışalan	159
Ilca	862	Söbücealan	65
Ören	190	Müstecap	231
Doğanlar	480	Narlı	347
Dört Yol	567	Patlak	60
Farsak	150	Semizköy	126
Gökmusa	132	Yaylacık	347
Göktepe	104	Yazlık	92
Göloba	190	Dereköy	790
Habibler	354	Medrese	137
Havutbaşı	247	Yenikavak	568

BALYA İLÇESİ YAŞLARA GÖRE NÜFUS DAĞILIMI

IV-NÜFUS YAPISI

Balya, şehir ve Köy halkı etnik köken olarak Manav, Yörük, Çepni, Gürcü ve Muhacir karaktere sahiptir. İlçenin Bugünkü Nüfus yapısının oluşumunda, iki olayın etkisi vardır.

Bunlardan birincisi, Türklere, Anadolu'nun kapılarının açılması ile başlayan, Türk Beylikleri ile devam eden Ve Osmanlı döneminde yerleşik bir hayata geçmeyle günümüze kadar süren Manav, Yörük, Çepni ve diğer adlarla anılan Türkmen Aşiretlerinin göçleridir. Bu Aşiretler,1691 yılına kadar konar-göçer bir yerleşim kültürüne sahipken, Bu tarihten sonra, çıkarılan bir dizi ferman, hüküm ve emirnamelerle yerleşikliğe geçirilmişti.

Bir diğer olay ise, Birinci Dünya savaşı sonucunda Osmanlı'nın gittikçe toprak kaybetmesiyle, eski Osmanlı topraklarından Boşnak, Arnavut, Çerkez, Laz ve Gürcü gibi anadili Türkçe olmayan göçmenler ile Muhacir diye adlandırılan ve Balkanlar'dan gelen Türk kökenli grupların(Bulgaristan, Yunanistan vb), Anadolu'ya göç etmeleri ve yerleşmeleridir.

Bu iki olayın, ilçemiz ve Köylerinin bugünkü nüfus yapısını şekillendirildiği görülmektedir.

EĞİTİM

I. EĞİTİMİN TARİHÇESİ

Hüdavendigâr 1324 yılı salnamesinin 569. sayfasında “1906 yılı itibariyle kazada 88 mektep vardır” şeklindeki ifade ile, Balyada özellikle maden faaliyetlerinin arttığı bu dönemde eğitimin seviyesinin çok üst düzeylerde olduğu görülmektedir.1928 yılına kadar eski yazı ile öğretim yapılmış yeni Türk alfabesinin kabulü olan 1928 tarihinden sonra ise Türk harfleriyle öğretime başlamıştır.

Şimdi Pansiyon Binası Olarak Kullanılan Zübeyde Hanım İlk Mektebi

İlçemizde ilk defa vakıflara ait olan, bugün kullanılmayan eski avcılar kulübü üzerinde okul açılarak öğretim yapılmıştır.1909 yıllarında bugünkü Atatürk Çok Programlı Lisesi pansiyonu olarak kullanılan bina, Rumlar tarafından inşa edilerek 1922 yılına kadar Gayri Müslim okulu olarak kullanılmış 17 Eylül 1922 tarihinde bu bina Türk okulu haline getirilerek Oğlan Mektebi adıyla Türk çocuklarının hizmetine girmiştir.1919–1920 yılları arasında da maden sahasında oturan ailelerin çocukları için Kocamağara bölgesinde bir okulun açıldığı bilinmektedir. Rumların 17 Eylül 1922 yılında ilçeyi tamamen boşaltmalarından sonra, eğitim ve öğretim günümüzde Balya Atatürk Çok Programlı Lisesi Pansiyon binası olarak kullanılan binada birleştirilmiştir.

İlk mektep de bir sınıf

II--EĞİTİM KURUMLARI

İlçemiz Merkezinde biri taşınmalı, diğeri yatılı ilköğretim bölge okulu olmak üzere 2 adet ilköğretim okulu vardır. Zübeyde Hanım Yatılı İlköğretim Bölge Okulu 60 senelik geçmişiyle ilçenin en köklü okuludur. Şamile Altıntaş İlköğretim Okulu ise 1995 yılında eğitime başlamış ve şuanda köylerden gelen öğrencilere eğitim – öğretim yapmaktadır.

Köylerimizden, 15 Köyümüzde İlköğretim Okulu Eğitim-Öğretim'e devam etmektedir. İlçemizde sadece Söbücealan Köyü'nde Bugüne kadar hiç okul açılmamıştır. Okulu bulunan köylerden 20 köy okulu öğrenci yetersizliği sebebiyle Milli Eğitim Bakanlığınca kapatılmış, 10 köy okulu da taşıma kapsamına dâhil edilmiştir. 5 Taşıma merkezi ilköğretim okuluna, 32 yerleşim yerinden toplam 491 öğrenci taşınmalı ilköğretim uygulaması kapsamında taşınmaktadır.

Zübeyde Hanım Y.I.B.O dan bir sınıf

İlçemizde şunda eğitim – öğretime devam eden bir lise bulunmaktadır. Balya Atatürk Çok Programlı Lisesi ilçemizde 1950 yılından bu süreye değişik isimlerle eğitim ve öğretimine devam etmektedir

Balya ÇPL Erkek Öğrenci Yurdu

Balya Ortaokulu

Çok Programlı Lise’de ise 207 öğrenci öğrenim görmekte olup, 23 öğretmen (idareciler dahil) görev yapmaktadır.

Balya Çok Programlı Lisesi

Balya Orta Okulu, 1963-1964. Ders yılı Dönemi

Balya Orta Okulu(1963-1964)

Balya Atatürk Çok Programlı Lisesi'nde erkek ve kız öğrenciler yatılı olarak eğitim görebilmektedirler. Pansiyon binası olarak da eski Zübeyde Hanım İlkokulu'nun binası erkek öğrenciler için, eski sağlık ocağı binası kız öğrenciler için kullanılmaktadır.

Atatürk Çok Programlı Lisesinde 6 derslik, Zübeyde hanım Pansiyonlu İlköğretim Okulunda 16 derslik, Şamile Altıntaş İlköğretim Okulunda 12 derslik, köy okullarımızda da toplam 115 derslik mevcuttur. İlçe merkezinde lojman bulunmamakta, köy okullarımızda değişik tip ve büyüklükte toplam 30 lojman bulunmaktadır

II. MEVCUT EĞİTİM DURUMU

EĞİTİM KURUMLARIMIZ

1 BAĞIMSIZ ANAOKULU

18 İLKÖĞRETİM OKULU

1 ORTAÖĞRETİM KURUMU

1 YAYGIN EĞİTİM KURUMU

2 ÖZEL ÖĞRENCİ YURDU

1 ÖĞRETMEN EVİ LOKALİ

TOPLAM RESMİ ÖZEL 24 KURUM

15 YAŞ ÜSTÜ OKUMA YAZMA DURUMU

	Erkek	Kadın	Toplam
Okuma yazma bilmeyen	23	79	102
Okuma yazma bilen	720	663	1383
Bilinmeyen	20	18	38

BELİRTİLEN EĞİTİM DÜZEYİNE GÖRE NÜFUS (15+)

	Toplam	Kadın	Erkek
Okuma yazma bilen fakat bir okul bitirmeyen	1048	523	525
İlkokul mezunu	6758	3508	3250
Ortaokul veya dengi okul mezunu	545	162	383
Lise veya dengi okul mezunu	1072	329	743
Yüksekokul veya fakülte mezunu	315	101	214
Yüksek lisans mezunu	8	3	5
Doktora mezunu	3	2	1
Bilinmeyen	369	164	205

İDARİ DURUM

GÖREVİ	E	K	TOPLAM
İlçe Milli Eğitim Müdürü	1	-	1
Şube Müdürü	1	-	1
Müdür	10	1	11
Müdür Başyardımcısı	1	-	1
Müdür Yardımcısı	7	1	8
Şef	3	-	3
Memur	1	-	1
Veri Hazırlama ve Kont. İşlet.	2	-	2
Hizmetli	10	2	12
4/C Kapsamında Çalışan Per.	1	-	1

ÖĞRETMEN SAYILARI

Kadrolu	Sözleşmeli	Ücretli	Toplam
137	33	6	176

ÖĞRENCİ SAYILARI

OKUL TÜRÜ	ÖĞRENCİ SAYISI
OKUL ÖNCESİ	132
İLKÖĞRETİM	1316
LİSE	202
TOPLAM	1650

OKUL ÖNCESİ ÖĞRENCİ SAYILARI

OKUL ADI	ŞUBE SAYISI	ERKEK	KIZ	TOPLAM
Ali Demirci İ. O.	1	2	6	8
Zübeyde Hanım Anaokulu	2	15	8	23
Çamavşar İ. O.	1	3	9	12
Dereköy İ. O.	1	5	5	10
Hacı Hüseyin İ. O.	1	6	4	10
İlca Şehit Necmi Gürgen İlköğretim Okulu	1	6	4	10
Mancılık Köyü 80. Yıl İ. O.	1	4	4	8
Narlı İ. O.	1	3	5	8
Şehit Tefik Özdemir İ. O.	1	6	4	11
Yenikavak İ. O.	1	6	10	16
Zübeyde Hanım Y. İ. B. O.	1	9	7	16
Toplam	12	65	67	132

İLKÖĞRETİM KURUMLARIMIZ

DURUMU	SAYISI
1-8 SINIFLI	12
1-5 SINIFLI	4
1-3 SINIFLI	1
TAŞIMA MERKEZİ	7

İLKÖĞRETİM ÖĞRENCİ SAYILARI

OKUL ADI	1	2	3	4	5	6	7	8	TOP
Ali Demirci İ. O.	4	1	4	7	-	-	-	-	16
Çamavşar İ. O.	6	8	7	9	8	9	12	15	74
Çamucu İ. O.	7	7	3	9	8	-	-	-	34
Danişment Şehit Hakan Kaya İ. O.	7	7	4	6	6	5	7	2	44
Dereköy İ. O.	4	7	7	4	7	9	9	5	52
Doğanlar İ. O.	6	8	8	10	6	13	15	7	73
Dörtöyl İ. O.	8	4	5	4	8	9	9	5	52
Hacı Hüseyin İ. O.	5	5	7	9	13	-	-	-	39
Ilca Şehit Necmi Gürgen İ. O.	14	15	19	15	17	17	22	26	154
Kayalar İ. O.	6	4	3	-	-	-	-	-	13
Koyuneri İ. O.	4	5	4	8	5	7	3	8	44
Mancılık Köyü 80. Yıl İ. O.	2	8	7	4	5	9	3	5	43
Narlı İ. O.	5	6	3	6	5	8	-	-	25
Şamile Altıntaş İ. O.	25	29	26	32	30	31	29	34	237
Şehit T. Ö. İ. O.	6	8	4	7	5	3	9	5	47
Yenikavak İ. O.	8	10	12	6	5	5	8	11	65
Zübeyde H. YİBO	26	23	23	36	41	53	52	50	320
TOPLAM	139	154	142	165	169	178	178	173	1316

**BALYA ATATÜRK ÇOK PROGRAMLI
LİSESİ BÖLÜMLERİ**

GENEL LİSE

FEN BİLİMLERİ ALANI

TÜRKÇE MATEMATİK ALANI

SOSYAL BİLİMLER ALANI

MESLEK LİSESİ

BİLGİ VE İLETİŞİM TEKNOLOJİSİ ALANI

ELEKTRİK-ELEKTRONİK ALANI

SINIF/ŞUBE (ALAN)	E	K	TOPLAM
9. SINIF/A ŞUBESİ (ALAN YOK)	13	8	21
9. SINIF/B ŞUBESİ (ALAN YOK)	12	10	22
9. SINIF/C ŞUBESİ (ALAN YOK)	14	6	20
SINIF GENELİNDE TOPLAM	39	24	63
10. SINIF/A ŞUBESİ (TÜRKÇE MATEMATİK)	2	5	7
10. SINIF/A ŞUBESİ (SOSYAL BİLİMLER)	3	9	12
10. SINIF/A ŞUBESİ (BİLİŞİM TEKNOLOJİLERİ)	10	6	16
10. SINIF/B ŞUBESİ (ELEKTRİK ELEKTRONİK)	16	0	16
SINIF GENELİNDE TOPLAM	31	20	51
11. SINIF /C ŞUBESİ (TÜRKÇE MATEMATİK)	4	6	10
11. SINIF /E ŞUBESİ (SOSYAL BİLİMLER)	0	9	9
11. SINIF/ A ŞUBESİ (BİLİŞİM TEKNOLOJİLERİ)	6	5	11
11. SINIF / B ŞUBESİ (ELEKTRİK-ELEKTRONİK)	13	0	13
11. SINIF/ D ŞUBESİ (MUHASEBE VE FİNANSMAN)	8	1	9
SINIF GENELİNDE TOPLAM	31	21	52
12. SINIF/ C ŞUBESİ (TÜRKÇE MATEMATİK)	2	7	9
12. SINIF/ A ŞUBESİ (BİLİŞİM TEKNOLOJİLERİ)	4	3	7
12. SINIF/ B ŞUBESİ (ELEKTRİK-ELEKTRONİK)	7	0	7
12. SINIF/ D ŞUBESİ (MUHASEME VE FİNANSMAN)	8	5	13
SINIF GENELİNDE TOPLAM	21	15	36
OKUL TOPLAMI	122	80	202

ZÜBEYDE HANIM ANAOKULU

ZÜBEYDE HANIM ANAOKULU							
	 BALYA	MÜDÜR	MÜDÜR BAŞYARDIMCISI	MÜDÜR YARDIMCISI	ÖĞRETMEN		
	ÖĞRENCİ SAYISI						
	23						
	İDARECİ SAYISI	1			2		
	ÖĞRETMEN MEVCUDU	KADROLU	SÖZLEMELİ	ÜCRET	TOPLAM		
	2				2		

ZÜBEYDE HANIM YATILI İLKÖĞRETİM BÖLGE OKULU

ZÜBEYDE HANIM YATILI İLKÖĞRETİM BÖLGE OKULU							
	 BALYA	MÜDÜR	MÜDÜR BAŞYARDIMCISI	MÜDÜR YARDIMCISI	ÖĞRETMEN		
	ÖĞRENCİ SAYISI						
	319						
	İDARECİ SAYISI	1	1	2	23		
	ÖĞRETMEN MEVCUDU	KADROLU	SÖZLEMELİ	ÜCRET	TOPLAM		
	10	6	3	23			

ŞAMİLE ALTINTAŞ İLKÖĞRETİM OKULU

ŞAMİLE ALTINTAŞ İLKÖĞRETİM OKULU		MÜDÜR		MÜDÜR BAŞYARDIMCISI		MÜDÜR YARDIMCISI		ÖĞRETMEN	
	BALYA		MÜDÜR	MÜDÜR BAŞYARDIMCISI	MÜDÜR YARDIMCISI	ÖĞRETMEN			
	ÖĞRENCİ SAYISI								
	242								
	İDARECİ SAYISI		1	0	1	14			
	ÖĞRETMEN MEVCUDU		KADROLU	SÖZLEŞMELİ	ÜCRETLİ	TOPLAM			
		11	1	2	14				

ATATÜRK ÇOK PROGRAMLI LİSESİ

ATATÜRK ÇOK PROGRAMLI LİSESİ		MÜDÜR		MÜDÜR BAŞYARDIMCISI		MÜDÜR YARDIMCISI		ÖĞRETMEN	
	BALYA		MÜDÜR	MÜDÜR BAŞYARDIMCISI	MÜDÜR YARDIMCISI	ÖĞRETMEN			
	ÖĞRENCİ SAYISI								
	207								
	İDARECİ SAYISI		1	1					
	ÖĞRETMEN MEVCUDU		KADROLU	SÖZLEŞMELİ	ÜCRET	TOPLAM			
		18	2	2	22				

KÖY İLKÖĞRETİM OKULLARI

Ali Demirci İ. O.

Çamavşar İ. O.

Çamucu İ. O.

Danişment Şehit Hakan Kaya İ. O.

Dereköy İ. O.

Doğanlar İ. O.

Dört Yol İ. O.

Hacı Hüseyin İ. O.

Kayalar İ. O.

Koyuneri İ. O.

Mancılık Köyü 80. Yıl İ. O.

Narlı İ. O.

Şehit T. Ö. İ. O.

Yenikavak İ. O.

3- Halk Eğitim Merkezi

1966 yılında faaliyete geçen Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü ilçe merkezi ile kasaba köylerinde mesleki ve kültürel kurslar açmaktadır. Açılan okuma-yazma kursları neticesinde okuma-yazma oranı %98'i bulmuştur.

İlk mektep de öğrenci sergisi

2009 KURS KURSİYER SAYILARI

KURSun ADI	AÇILAN KURS SAYISI	KURS KAYITLI KURSİYER SAYISI		SERTİFİKA ALAN KURSUYER SAYISI		TOPLAM
		E	K	E	K	
ARICILIK	2	62	4	61	4	65
AŞÇILIK	3	27	32	27	32	59
AVCI EĞİTİMİ	2	69	0	68	0	68
WEB TASARIMI	1	9	5	4	5	9
BİLGİSAYAR İŞLETMENLİĞİ	1	8	16	12	4	16
BİLGİSAYAR KULLANIMI	1	5	9	5	9	14
ELEKTRİKLİ EV ALETLERİ TAMİR	1	7	13	6	13	19
EV BÜRO KURUM TEMİZLİĞİ	2	9	39	7	35	42
MAKİNE NAKİŞİ BEYAZ İŞ	1	12	0	0	11	11
MAKİNE NAKİŞİ KUM İĞNESİ	1	0	12	0	10	10
MAKİNE NAKİŞİ ÇİN İĞNESİ	1	0	14	0	14	14
OKUMA YAZMA 1. KADEME	1	0	2	0	1	1
OKUMA YAZMA 2. KADEME	4	13	9	11	9	20
OKUMA YAZMA 1 KADEME STS	1	0	1	0	1	1
OKUMA YAZMA 2. KADEME STS	2	5	2	5	2	7
3-6 YAŞ BEBEK BAKICILIĞI	1	20	0	19	20	19
KUM İŞİ	1	0	14	0	14	14
TOPLAM	27	268	174	225	164	389

KÜLTÜR

I- KÜLTÜR VARLIKLARI

Antik çağlardan beri, madenlerden dolayı yerleşik hayatın var olduğu bilinen Balya ve civarı, Günümüze kadar intikal eden Doğal ve Arkeolojik Kültür Mirasına sahip bir ilçedir.

Kadıköy Kalesi

Balya'da en önemli arkeolojik kalıntı Balya'nın 6 km. Kuzey Batısında kalan Kadıköy'de, Kadıköy Kalesi adlı Romalılardan kaldığı söylenen bir kale. Ancak kalenin bir ortaçağ, Geç Bizans kalesi olduğu ihtimalide vardır.

Kadıköy Kalesi

Cenevizlilerin bu kaleyi hapisane olarak kullandıkları, Savaşlarda esir ettikleri sanatkarları bu kalede sanatlarıyla ilgili olarak çalıştırdıkları rivayet edilir. Kale içinde bardak, çanak kırıkları mevcuttur. Kale altında bir mahzen vardır. Mahzenin gizli geçitleri olduğu söylenmektedir.

Kadıköy Kalesi

Kadıköy Camisi

İlçemize bağlı Kadıköy’de bulunan ve halen kullanılan camii’nin çok eski bir geçmişi vardır. Ne zaman yapıldığını bilen yoktur. Köydeki yaşlıların deyişiyile köy camisinin 200 yıllık olduğu sanılmaktadır.

Camii 1978 yılında tarihi eserlere katılmıştır ve Vakıflar Genel Müdürlüğüne dâhil edilmiştir.

Kadıköy Camii

Ali demirci Camii

1885 yılına kadar nahiye merkezi olan Ali Demirci köyü, bu tarihten sonra madenlerin açılması ile birlikte eski adı Koca gümüş olan daha sonra Balya adını alan yerleşim yerine nahiye merkezinin taşınmasından sonra, eski önemini kaybetmiştir.

Burada tahminen 19.yy’a ait bir cami ve onun bahçesinde de, Balya Tımar ağalarına ait mezarlar ve kitabeler vardır. Ayrıca Köyün meydanında yine bu dönemde yapıldığı tahmin edilen bir çeşme vardır.

Ali Demirci Camii

Ali Demirci Tarihi eşme

Ali Demirci Camii

Ali Demirci Camii Bahçesi Mezar Kitabeleri

Ilıca Kaplıcaları

Kutsal Ilıca Helen dilinde Hiera (Kutsal) ile Anadolu'da kullanılan İren kökenli Germa/Germe (Ilıca) sözcüklerinden oluşur. Roma döneminden kalma antik hamamı Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinde de onarılarak kullanılmıştır. Günümüzde de faaliyet gösteren küçük antik hamam binaları, termal havuzları ve küvetlerden oluşan özel hususi banyolar bulunmaktadır.

Antik dönemden günümüze sadece Roma hamamı ayakta kalmıştır. Roma döneminde tedavi amaçlı şifa merkezi olarak kullanılmıştır.

Bu bilgiler ışığında Kutsal Ilıca antik dönemden itibaren Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlılarca yerleşim yeri olarak kullanılmıştır

İlca Kaphcaları

Kitabede

**“BEN QINTUS CALVISIUS CRISPUS,
BU BİNAYI KENDİM VE TANRI İÇİN YAPTIRDIM”**

Kilise

İlçemiz Ören köyünde köyün girişinde bulunan mezarlığının üst başında tarihi kilise harabesi mevcuttur. Şuanda yerinde hiçbir bina kalıntısına rastlanmayan yerde yazılı taşlar ve toprak eşyalar ele geçmektedir. Köylüler mezarlıklarının duvarlarını yaparken, bu kalıntılardaki taşları sökerek kullanmışlardır.

Balya Hükümet konağı(Belediye)

Eski hükümet konağı olan yer, daha sonraki tarihlerde başka amaçlarla da kullanıldıktan sonra,2006 yılına kadar harabe görünümünde idi.

2006 yılında Valiliğimizce, onarılan bina 2007 yılında hizmete girmiştir. Şu anda belediye binası olarak hizmet vermektedir.

Eski Hükümet Konağı

Yeni hali

Tabakhane Köprüsü(Çanakkale-Balya Yolu Üzeri)

Fransızların Madeni İşlettiği dönemde inşa edilmiştir.

Balya Siren Kulesi

Balya Merkezde yer alan bu kule, Madenlerin İşletildiği dönemde inşa edilmiştir.

Balya Kurşun-Çinko Maden Sahası(İdari Binalar, Flatosyon Tesisi, Hastane vb)

Madenlerin Fransızlarca işletildiği Dönemden kalan idari, Üretim ve Sosyal amaçlı bir çok yapıdan günümüze kalan kalıntılardır.

II-ARKEOLOJİK MİRAS VE SİT ALANLARI

1-Arkeolojik Miras

Doğanlar köyünde eski Mezarlık Alanı, Akbaş Köyünde Tümülüsler, Yarış alan Köyünde Taşkaya mevkiinde Nekropol, Ilıca Köyünde Karabaş mevkiinde Tümülüsler, Gözetleme Kulesi ve Nekropoller, başlıca Arkeolojik kalıntılardır. Tümülüslerin, Frigyalılar döneminde inşa edildiği düşünülmektedir.

Ayrıca, Balya merkezde Romalılar Döneminde İşletilen Maden sahasında bu döneme ait kalıntılarda vardır.

2-Sit Alanları

Aşağı Obada Tümülüs ve Mezar odası, Ilıca'da Tümülüs ve Ergastrie(Kadıköy) Kalesi alanı.

III. HALK BİLİMİ VE FOLKLOR

1-Folklor

Balya yöresel olarak gelenek-görenekler, adetler, halkoyunları ve el sanatları açısından zengin bir birikime sahiptir. İlçe merkezinden ziyade köylerinde yaşatılmaya çalışılan ananevi yaşayış biçimlerinin birçoğu unutulmuştur.

Halkoyunları

Halkoyunları Balıkesir'in kültür hayatında önemli bir yer tutar. Yöresel kıyafetlerin çeşitlilik göstermesi halkoyunlarına da yansımıştır. Zeybek, güvende, kaşık oyunları, bengi Balya yöresinin de önemli oyunları arasında yer alır. Pamukçu, Bengi Zeybeği, Harmandalı, Aydın Zeybeği, Halay, Kaba Güvende diğer oyunları teşkil eder. Kadın oyunlarında geleneksel olarak bakır tava, kazan kaşık ve zilli maşa; erkek oyunlarında ise bağlama, davul, zurna ve klarnet kullanılmaktadır. Özellikle "bengi" oyunu Balıkesir yöresiyle özdeşleşmiştir. Bayramlarda, sohbetlerde eğlencelerde gençler tarafından oynanır. Balya köylerinde de bu halkoyunları oynanmaktadır.

Bengi Oyunu

Balıkesir'in Türkiye'de değil, bütün dünyada tanınması ünlü Bengi oyunu sayesinde. Bundan dolayıdır ki Balıkesir'de Bengi'nin ve bu oyunu adeta şiir gibi oynayan Bengicilerin çok özel bir önemi vardır. Kelime anlamı "sonu olmayan, ebedi" demek olan bengin izlerini İslamiyet öncesi Göktürkler dönemine kadar götürmek mümkündür. Türk tarihinin ilk yazılı kaynakları olan Orhun Kitabeleri, Göktürkler tarafından ebedi taş anlamında "Bengü Taş" olarak adlandırılmıştır. Bengi kelimesiyle ilgili olarak bir de rivayet vardır. Bu rivayete göre Türkler Orta Asya'dan Anadolu'ya gelirken düşmanlarıyla mücadele ederek, savaşarak vuruşa vuruşa gelmişler. Bu mücadele esnasında öldürdükleri düşmanın başında durur ve "BENĞİ!.." diye nara atarlarmış. Bu durum bir gelenek halinde, yiğitlik gösterisi olan ünlü bengi oyununda sürdürülmüştür.

Diğer manav köylerinde olduğu gibi "güvendeler" de ön plana çıkar. "Balya Kayalar köyü" oyunları ekiplerce yoğunlukla oynanmaktadır

Danişment Köyünden halkoyunu gösterileri

2-El Sanatları

Balya ilçesinde unutulmaya yüz tutmuş olan dokumacılığın az da olsa yapıldığı görülmektedir. Önceleri Balya'nın birçok köyünde yapıldığı görülen dokumacılık ilçede önemli bir geçim kaynağı olarak görülmüş daha sonra bu el sanatı üzerine gereken önem verilmemiş ve bu el sanatı önemini yitirmiştir.

Balya -Akbaş Köyünde bir dokuma tezgâhı

Ebru Sanatı

Akbaş köyünde amatör olarak başlayan ebru sanatı çalışmaları etkin olarak devam etmektedir. Köy sakinlerinden bir kişinin kurduğu atölyede ebru sanatının güzelliklerini yansıtan çalışmalar yapılmaktadır.

3-Gelenek Ve Görenekler

Balya gelenek ve görenekleri Türk gelenek ve göreneklerinin bir parçasıdır. Yöremizde yapılmakta olan düğün ve evlenme törenlerinde şu adet ve gelenekler göze çarpmaktadır:

Erkek tarafı beğendiği kızı istemeye gider. Kız istenerek kız tarafına düşünmeleri için süre verilir. Oğlan evi tarafından yapılan teklif kız evi tarafından uygun görülürse kabul edilir. Erkek tarafı tekrar kız evine giderek nasıl bir karara varıldığını sorar. Kız tarafı kabul etmişse o gün söz kesilir. Söz kesme ailenin maddi gücüne göre değişik şekillerde yapılır. Kıza söz yüzüğü takılarak bir bohça gönderilir. Bu bohçada genellikle bir kutu kolonya, bir kutu şeker, elbiselik kumaş, yemeni gibi şeyler bulunur.

Söz kesimini takiben nişan günü ve nişanda takılacak takılar kararlaştırılır. Nişan günü erkek tarafının dost ve akrabaları ile kız evine gidilir. Bu gidişte nişan için gereken yüzük, takılar ve nişan elbisesinin dışında bir de nişan bohçası hazırlanır. Bu bohçada iç çamaşırı, bir takım elbise, çember, kolonya, çikolata, terlik ve benzeri eşyalar vardır. Nişanda yapılan yüzük erkek tarafının bir büyüğü tarafından nişanlanacak olan çiftte takılır. Daha sonra damat adayı ve erkekler nişan yerinden ayrılırlar. Kadınlar kendi aralarında eğlence yaparlar.

Nişan törenleri bazen “görüş” adı altında yapılır. Bu görüş gününde akrabalar hediye getirirler. Getirilen hediyeler uygun bir yerde ipe serilir. “Görüşler” genelde yemekli olur.

Nişan töreninden sonra sıra düğün törenine gelir. Erkeğin babası kızın babasından kızın nüfus kâğıdını alarak nikâh hazırlıklarına başlar. Nikâhtan önce çeyiz sandığı değişimi yapılır. Çeyizle dolu olan sandıkları mahalle muhtarı ve oranın ileri gelen yaşlıları değiştirir. Sandık önce oğlan evine gider. Cumartesi sabahı düğün başlar. Çalgılar sabah erkenden çalmaya başlar. Daha sonra kız evine gidilerek kız evinde kapı haklanır. (Bahşiş alınır) Düğünde gençlerden biri efe başı olarak düğünleri organize eder. Erkek evinin verdiği listeye göre dost ve akrabaların kapıları haklanır. Haklama bittikten sonra erkek evine gelinip yemek yenilir. Erkek evinde çalınan çalgılar duyan davetliler “dürü” denen hediyelerini getirir. Hediye verme daha sonraki bir zamana da bırakılabilir.

Düğünde gençler kırık hava, harmandalı, çiftetelli, hora ve bildikleri diğer oyunları oynarlar. İkinciye doğru kız evine kına götürülür. Kına götürülürken çalgılar önde gençler arkada ve kafilenin sonunda da erkek evinin kadınları yer alır. Kız evine varıldıktan sonra kadınlar ahenk yerine gider. Erkekler ise dışarıda kalır.

Geline kına yakılırken gelin ağlatma havası çalınır. Burada amaç gelini ağlatmaktır. Kına yakma işleminden sonra çalgıcılara hediye verilip oyunlar oynanır. Kadınlar kınadan dağılınca oyun yerine gelerek düğünü seyrederek. Oyun bitince dağılırlar.

Pazar günü oğlan evinin önünde oyunlar oynanır. Gençler daha sonra çalgılar eşliğinde düru (hediye) toplanır. Hediye toplama işlemi bittikten sonra oyun oynayarak gelin almaya gitme zamanı beklenir. İkinciye doğru oğlan evinin yakın akraba hanımları arabaları bindirilerek davullarla birlikte gençler önde arabalar arkada konvoy halinde gelin almak için kız evine gidilir. Kız evinin önünde gelinin hazırlanması beklenirken yine oyunlar oynanır. Gelin kapıdan çıkarken akrabalarının ellerini öper, babası beline kuşak bağlar. Kuşak üç kez bağlanır ve çözülür. Gelinin koluna iki kişi girerek gelin arabasına getirilir. Gelin arabasına gelinle birlikte bir akrabası biner. Gelin alındıktan sonra konvoy geri döner. Bir ara gelin arabası konvoyda ayrılarak gelini gezdirir. Araba tekrar konvooya katılınca gençler düğün sahibinden gençlik parası adı ile para alır. Gelin arabadan inerken çalgılar "Ey Gaziler" Türküsünü çalar. Gelin eve girince düğün alayı dağılırlar. Gelin eve girince düğün alayı dağılır.

Damat yatsı namazından çıktıktan sonra cemaatle birlikte eve gelir. Evde hoca dini nikâhı kıyar, şerbetler içilerek damat gerdeğe sokulur. Gençler gece damattan baklava isterler. Baklavayı aldıktan sonra orada yer ve dağılırlar. Pazartesi sabahı ise duvak sabahıdır. Yengeler gelini görmeye giderler.

Düğün ve evlenme törenleri kız evi açısından değerlendirildiğinde daha önce anlatılanlardan çok fazla farklılık göstermektedir.

Kızları istenen ailenin damat adayını araştırarak kızlarına uygun olup olmadığına karar verirler. Eğer damat adayını kendilerine uygun görürlerse kabul edip söz keserler. Söz kesmede oğlan tarafına mendil verirler.

Söz yüzüğü veya nişan yüzüğü takımı esnasında oğlan evinden gelen söz veya nişan bohçasına karşılık kız evi de bir bohça hazırlar. Bohçada genellikle oğlan evinin bohçaya koyduğu türden şeyler bulunur. Nişan veya söz merasiminden sonra törene katılanlara çay, kahve, pasta, şeker, sigara, kolonya gibi ikramlarda bulunulur. Gelen bohçalar hem kız evinde hem de oğlan evinde dost ve akrabalara gösterilir. Yapılan bu merasimlerin en belirgin özelliği eğlencenin kadınlar arasında geç saatlere kadar sürmesidir.

Düğünden bir hafta kızın yaptığı çeyizler arkadaşları eşliğinde kız evine asılarak sergilenir. Bu çeyizler bir hafta sonra eğlence ile toplanır. Daha sonra bu çeyizler oğlan evi tarafından alınmaya gelinir. Gelinin arkadaşları çeyiz almaya gelenlerden sandık parası adı altında bahşış alırlar. Alınan bu para düğünden sonra gelinin arkadaşları arasında bir eğlence düzenlenerek harcanır.

Yörenin düğünlerinin bir diğer özelliği düğünden bir gün önce kadınlar arasında "Ahenk" denilen bir eğlence düzenlenmesidir. Ahenk gününün gecesi kızın arkadaşları toplanarak eğlence düzenlerler. Bu gecede kızlar değişik kıyafetlere girerek taklit yapar, oyun oynarlar. Gece yarısında kızlar, kapı bağlamaya çıkarlar. Bunların arasında gelin de bulunur. Elllerinde darbukalarla gece sokaklarda şarkı söyleyip, oynayarak oğlan evine giderler. Oğlan evi kızların geleceğini bildiği için damadı saklamışlardır. Evin bütün odaları aranarak damat çıkartılır, gelinle damat oynatılır. Daha sonra damat alınarak oğlan evinden ayrılırlar. Amaç dost ve akrabaların evlerini dolaşmaktır. Hem oyun oynayıp hem de şarkı söylenerek dolaşılan evlerden para ve çerez alınarak sabaha karşı kız evine dönülür. Eğlence sabaha kadar sürer, kızın arkadaşları kız evinden sabahleyin ayrılır. O günün gecesi genellikle salonda veya genişçe bir yerde cazlı düğün yapılır. Eğer düğün davulu ise ahenk kına gecesi ile birlikte Cumartesi akşamı yapılır.

Çocuk Görme Âdeti

Çocuk kırk günlük olunca hamamından sonra kırk uçurmaya çıkarılır. Kırk uçurma çocuğun evden çıkarılmasıdır. Çocuk önce babaannesine götürülür. Daha sonra diğer akrabalara götürülür. Gidilen yerlerden dönerken çocuğa mendil, yumurta, çeşitli giysiler, mendil içinde para verilir.

Çocuğun annesine iyi dileklerde bulunulur. Eğer anne ve babanın dilekleri varsa çocuk doğduktan sonra kurban kesilir. Kesilen kurbanın kanından çocuğun alnına sürülerek kötülük ve nazardan korunması için dua edilir.

Diş Hediği (Buğday)

Çocuk 6–7 aylık olduktan sonra dişinin çıktığını ilk gören kişi ona hediye alır. Genelde bir kat çamaşır ya da demirden bir tas hediye edilir. Çocuğun ilk dişi çıktıktan sonra buğday kaynatılır. Komşular ve yakınları çağrılarak beraberce yenilir. Çocuk kız ise komşu ve akrabalar davet edilerek 6 aylık kınası yakılır. Kırmızı bir elbise giydirilip kırmızı duvak takılır. Pasta, börek, çay ikramından sonra toplananlar kendi aralarında eğlenirler.

Köy Seyirlik Oyunları

Balya ilçesinde düğünlerde ve özel günlerde seyirlik oyunlar oynanmaktadır. Seyirlik oyunların en yaygını “deve” oyunudur.

Deve oyunu şöyle oynanmaktadır: 5x5x300 cm boyutlarında iki adet ağaç birbirine paralel olarak çakılır. Bu ağaçlara tutturulan ağaçlarla devenin iskeleti oluşturulur. Yeteri kadar koyu renkli kilim birbirine dikilerek devenin derisi olarak iskelete geçirilir. Bir sopa ile devenin başı oluşturularak ucuna hayvan kafası iskeleti geçirilir. Hazırlanan devenin içine iki oyuncu girer. Öndeki oyuncu eline devenin boynu başını oluşturan sopayı alarak devenin yürüyüşüne benzeyen bir yürüyüşle yavaş yavaş sallanarak yürümeye başlar. Bir grup genç kol kola girip Türküler söyleyerek deveyi oyun alanına getirir. Arkadaki oyuncunun görevi devenin arka bölümünü oluşturup öndeki oyuncuya uyum sağlayarak elinde bulunan çanları sallamaktır. Deve oyun alanına birikmiş olan seyircilere oyunlar yaparak bahşiş alır. Köylerde ise deve, gençlerle birlikte kızı olan evleri ziyaret eder. Deveye evin kızı veya ev sahibi tarafından hediye verilir.

İlçede söylenen Türküler, maniler, masallar, ağızdan ağza dolaşan atasözleri ülkemizin zengin ve kendine has kültür yapısının birer halkasıdır.

Türküler

Kültür değerlerimizin önemli unsuru da türkülerimizdir. İlçemizde çok söylenen ve oyun olarak oynanan Türkülerimiz vardır. Bu Türkülerin en önemlisi “Nina” Türküsüdür. Türkü'nün sözleri şöyledir:

Ayva sarısı yârim
Limon sarısı yârim
Ben senden ayrılmam
Ömür yarısı yârim.

Tarlası pıtıraklı
Kendisi oturaklı
Benim yârim geliyor
Potini gıcırdağlı

Sizin tarla çok ırak
İçi dolu pıtırak
Ben sana vuracağım
İlle yolumuz ırak

Nina nina nay

olurumu öyle kara gözlüm

olurmu öyle kara gözlüm

Nina nina nay

Nina nina nay

Nina nina nay

Maniler ve Bilmeceler

Kültür değerlerimizin diğerk bir ürünü de manilerdir. Balyada da muhtelif maniler söylenmektedir. Bunlardan bazıları şöyledir:

Sarı pabuç giyiver
Bizim eve geliver
Annem babam sorarsa
Suya gitti deyiver

Danişmente giderken
Gördünüz mü Ören'i
Dört kitap birden çarpsın
Söz verip de döneni.

Şu dağlar olmasaydı
Çiçeği solmasaydı
Ölüm Allah'ın emri
Ayrılık olmasaydı

Koca dere duruldu.
Meydan yere vuruldu.
Ağlama öksüzüm ağlama.
Meydan yerinde vuruldu.

Bilmecelerde yine Balya da çok söylenen sözlü edebiyat ürünlerindedir:

Gide gide üşünmez
Beline kuşak kuşanmaz
(nere)

Sarıdır sarkar
Tükeneceğim diye korkar
(ayva)

4-Giyim

Giyim olarak günlük giyilen giysiler yönüyle bölgenin kendine has kıyafetleri vardır. Kadınların giyiminde diğerk yörelere göre göze çarpan en belirgin ayırt edici özellik ferece veya terlik diye bilinen tüm elbiselerin üzerine giyilen siyah giyilen siyah kumaştan yapılmış giysilerdir.

Erkek giyiminde de göze çarpan özellik kış aylarında giyilen 'Şayak' denilen elde dokunmuş kalın yünlü kumaştan yapılan pantolon ve cekettir. Ayrıca erkeklerin yün iplikten örülmüş beyaz çorapları diğerk bir ilgi çekici özelliğidir

5- Yöresel Yemekler

Balya'nın belli başlı özel bir yemeği yoktur. Bilinen tüm yemekler yapılmaktadır. Mahalli yemekler oldukça zengindir.

Bu yemekler özellikle düğün, hayır gibi törensel mahiyetteki toplantılarda hazırlanmakta ve davetlilere sunulmaktadır. Bu yemekler arasında tirit, börülce, sura, manav tarhanası, saçaklı mantı, keşkek, mafis, güveç, peynirli patlıcan, düğün çorbası, zerde gibi yemekler ile Balıkesir Kaymaklısı, hoşmerim, kalbura bastı gibi tatlılar dikkati çekmektedir.

KEŞKEK

Düğünlerde genellikle “Keşkek” yemeği meşhurdur. Keşkek yemeği şöyle yapılır. Özel olarak seçilen buğday önce ayıklanarak yıkanır, kurutulur. Özel dübellerde kabuğu çıkartılır. Kabuğu çıkartılan buğday, kazanlarda haşlama usulü ile pişirilir. Ayrıca keşkeğin içine konmak üzere kuzu ve tavuk eti haşlanarak liflenir. Daha sonra haşlanmış buğdayın içerisine liflenen etler karıştırılır. İki veya daha çok kişi tarafından özel sopalarla et ve buğday karışımı ezilir. Buğday ve etler iyice ezildikten sonra tuz ve sıvı yağ ilave edilir. Artık keşkek servise hazır hâke getirilmiş demektir. Bazen üzerine nohut ta ilave edilir.

Balya yöresinin belirgin bir özelliği de Ramazan hazırlığı için yapılan yufkanın, bayramlarda hazırlanan baklava ve tatlıların kadınlar arasında imece ile yapılmasıdır.

BÖRÜLCE EKŞİLEMESİ

Börülce Türkiye' de daha ziyade Balıkesir' de yetiştirilen ve yemek çeşitleri yapılan bir sebzedir. Sallama ya da sıyrma da denilen bir haşlama salatasıdır. Haşlanmış börülcenin üzerine zeytinyağı ve koruk suyu ile dövülmüş sarımsaktan oluşan bir karışım ilave edilir ve servis yapılır.

SARIMSAKLI BULGUR

Bulgur, tavuğun haşlandığı suda haşlanır. Suyu çekildikçe su ilave edilir. Bulgur merhem gibi oluncaya kadar pişirilir. Biraz sulu bırakılır. Bulgur tepsiye dökülür. Üzerine didilmiş tavuklar dökülür. Sarımsak dökülür ve karıştırılır. Üzerine çiğ zeytinyağı gezdirilir. Bunun aslı tavşan eti ile yapılanıdır.

KAYMAK HAMURU

Kaymak ocakta un ile helva gibi karıştırılır. Kaşıkla iz yapılarak kesilir ve ılık olarak servis yapılır.

TİRİT

Tiritlik ekmek küçük parçalar halinde küçük doğranır ve tepsiye dizilir. Üzerine tavuk suyu dökülür. Tavuk etleri ve haşlanmış tavuk konulur. Tereyağı kızdırılıp üzerine dökülür. Karabiber konulur. Tavuk haşlanırken içine domates konarak haşlanır. Tavuk suyunun biraz renk alması sağlanır. Tirit'in yufkadan yapılanı da vardır.

TAVUKLU MANTI

Hamur yoğrulur içi boş olarak dört tarafından bükülerek şekil verilir ve fırınlanır. Tavuk suyunda mantılar haşlanır. Üzerine tavuk etleri ve haşlanmış nohut dökülür. Daha sonra üzerine sarımsaklı yoğurt dökülür. Tereyağı kızdırılır üzerine dökülür.

Çeşitli baharatlarla (nane, pul biber) servis yapılır. 1 Kg. tuzsuz peynir tencereye konur. İçine bir çay kaşığı kabartma tozu atılır. İçine iki yumurta sarısı, çalkalanarak ilave edilir. Hafif ateşte karıştırılarak yağ çıkıp bal rengi sarısına bürünene kadar bir saat pişirilir. Kıvama gelmiş olan peynire 250 gr. irmik, 100 gr. un, 1Kg. Toz şeker ilave edilir. Şeker eriyip yağ salana kadar bir süre karıştırılarak pişirilir. Soğutularak servis yapılır.

BALIKESİR KAYMAKLISI

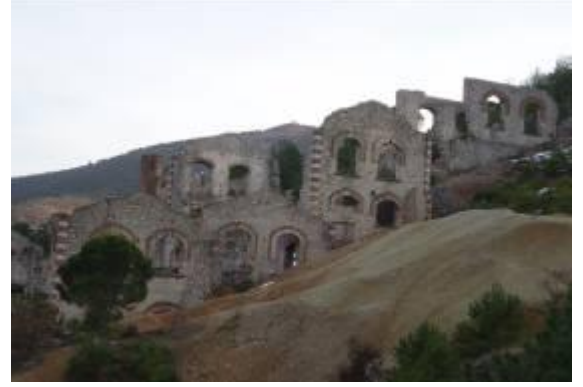
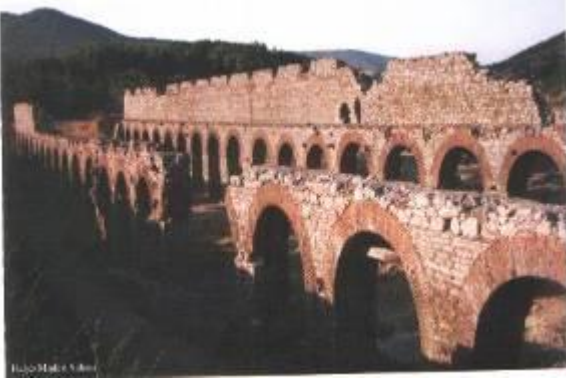
Un hamur tahtasında elenir, ortası açılır. Tereyağı ve süt konup karıştırılır, yoğrulur. Dinlendirildikten sonra iki parçaya bölünüp yağlı bir tepsiye konur. Her bir yufkanın kırılmaması için elle su serpilir, diğer 6 yufka da, diğer yağlı bir tepsiye yerleştirilir, fırında ve mangalda pişirilir. Alt kısımları kızarıncaya iki tepsi de ateşten indirilir. Birinci tepsideki yufkaların üst yufkası üzerine bolca kaymak yayılır. Kümeler halinde de konabilir. Diğer tepsideki yufkaların alttaki kızarmış tarafı üste gelmek üzere birinci tepsideki kaymakların üzerine kapatılır. Ilık halde reçel şurupları koyulduğunda şerbet soğuk hamur üzerine gezdirilerek dökülür, kapak kapatılır. Soğuduktan sonra baklava dilimi şeklinde kesilir, servis yapılır.

SAĞLIK VE SOSYAL HAYAT

I-1876–1940 DÖNEMİ SAĞLIK

Günümüzde Balya Merkezde harabeleri görülen bazı kalıntılar, madenleri işleten Fransızlar döneminde yapılmış olan hastanenin kalıntılarıdır. O yıllarda Ege ve Güney Marmara'nın en büyük ve en modern hastanesi olan kalıntılar günümüze korumasız halde ulaşabilmiştir.

Maden ocakları kapanıp göç başlayınca, binalardaki demir, tuğla ve kullanılabilir diğer malzemeler, talan edilmiş ve hastane binası günümüze ancak bu şekilde ulaşabilmiştir.

Hastane Kalıntıları(1876–1940)

II-SAĞLIK KURUMLARI

İlçemizde Sağlık Merkezi, 1955 Yılında 10 yatak kapasiteyle hizmete girmiştir. Sağlık Bakanlığı Genelgesi ile kapatılarak 2003–2006 yılları arasında Sağlık Ocağı olarak hizmet vermiş daha sonra Valilik Oluru ile İlçe Gün Hastanesi'ne dönüştürülmüştür. 01 Mart 2007 Sağlık Bakanlığı Genelgesi ve Valilik oluru ile Balya Entegre İlçe hastanesi olarak hizmet vermeye devam etmekte olup Entegre 112 A.S.H. bulunmaktadır.

Balya Entegre İlçe Hastanesi 30 yataklı olup; 7 Doktor,7 Hemşire,4 Ebe ve 18 diğer sınıflarda sağlık personeli ile hizmet vermektedir.

Sağlık Grup Başkanlığına bağlı 3 Köy Sağlık Ocağı ve bunlara bağlı toplam 11 Sağlık Evi bulunmaktadır.

Danişment ve Ilıca Sağlık Ocakları kendi hizmet binalarında, Çamavşar Sağlık Ocağı İlçe Tarım Müdürlüğü binasında hizmet vermektedir. Bu sağlık ocaklarında, Doktor olmayıp,3'ü sağlık evlerinde olmak üzere toplam 12 sağlık personeli ile hizmet vermektedirler.

III. SOSYAL HAYAT

Madencilik faaliyetleri Balya'daki nüfus yanında sosyal hayatı da etkilemiştir. Bu tarihlerde, maden işletmesinin yurt dışından teknik eleman ihtiyacını karşılamak amacıyla getirilerek istihdam edilen azınlıklar ve gayr-i Müslimler sosyal yapıyı oldukça renklendirmiştir.

Meselâ 1305, 1307, 1308, 1324 ve 1325 tarihli salnamelere göre 1900'da 42.554 olan Balya nüfusu, 2.365'i Bulgar ve 1.118'i gayr-i Müslim olmak üzere 3.483 farklı milletten oluşmaktaydı. Bu miktar, ilçe toplam nüfus içerisinde %8,2'lik bir oranı bulmuştur. Günümüzde ise ne gayr-i Müslim ne de farklı milletten insan yaşamaktadır. Etnik ve dini yapı ilçenin yerleşmesini etkilemiştir. Hüdavendigâr 1324 yılı salnamesinin 569. sayfasında "1906 yılı itibariyle kazada 36 cami, 53 mescit, 4 kilise, 70 değirmen, 3 han, 5 maden fabrikası, 7 gazino ve 88 mektep vardır" şeklindeki ifadesi ile gayr-i Müslimlerin sosyal yaşantıya etkisini göstermektedir.

İşçilerin düzenli gelirlerinin olması ve dönemin şartlarına göre sahip oldukları refah seviyesinin getirmiş olduğu yaşam şekli ve eğlence kültürünün varlığı bu verilerden anlaşılmaktadır.

İş imkânlarının iyi olması ve düzenli gelire sahip halkın varlığı, Balya'daki sosyal şartları da etkilemiştir. Balya "...1927'lerde 25 yataklı bir hastanesi, 5 yataklı frengili hastaları tedavi evi, eczanesi, sineması, 5 fabrikası, 5 maden kuyusu, 5 yapımevi..."e sahip iken, günümüzde bunların çok gerisindedir.

Yine Balya, "...1933'lerde 10 kilometrelik yolu, 8 kilometrelik kanalizasyonu, 1 motopompu, 3 tulumba ve 5 işçili bir yangın söndürme teşkilatı, belediye dispanseri, 65 dükkânı, 5 mağazası, 3 lokantası, 2 gazinosu, 7 kahvehanesi, 2 hanı, 2 oteli ve 10 fırını..." olan bir maden şehri idi. Maden ocaklarında kullanılan asansörler, madenlerin Akçay iskelesine taşınması için döşenen tren rayları da, Balya'da zamanın teknolojik şartlarından yararlanma seviyesini göstermektedir.

1-Sosyal Tesisler

Günümüzde İlçemiz merkezinde, öğretmen evi, faal olmayan bir otel, Kaymakamlığımızca açılan ve tüm halkın kullanımına açık, tüm halka açık bir İnternet Evi ile Özel şahıslara ait iki İnternet cafe vardır.

Öğretmen evi, Balya Kaymakamlığı Köylere Hizmet Götürme Birliğince yaptırılmış olup,2007 yılında Balyalıların hizmetine sunulmuştur. Birinci katında lokal ikinci katında 15 yatak kapasiteli yatakhane kısmıyla iki katlı olarak planlanmış,2007 yılında hizmete açılmıştır.

Ayrıca odalarda 24 saat sıcak su, internet erişimi, TV vb. imkânlar mevcut olup ve tüm kamu personeli ve Balya halkına açıktır.

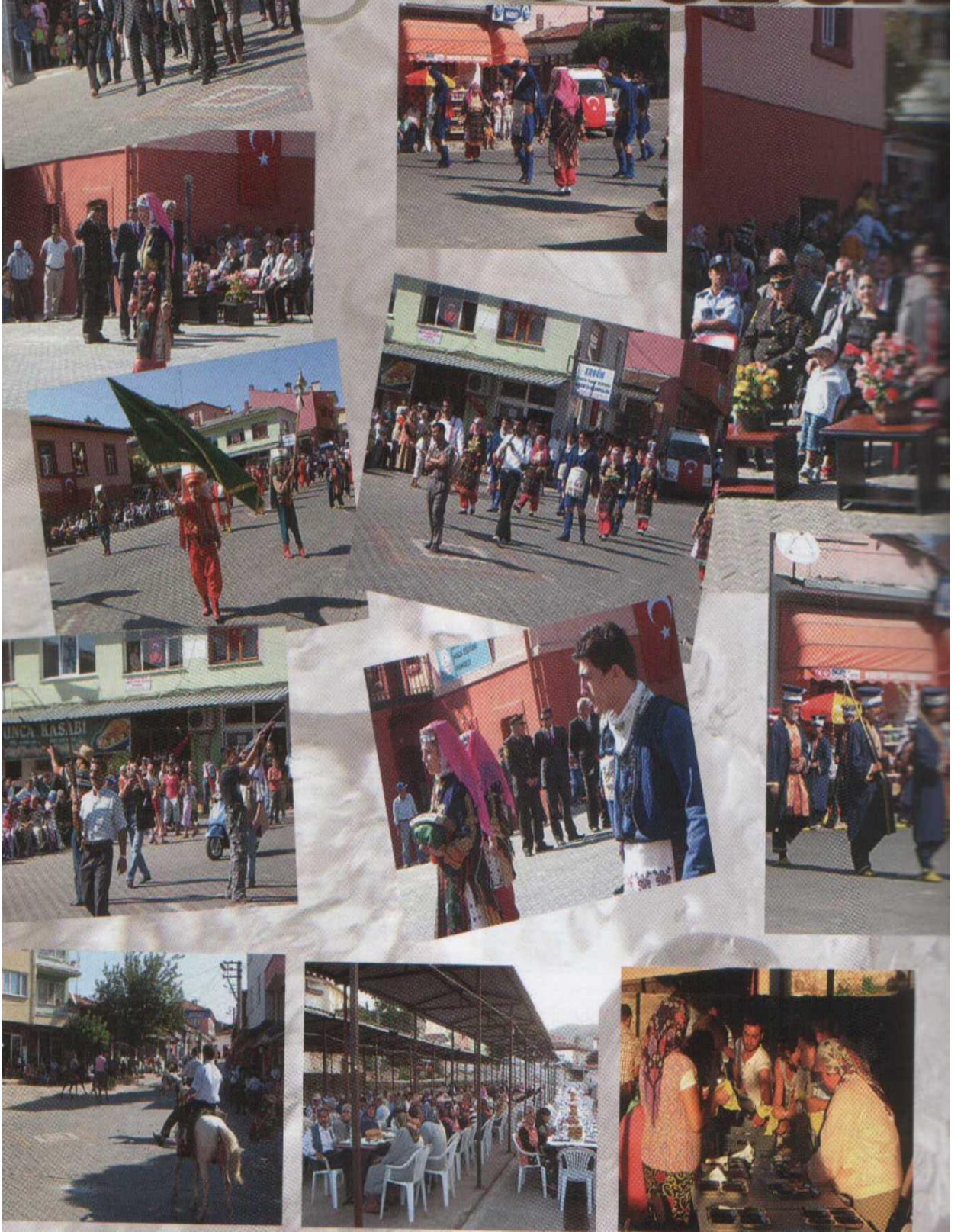

2-Sosyal Faaliyetler

6 Eylül Şenlikleri

İlçemizin düşman işgalinden kurtuluşu olan 6 Eylül tarihinde kutlamalar düzenlenir. Gündüz yapılan resmi törenin ardından, Mahalli sporlarımızdan olan değnek yarışları düzenlenir. İlçemizde bulunan avcılar kulübü üyelerinin ve çevre avcılarının katılımı ile trap yarışları yapılır. Kutlamaların akşam bölümünde ise fener alayı, havai fişek gösterileri ve konserler düzenlenir.

6 Eylül Kutlamalarından Bir Kesitler

İlçe Panayırı

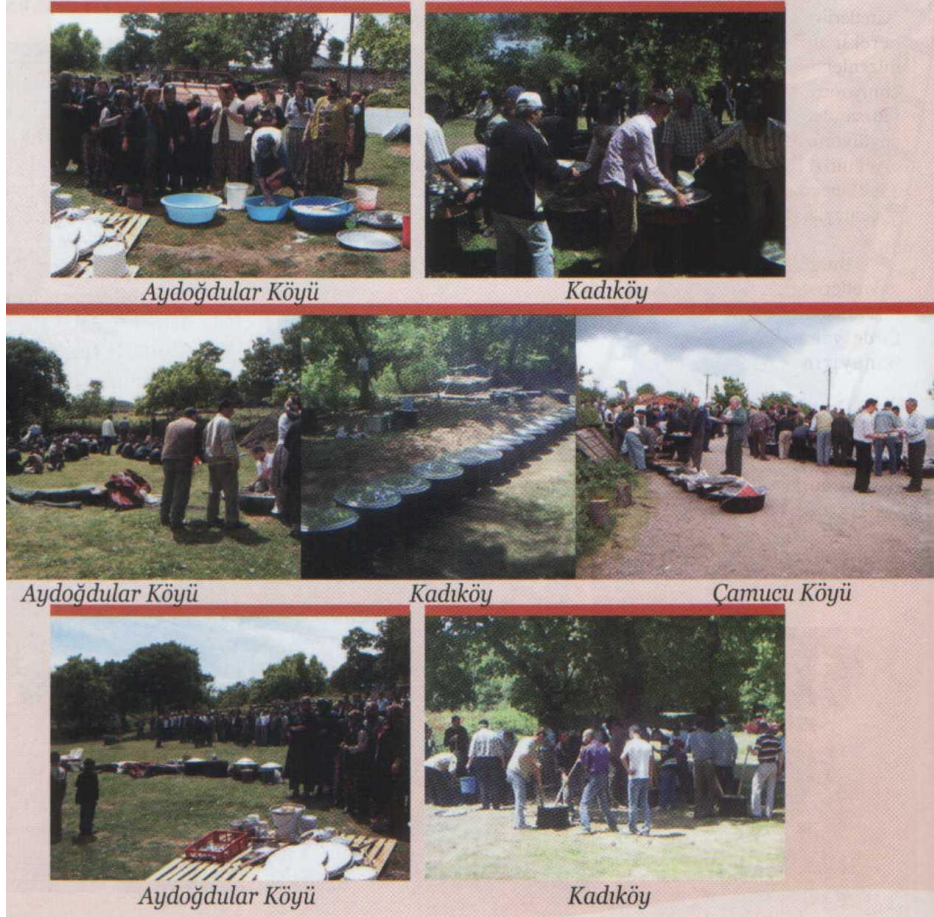
İlçemizde, ilk düzenlenme tarihi kesin olmamakla beraber her yıl haziran ayı içerisinde geleneksel hayvan ve emtia panayırı düzenlenir.

Geleneksel Balya Panayırı

Köy Hayırları, Yağmur Hayırları, Hıdrellez Şenlikleri

İlçemize ait olan köylerin hemen hepsinde hıdrellez tarihine denk gelen zamanlarda sırasıyla hayırlar düzenlenir. Bazılarında yazın kurak gitmemesi ve bol ürün alınması için yağmur duaları yapılır.

Bu hayırlar için köy halkından bağışlar toplanır. Konuklara yemekler ikram edilir. Bazı köyler geleneksel yemeklerimizi pişirmeyi adet haline getirmiştir.(Keşkek, bulgur pilavı vb.) İlçemiz dışında veya köyleri dışında yaşayan hemşerilerimiz bu hayırlar ve şenlikler vesilesiyle tekrar köylerinde bir ara gelir. Varsa köylerine ait geleneksel eğlenceleri sergilenir.

Geleneksel Bir Köy Hayırı ve Hidrellez Şenlikleri

TURİZM

I-DOĞA TURİZMİ

Balya ilçesi genel olarak ormanların ve yeşilin çevrelediği, akarsulara, göl ve çaylara kolay ulaşılabilecek bir konumda olmasından dolayı insanların kendileriyle baş başa kalabilecekleri sakin bir yerleşim bölgesidir.

Pek çok önemli sayfiye bölgesine yakınlığı büyük bir avantajı olup, bu bölgelerin de koşturmacısından uzak sakin bir ilçemizdir.

Değişen dünyada tatil anlayışlarının da değişmesi ve insanların alternatif tatillere yönelmesi ilçemizde doğa turizmi potansiyelinin önemini artırmıştır. Bu alanda yapılmış büyük yatırımlar olmasa da doğal yürüyüş alanlarının çokluğu(Traking) , orta ölçekli şirketler uygun üretim yapılabilecek olan alabalık üretme çiftlikleri ve aynı zamanda lokantaları turizm potansiyeli olarak gözümüze çarpmaktadır.

II-AVCILIK

İlçemiz doğal ortamının bozulmaması dolayısıyla, ilçemizde bulunan avcılar kulübü üyelerinin ve çevreden gelen avcılarının uğrak bir av merkezidir. İlçemizdeki avcılar kulübünün ne zaman kurulup faaliyete geçtiği kesin olarak bilinmemektedir. Birçok faaliyetin başlama tarihinde olduğu gibi buda madenin işletilme yıllarına kadar iner.

İlçemizde av olarak en çok keklik ve tavşan, akarsularında ise çeşitli tatlı su balıkları (sazan vb.) avlanmaktadır.

III- BALIKÇILIK

İlçemizde üç sulama göleti vardır. Hacı Hüseyin ve Ali demirci Köyleri ile Ilica beldemizde bulunan bu göletlerde yayın, Dere alası, Aynalı, Sazan vb. balık türleri avlanabilmektedir.

Hacı Hüseyin Köyü Sulama Göleti

Balya Ilica Sulama Göleti

Alidemirci Köyü Sulama Göleti

Manyas Barajı

Dağalası(Alabalığı)

Dere Alası(Alabalığı)

Aynı zamanda ilçemizi Boydan boya kateden Kocaçay ile birçok irili ufaklı çay ve dere de Balık avlanabilmektedir.

İlçemizde bir su ürünleri Kooperatifi kurulmuştur.

IV- PARKLAR, BAHÇELER VE MESİRE YERLERİ

1-Mesire Yerleri

Müstecap Camlığı

İlçe merkezine 7 km. mesafededir. Orman içi dinlenme ve piknik alanı olarak düzenlenmiştir.

Kadıköy Deresi

İlçe merkezine 4 km. mesafededir. Kadıköy deresi kenarına kurulan çay bahçesi ve piknik alanı mevcuttur.

Bal Pınarı

İlçe merkezine 3km. Mesafede Çanakkale yolu üzerindedir. İlçeyi gören hakim bir mevkide bulunmaktadır.

Kozlu

İlçemiz Gönen yolu üzerindedir.

Meryem Çesmesi

İlçe merkezine 2km. Mesafede Çanakkale yolu üzerindedir. İlçeyi gören hakim bir tepede bulunmaktadır.

2-Çay Bahçeleri

Kadıköy Aile Çay Bahçesi

Kadıköy Köyünde, Balyaya 3 km uzaklıktadır. Balya-Gönen yolu üzerinde konuşlanan, hem Köylülerimizin hem de Balyaya yakınlığı ve yol üzerinde olması nedeniyle tüm Balyalıların Dinlenmek için tercih ettiği bir yerdir.

Danişment Aile çay Bahçesi

Balya-Gönen yolu üstünde, Balyaya yaklaşık 20 km olan Danişment Köyümüzün merkezinde yer alan bu yer, yine tüm Balyalıları olduğu gibi yolcuların da dinleneceği güzel yerlerden biridir.

Orhanlar Panayır yeri ve Çay Bahçesi

Balya-Gönen yol ayrımına 1 km mesafedeki Orhanlar köyümüzde yer alan çay bahçesi de dinlenebileceğimiz güzel yerlerden biridir.

V-TURİZM TESİSLERİ

1-Dağ İlıcası

Sülerya Dağları olarak bilinen “Solarya Dağları”nın Güney eteklerinde bulunur Sıcak sular, alüvyonlu araziden çıkmaktadır. İyon değerler olarak sodyum, potasyum, kalsiyum, magnezyum, demir ve lityum içermektedir. Sülfat, klorür, bikarbonat, hidroarsenat, nitrit, hidrofosfat mineralleri de çeşitli oranlarda saptanmıştır. Sıcaklığı 61,5 santigrattır.

Balıkesir ve çevresince de çok tanınan bir kaynaktır. İlçemizden 20 km uzaklıda olan İlıca beldesinde bulunan dağ ılıcasına, Balıkesir-Susurluk yolundan ayrılan Şamlı yoluyla da ulaşım sağlanabilmektedir

Ruhsatı Belediye ait olan, Dağ ılıcası şunda özel bir şirket tarafından otel ve gündüzlü olarak sağlık turizmine hizmet vermektedir.

60 Termal Otel Odası (20 duble- tek kişilik çift yataklı), 60 Pansiyon Odası, 4 Kapalı Termal Havuzu, Nefis Yemekler Sunan Restaurant, Dev Ekran TV Salonu, Lobby, Spor Salonu, Çay Bahçesi ve Marketi ile hizmet vermektedir.

Odaların hepsinde Zemin Kaplama, Laminant Parke olup, TV, Buzdolabı, Telefon, Küvet ve Termal Su bulunmaktadır.

GENÇLİK VE SPOR

İlçemizde, gençlerin ve Tüm halkımızın yararlanabileceği Açık veya Kapalı spor alanları ne yazık ki yok denecek kadar azdır.

Bu anlamda ilçe merkezinde Geçlik ve spor Müdürlüğüne ait bir Futbol Sahası ile belediyeye ait bir Halı sahanın haricinde açık veya kapalı spor alanları bulunmamaktadır.

Futbol Sahası

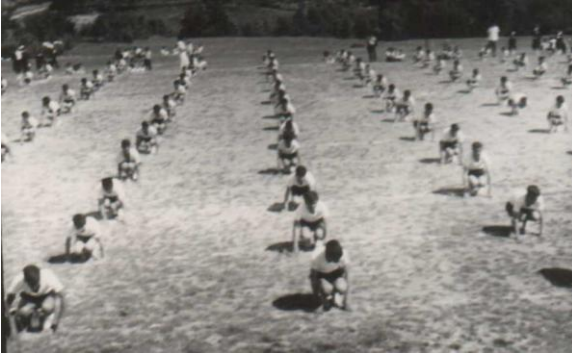

Halı Saha

Doğasever insanların, doğal güzellikleri yaşamak ve doğada bulunmak amaçlı gerçekleştirecekleri dağ yürüyüşü için Balya ve çevresi en ideal yerlerden biridir.

İlçemiz adına değişik amatör seviyeler de mücadele eden Balya Belediye spor İlçemizde tek spor kulübü olup, İlk önce Balya İdman Yurdu olarak açılmış adı daha sonra Ümit Gençlik Kulübü,1980 yılında Gençlik Kulübü,1988 yılında da Balya Belediye Spor adını alarak faaliyetini devam ettirmektedir. Balya Belediye Spor, Balıkesir Mahalli Kümede mücadele etmektedir.

19 Mayıs Kutlamaları (1985)

Yenikavak Voleybol Takımı (1985)

EKONOMİ

Geçmiş yıllarda bir maden şehri olan ve madene dayalı olarak Ekonomisi gelişen Balya, madencilik faaliyetlerinin durması ile birlikte, her anlamda büyük bir gerileme yaşamıştır.

Böylece, zaten Coğrafi Konumu itibariyle de tarıma müsait olan arazilerin çok az olması nedeniyle, Balya ve Köylerinde halk daha çok havancılığa yönelmişlerdir. Bu yöneliş, Balyada Ticaret ve sanayinin de istenilen düzeyde ilerlemesine engel olmuştur.

	BALIKESİR(MERKEZ)	BALYA
Nüfus	287 709 (25)*	18 869 (622)
Şehirleşme Oranı (%)	74,88 (61)	10,15 (868)
Nüfus Artış Hızı (%)	15,52 (247)	-12,98 (706)
Nüfus Yoğunluğu	198 (76)	20 (760)
Nüfus Bağımlılık Oranı (%)	43,85 (824)	56,83 (452)
Ortalama Hane halkı Büyüklüğü	3,52 (813)	3,04 (870)
Tarım Sektöründe Çalışanlar Oranı (%)	35,91 (815)	86,32 (84)
Sanayi Sektöründe Çalışanlar Oranı (%)	11,07 (132)	3,26 (494)
Hizmetler Sektöründe Çalışanlar Oranı (%)	53,02 (48)	10,42 (830)
İşsizlik Oranı (%)	6,84 (294)	1,84 (839)
Okur Yazar Oranı (%)	91,81 (86)	78,76 (702)
Bebek Ölüm Oranı (%)	36,66 (504)	32,18 (629)
Fert Başına Genel Bütçe Geliri (Bin TL)	214 332 (59)	37 928 (424)
Vergi Gelirlerinin Ülke İçindeki Payı (%)	0,29968 (22)	0,00359 (520)
Tarımsal Üretimin Ülke İçindeki Payı (%)	0,26670 (97)	0,04734 (485)

* Parantez İçindeki Rakamlar İlçenin İlgili Göstergeye Göre 872 İlçe İçindeki Sırasını Göstermektedir.)
Balıkesir Ve Balya Sosyo-Ekonomik Göstergeler Tablosu,2009,DPT

I-TARIM

Yüzölçümü 952 km² (95200 hektar) olan Balya'nın %70'i kadarını dağlık alanlar, geriye kalanını engebeli alanlar oluşturur. Balya sınırları içinde plato özelliğini gösteren aşınım yüzeyleri geniş bir yer tutar. Dağlık ve platoluk alanlar irili ufaklı birçok dere tarafından derin vadilerle yarılmıştır.

Bu nedenle ilçemizde, ancak toplam arazi varlığının yaklaşık %27'si kültür arazisi, yani tarım yapılabilir bir alandır. %8'i çayır ve meradır.

Tarım yapılabilir %27'lik bu alan yaklaşık 26.000 hektarlık bir alana tekabül eder. İlçe Tarım Müdürlüğü resmi kayıtlarına göre,2007 yılında, 26.000 hektarlık bu alanda dağılım aşağıdaki gibi olmuştur.

Tarla Arazisi	: 15.160	Hektar
Meyvelik	: 232	Hektar
Sebzelik	: 85	Hektar
Bağ	: 32	Hektar

Bu arazilerde ürün dağılımı ise 2007 resmi kayıtlarına göre aşağıdaki şekilde dağılmıştır.

ÜRÜN DAĞILIMI

Buğday	: 46.553	Dekar
Arpa	: 8.630	Dekar
Yulaf	: 25.591	Dekar
Çavdar	: 13.909	Dekar
Bakla	: 193	Dekar
Nohut	: 875	Dekar
Fiğ	: 11.037	Dekar
Mısır(Silajlık)	: 16.734	Dekar
Korunga	: 161	Dekar
Tritikale	: 1.379	Dekar
Yonca	: 327	Dekar

İlçemizde 3 köyümüzde sulama amaçlı gölet vardır. Bunlardan, Hacı Hüseyin göledi ile 75 hektar, Alidemirci Sulama Göledi ile 180 hektar, Ilıca Göledi ile ise 181 hektar bir alan sulanabilmektedir. İlçede toplam sulanabilir arazi miktarı ise yaklaşık 1500 hektar kadardır.

İlçemiz Ziraat Odasına kayıtlı yaklaşık 4500 çiftçi bulunmakta olup, 19 tarımsal kalkınma kooperatifi bulunmaktadır.

İlçemiz merkez ve köylerinde 2007 yılı tarım mevsiminde DGD ve ÇKS kapsamında 2471 çiftçi ailesi müracaat etmiştir.

BAĞÇILIK

Balya'da ilk kez bu bölgede şaraplık üzüm ekerek bölgenin bu tür tarıma elverişli olduğunu Metin AKÇAN'IN amatör olarak yaptığı üç dönümlük bağ ve üzümlerinden elde ettiği şaraplar çevreden gelenler tarafından ilgiyle karşılanmaktadır. İçinde bulunan bir bağ evi de farklı bir mimaride olduğundan Balya'ya uğrayanlar tarafından ziyaret edilmektedir.

Bu küçük amatörce yapılan girişim bölgenin bu tür tarıma ne kadar uygun olduğunu göstermektedir.

II-HAYVANCILIK

İlçemizin toplam arazi varlığının yaklaşık, % 9'i çayır ve meradır. Yüzölçümünün %70'i dağlık, engebeli arazi olan Balyada Hayvancılık, İnsanların başlıca geçim kaynağıdır.

HAYVAN VARLIĞI	ADEDİ
Koyun	35.158
Keçi	4.876
Sığır	20.500
Sağılan Kültür Irkı	11.846
Melez	7.084
Yerli Ve Karışık	1.802

İlçemizde mevcut Büyük ve küçükbaş hayvanlardan günlük 150 ton ortalama süt elde edilmekte ve bu sütler İlçe sınırları içerisinde bulunan Koyuneri, Kavakalan ve Kayalar mandıraları ile Özel Süt Firmalar tarafından işlenerek değerlendirilmektedir

Ayrıca İlçemizde, Kayalar köyünde 4, Yarışalanda 2, Kadıköy, Söbücealan ve Kavakalan'da da 1'er tane olmak üzere 9 adet mandıra vardır.

III-ARICILIK

Arıcılık toprağa bağlı olmadan az emek ve sermaye ile yapılan kısa sürede fazla gelir getiren bir tarımsal uğraş olmasının yanı sıra, tarımın diğer kolları ile özellikle bitkisel ürün tarımı ile karşılıklı yarar ilişkisi içerisinde olan bir tarımsal faaliyettir.

İlçemiz özellikle gezginci arıcılık için uygun iklim ve floraya sahiptir. İlçemizde, İlkel kovanların çerçevesi modern kovanlara dönüşümü büyük ölçüde tamamlanmıştır. Fakat bütün bunlara rağmen ilçemizde arıcılık sahip olduğumuz potansiyelinin gerektiği düzeyde gelişmemiştir

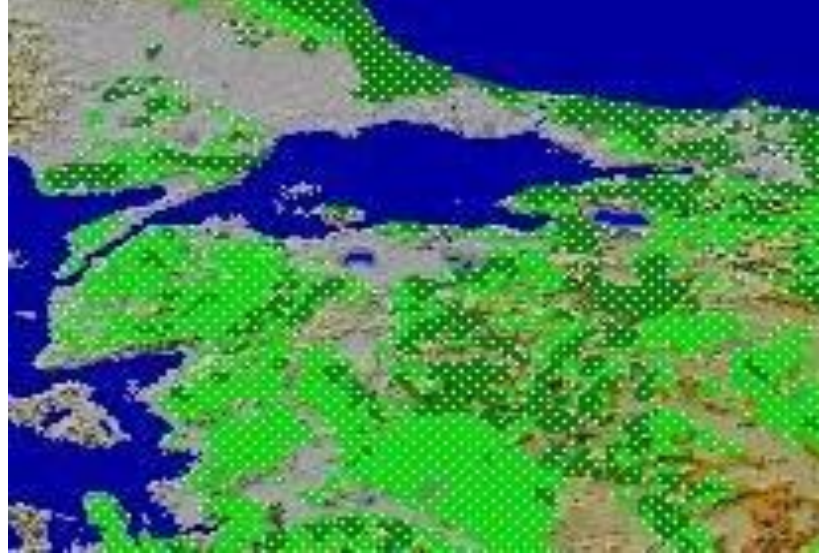
Balyada Arıkovanı tipleri ve Sayıları

Yerli Kovan	452
Fenni Kovan	4.759

Bal üretiminin yılda 200–250 ton kadar olduğu tahmin edilmektedir.

IV-ORMANCILIK

İlçemizin toplam arazi varlığının yaklaşık % 62 orman ve fundalık arazisidir. Balıkesir’de Balya orman varlığı bakımından, Dursunbey, Sındırgı, Gönen ve Kepsut ve Bigadiç, Burhaniye ile birlikte ilk sıralarda yer alır.

Marmara Bölgesi Orman Varlığı

Orman varlığının büyük bir kısmı karaçam ve kızılçam, kayın, gürgen, Ak ve Kızıl meşe, söğüt ile çınardır.

Balyadan bir görünüm

İlçemizde Balıkesir orman işletme Müdürlüğüne bağlı olarak Ilıca, Çamucu ve Balya Orman İşletme Şeflikleri faaliyet göstermektedirler. Yaklaşık 55.000 hektar orman varlığına rağmen Orman ürünlerinin üretimi ve ticareti istenilen düzeyde değildir.

V-TİCARET

Balyada madenlerin faaliyette olduğu dönemde, oldukça yoğun bir hareketliliğe sahip olan ticaret sektörü, bugün itibari ile oldukça durağandır. İlçede tarım ürünleri üretiminin sınırlı, nüfusun az, alım gücünün düşük olmasına bağlı olarak günlük ihtiyaçların karşılandığı perakende ticaret gelişmiştir. Perşembe ilçe merkezinde kurulan haftalık pazarda köylerde üretilen ürünlerin pazarlanması yapıldığı gibi, ihtiyaç duyulan günlük tüketim malları satın alınarak geri dönmektedir.

İşyeri	İşletme Sayısı
Market-Bakkal-Büfe	80
Kasap-Et Satış Yeri	3
Manav	8
Kantin	-
Pazar Yerleri	2
Hareketli Satış Araçları	1
Lokanta	5
Kahvehane-Çay Ocağı	97
Toplam	196

2010 Yılı İtibariyle Gıda Satış ve Toplu Tüketim Yerleri

İşyeri	Sayısı
Et ve Et Ürünleri	2
Süt ve Süt Ürünleri	4
Ekmek	4
Un ve Unlu Mamuller	2
TOPLAM	11

2010 Yılı Gıda İmal Yerleri

İlçe Merkezinde yalnızca Ziraat Bankası faaliyet göstermektedir. İlçemizdeki Ziraat Bankası, 1577 Özel Hukuk Hükümlerine göre C-2 ölçekli bir şube olup 2001 yılında özerk duruma gelerek faaliyetlerine devam etmektedir.

İlçe merkezinde özellikle büyük baş hayvan ticaretinin yoğunlaşmasına yol açan 2 önemli panayır kurulmaktadır. 8 – 10 Haziran tarihlerinde (Yaz Panayırı), 6- 8 Eylül tarihlerinde ise (Güz Panayırı) kurulurken Orhanlar Köyünde de 13–15 Haziran tarihlerinde yine hayvan ve emtia panayırı kurulmaktadır.

Ayrıca biri merkezde, diğerleri Ilıca ve Orhanlarda olmak üzere üç Tarım Kredi Kooperatifi faaliyet göstermektedir.

VI-SANAYİ

Ticaret sektöründe yaşanan gerileme maalesef sanayi sektöründe de yaşanmıştır. Özellikle madene dayalı olarak gelişen sanayi, maden faaliyetlerinin durması ile birlikte hem ticaret hem de hizmet sektörlerini olumsuz etkilemiştir. İlçe yoğun bir şekilde dışarıya göç vermiş ve sosyal ve ekonomik yönden oldukça gerilemiştir.

Günümüzde, Dedeman ile Eczacıbaşı grubunun iştiraki olan ESAN şirketi (Eczacıbaşı Endüstriyel Hammaddeler Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi) ruhsat sahibi oldukları ayrı alanlarda, sondaj çalışmalarına 2006 yılında başlamışlardır. Yapılan sondaj çalışmalarında 19 ile 29 yıl boyunca işletilebilecek madene rastlandığı yetkililer tarafından belirtilmektedir.

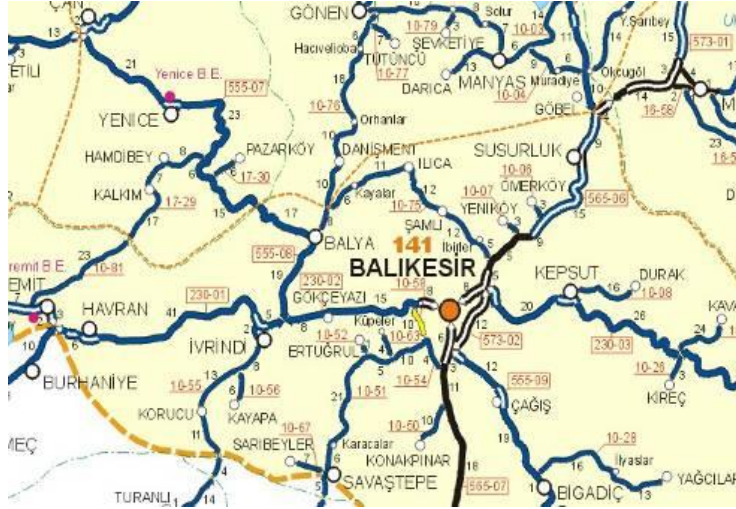
Ayrıca İlçe merkezinde 1993 ile 1996 yılında Seramik ve Plastik Boru Fabrikaları kurulmuş olup şu an itibariyle bu fabrikalar çalışmamaktadır.

İlçemiz merkezinde sadece 1 adet un fabrikası ile Bengiler Köyünde 2 adet, Mancılık-Değirmendere Köylerinde 1 olmak üzere toplam 3 kömür işletmesi faaliyetlerine devam etmektedir.

VII- ULAŞIM

Balyanın Balıkesir'e uzaklığı 50 km olup, Gönen'e 52 km, Bandırma'ya 90 km Yeniceye 61, İvrindi'ye 26 km, Havran'a 65 km dir.

Balyadan Balıkesir'e, Edremit'e, Bandırma'ya ve Gönene düzenli Minibüs seferleri vardır.

Ayrıca Köylerimizden Balya Merkez ve Balıkesir merkez ve diğer ilçelerine de ulaşım minibüslerle düzenli sağlanmaktadır.

Balya ilçesinde 43 köy ve bu köyleri birbirine bağlayan 296 KM köy yolu ağı vardır. Bu yolların fiziki durumu aşağıdaki gibidir.

1	Asfalt yol	110 KM
2	Stabilize yol	171 KM
3	Tesviyeli yol	15 KM

MAHALLİ İDARELER

I-BELEDİYELER

Balya Belediyesi

Balyada Belediye teşkilatının kurulması, Balyanın kaza(ilçe) olmasından çok daha sonraki tarihlerde,1890 yılında gerçekleştirilmiştir.

Çünkü bugünkü anlamıyla Belediye teşkilatı Osmanlıda ilk olarak 13 Haziran 1854 tarihinde yayınlanan nizamname ile şehir merkezlerinde Kadılık döneminin sona ermesi “Şehremini” döneminin başlaması ve bunu takiben 1864 tarihinde yayınlanan ve Osmanlı Mülki İdaresi açısından Dönüm Noktası olan “Vilayet Nizamnamesi”,nin yayımlanması ile olabilmıştır.

Balya'nın idari manada geçirdiği değişim sürecine paralel olarak Belediye teşkilatı da 1890 yılından beri günümüze kadar varlığını sürdürebilmiştir.

Bugün, Balya Belediyesine bağlı iki mahalle bulunmaktadır.

Ilıca Belde Belediyesi

En az 3000 yıllık bir geçmişe sahip olduğu tahmini yapılmaktadır. Eski ismi kaynaklarda, “Hiere Kemre”, “Hiyüs Hierun”, “Diyüs Hieron” diye kayıtlara geçmiştir.

1908 yılında bucak olan Ilıcada,1928 yılına kadar Belediye teşkilatı var iken, bu tarihten 1972 yılına kadar KöyTüzel kişiliğine sahiptir.1972’de Ilıca’da tekrar Belediye teşkilatı kurulmuş olup,2007 yılına kadar Belediye Teşkilatını korumuştur.

Fakat2007 yılında yapılan bir düzenleme ile belediye Teşkilatı 2009 Mahalli Seçimlerine kadar hukuki durumunu devam ettirecek olup, bu tarihten sonra tekrar Köy Tüzel kişiliğine dönüşecektir. Şu anda iki mahallesi bulunmaktadır.

TÜRK KIZILAYI BALYA ŞUBESİ

Türk Kızılay'ı Balya Şubemiz, İlçemizde faaliyetini uzun yıllar sürdüren, en esik kurumlardan biridir. Şubemizin kuruluş tarihi, 23 Şubat 1915 tir. İlk Şube Başkanımız ise Ali Neşet Bey dir. 95 yıldır hizmet veren, düşenin elinden tutan, ihtiyaç sahiplerinin ve felaketzedelerin yardımına koşan bu kurum, 1930 lu yıllarda yaşanan büyük dikili depreminde, maden işçilerinden topladığı bağışlarla depremzedelere en büyük yardımı yapmıştır.

Şubemiz, genel merkezimizin desteğiyle, başarılı öğrencilere karşılıksız burs vermekte, gençlik kamplarımızda tatil yapmalarını sağlamaktadır. Ayrıca, yüzlerce ihtiyaç sahibine gıda yardımı yapmaktadır.

Kızılay Balya Şubemiz, büro ve depo olarak 40 m2 alanlı kendi mülkiyetindeki binasında halkımıza hizmet sunmaktadır.

25.11.1989 yılında yapılan olağan genel kurulda, şube başkanlığı görevine seçilen Yılmaz SEZER, (31.12.1991.02.1995) (17.02.2005–12.11.2005) tarihleri arasında başkanlık görevine ara vermiş olup, halen 20 yıldır Türk Kızılay'ı Balya Şube Başkanlığı Görevini yürütmektedir. Kendisine gönüllü hizmetinden dolayı, Türk Kızılay'ı Genel Merkez Yönetim Kurulu kararı ile (Onursal Üyelik, Bronz ve gümüş Madalya) verilmiştir.

Şubemizin internet sisteminde görülen (72) adet kayıtlı üyesi vardır.

II--KÖYLER

1-AKBAŞ KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	AKBAŞ	Adı SOYADI	İsmail ÖZDEN
Nüfus	194	Doğum Yeri / Tarihi:	AKBAŞ / 10.02.1960
Ekonomi	TARIM HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	1
Sağlık O.	VAR	Eğitim Durumu / Okul:	ÖNLİSANS
Okul	YOK	Mesleği:	EMEKLİ ASTSB.
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	2 YIL

Tarihi

Oldukça eski bir yerleşim yeri olan Köyün kuruluşuna ait 1–2 rivayet olmasına karşılık, bulunan bir kaynağa göre: Osmanlı Devletinin kuruluşundan ve BURSA ilinin Payitaht olmasından sonra, tipik Osmanlı yerleşim geleneğine göre boş alanlara doğudan göç ettirilerek buralara yerleşim sağlanmıştır. Anadolu'nun pek çok yerinde AKBAŞ köyü olduğu görülmektedir. Bulunan bir kaynağa göre; Akbaş köyü dâhil bütün bu merkezler Osmanlı döneminde RAKKA denilen ve bu günkü IRAK da yaşamakta olan Yörük Türkmenlerinin AKBAŞ boyu dur. Bu boydan bir kısım aileler göç sırasında kendilerine uygun gördükleri coğrafyalarda yerleşerek köylerini kurmuşlar ve ait oldukları boy'un ismi olan AKBAŞ adını vermişlerdir

Rivayetlere göre ise; 1350 yıllarında göçebe hayvancılık yapmakta olan Dede ve ulu bir kişi olarak bilinen Akbaş dede ve Üç oğlunun buraya yerleşmeleri ile kurulduğu sağlanmaktadır. Kışları Burhaniye Şarköy çevresine, yazları da Akbaş yöresine yerleşen Beyaz sarıklı ulu bir kişi olarak bilinen Akbaş Dede ve Oğulları köyün ilk sakinleridir. Komşu köyler olan Göktepe, Medrese ve Kocabük Köylerinin başlangıçta Akbaş köyü sınırları içinde bir yerleşim yeri olduğu ancak daha sonra nüfusları arttığından ayrılarak bireysel köy oldukları bilinmektedir. Köy adını Akbaş Deden almıştır.

Konumu

Doğusunda Medrese Köyü, batısında İvrindi İlçesi Kocaeli Köyü, güneyinde Güngörmez Çayı ve Koca bük Köyü, kuzey Çakallar Köyü ile sınırlanmış, Balıkesir-Balya –Çanakkale devlet karayolu üzerinde kurulmuş toplu yerleşim merkezidir.

Yeryüzü şekilleri

Statü olarak bir orman köyüdür. Engebeli ve dağlık araziye sahip olup, %80'i ormanlarla kaplıdır. Tarıma elverişli arazisi azdır.

Ekonomi

Yerleşim arazisinin çokluğunun ormanlarla kaplı olması geçimi hayvancılık üzerine yoğunlaşmıştır. Az da olsa bahçe ziraatı ve tarımla uğraşılmaktadır. Yetiştirilen ürünler ise buğday, arpa, mısır ve elmadır. Bölge istihdam alanının azlığı Akbaş köyünü etkilemektedir. Belli zamanlarda yapılan orman dikim ve bakımının dışında İlçenin genelinde görülen mevsimlik işçilik ile sürekli göç burada da görülmektedir.

El sanatları

Köyün anayol üzerinde olması her ihtiyacının dışarıdan karşılanması durumunu getirdiğinden mahalli el sanatları unutulmuştur. Halen bazı ailelerin Yapmaya ve unutturmamaya çalıştığı Yaygı Dokuma (kaput, kilim) dantel, mekik oyası v.b.dır.

Balya -Akbaş Köyünde bir dokuma tezgâhı

2006 yılında köyde açılmış olan EBRU kursu ile bu sanatın inceliklerini öğrenmiş 2 genç hanım köyde bir ebru atölyesi kurarak ipek kumaş üzerine eşarp, fular, kravat üretimine başlamıştır

Giyim

Kadınlarda gündelik giysiler şalvar ve bluz şeklindedir. Baş çeşitli çemberlerle örtülür. Erkeklerde pantolon, ceket ve içte gömlek şeklindedir. Kadınlarda bele sarılan peştamallar unutulmuş giysilerdendir.

Folklor

Eskiden kadınlar arasında mani atışmalarının çok yaygın olduğu söylenir. Bunlardan en ilginç olanı Kutlu Kadın Kaynak Suyu Manisidir.

Bu memba suyu, köye 3km mesafeden, 1948-1950'li yıllarda Muhtarlık yapan Mehmet Emin tarafından büyük zahmetler ve köylü imecesi ile köye getirilmiş ancak takip eden seçimde Muhtar Mehmet Emin tekrar seçilememiştir. Bunun üzerine köyde muhtar için mani düzenlenmiştir.

Kutlu kadını yaptırdı
Kurnasını taktırdı
Kurnayı taktırdı ama
Muhtar Mehmet Emin
Mühürleri kaptırdı

EĞİTİM/KÜLTÜR

Cumhuriyet tarihimizin ilk köy ilkokulu olduğu tespit edilen tarihi bina 2004 yılında başlatılan restorasyon çalışmaları sonunda 2009 yılında “**AKBAŞ KÖYÜ ETNOGRAFYA GALERİSİ**” olarak tekrar kapılarını ziyaretçilerine açmıştır. Açıldığı günden beri yüzlerce ziyaretçisi olan bu yapı, içinde sergilenen nostaljik objeler ve kültürel lezzet ile Balya ilçesinde bir ilk müze olma özelliğine sahiptir. Giriş ücreti talep edilmeyen binanın bakımı temizliği bahçe düzenlemesi gibi işleri için ziyaretçilerden bağış kabul edilmektedir.

Akbaş Köyü Etnografya Galerisi açılışından kareler 16 Kasım 2009

6 Şubat 1923 yılı, Cumhuriyetin ilanından önce, Gazi Mustafa Kemal ve işi Latife Hanım, Balıkesir’i ziyaretleri sırasında, Balya’da bulunan Kazım Özalp’in Komutan olarak görev yaptığı III. Fırka’yı teftişe giderken, yol güzergâhında bulunan köyümüzde mola vermişlerdir.

Köylümüz, Gazi ve eşini, okul binasının olduğu yerdeki kır kahvesinde karşılamış ve kendilerine bir de kurban keserek ikramda bulunmuşlardı.

Köylü ile sohbet sırasında, Gazi Mustafa Kemal, kurulacak olan Cumhuriyetten ve kazanımlarından bahsederken, köylerde “MEKTEP” açmak fikrini ve bu mekteplerde yetişecek bireylerle ülkenin nasıl kalkınacağı konusundaki fikirlerini paylaşmış; esi Latife Hanım da, “Kemal, mektep bu oturduğumuz yere yapılınsın” diyerek, yerini işaret etmiştir.

Köyün ileri gelenlerinden merhum Ahmet AKBAŞ, Gazi ve eşinin köyden ayrılmasından sonra, hemen harekete geçmiş ve o zaman Balya madeninde çalışmakta olan İstanbullu mimar-mühendis Nuri beye mektebin nasıl yapıldığını sormuş ve Nuri Beye bir kâğıt üzerine okulun planının çizdirmiştir. Okulun temeli 1923 de atılmış inşaatı ise devletten hiçbir yardım almadan Ahmet Ağanın önderliğinde köylünün kendi gayreti ile tamamlanmış ve 1929 yılında Akbaş Köyü İlk mektebi adı ile öğretime başlamıştır.

Dolayısı ile Tevhid-i Tedrisat Kanunu’nun 1928 yılında çıkmış olduğu ve harf devriminin de aynı yıl gerçekleşmiş olduğu dikkate alındığında okulumuz cumhuriyetin kuruluşundan sonra örgün eğitimin önce köylerden başlatılması amacı ile açılan ilk köy ilkokuludur.

1991 yılına kadar, 62 yıl boyunca, aralıksız olarak eğitim-öğretim yapılan (çevre köylere de hizmet verdiği için, öğrenci mevcudu çoğu zaman 200'ün üzerine çıkmıştır.) bu okul (özellikle Almanya'ya olmak üzere, köyden dışarıya süregelen göçler nedeniyle köy nüfusu azaldığından) 1991 yılında öğrenci yetersizliği nedeni ile Milli Eğitim Bakanlığı'nca kapatılmıştır. O zamandan bu yana, öğrenciler taşınabilir sistemle ilçe merkezindeki okullarla alınmış, bu tarihi yapı ise kaderine terk edilmiştir.

2004 yılı yerel seçimlerinde Akbaş Köyüne Muhtar seçilen Gülay DAYICAN, bu tarihi mekânın yıllar içinde viraneye dönmüş; içinde ve bahçesinde hayvanların barındığı bir hal aldığını görmeyi içine sindirememiş ve restore edip hem kültürümüze hem de köye kazandırmayı planlayarak girişimde bulunmuştur.

2005 yılında binanın Köy Tüzel Kişiliğine tahsis edilmesi için bürokratik işlemler tamamlanmış, 2006–2007 yıllarında yenileme için gerekli izinler alınmış; 2008 Ekim ayında tamamlanmıştır.

Bu tarihi yapı, içinde bir adet Köy Etnografya Galerisi; içinde ilk eşyaları barındıran bir adet Tarihi Okul Galerisi bir adet Halk Eğitim Atölyesi; bir adet Mutfak ve 1 adet sosyal aktivite salonu olmak üzere çok amaçlı köy konağı olarak hizmete sunulmuştur. Bu eserin özel müze statüsünde tescil edilebilmesi için gerekli bürokratik işlemler başlatılmıştır.

Köy Etnografya Galerisi

Tarihi İlkokul Etnografya Galerisi

2-ALİDEMİRCİ KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	ALİDEMİRCİ	Adı SOYADI	VELİ KÖSE
Nüfus	337	Doğum Yeri / Tarihi:	BALYA – 13.01.1947
Ekonomi		Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ - 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	7. YIL

Tarihi

Köyün esas kuruluş tarihi bilinmemekle birlikte, yaşlıların anlattıklarından köy camii ve yanındaki mezarlığın mezar taşlarından anlaşıldığına göre köy kurulalı 300 yıl olmuştur. Köy çevresinde yapılan yollarda ve köylülerin tarlalarının sürerken rastladıkları Tuğla, kiremit v. b. kalıntılarından çok eski uygarlıkların yerleşip yaşadıkları bir alan olduğu anlaşılmaktadır.

Çeşitli söylentilere göre Demirci Ali isminde bir kişi çocukları ve akrabaları ile birlikte gelip bu köyü mekân tutmuş, çevresine toplanan kişilerle köyün çekirdeğini oluşturmuşlardır. Köyün yarısından fazlası yerlisi olup kalan kısmı da Malatya’ dan köyümüze askerlik için gelen ve askerlikten sonra buraya yerleşen kişilerden türemiştir.1800’lü yıllarda köyde Bucak Teşkilatı olduğu, daha sonra Bucak Teşkilatının Balya’ ya alındığı bilinmektedir.

Konumu

Köyün Batısında Güngörmez Çayı, Doğusunda Narlı Köyü, Kuzey ve Kuzey Doğusunda Turplu Köyü, Güneyinde Hacıhüseyin köyü bulunmaktadır. Köy toplu olarak bir ovanın kenarına, küçük bir tepenin eteğine kurulmuştur.Balıkesir'e 22 km., Balya ilçe merkezine 18 km. uzaklıktadır.

Denizden yüksekliği 295 metredir.

Ekonomi

Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır.500 hektar tarım arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 370 hektarında tarım yapılmaktadır. Yerleşim arazisinin büyük bir kısmı ormanlarla kaplı olması geçimi hayvancılık üzerine yoğunlaştırmıştır. Köyde 271 büyükbaş,3450 küçükbaş hayvan vardır.

Köyde bir sulama göledi vardır.

Alidemirci Göleti

3-BENGİLER KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	BENGİLER	Adı SOYADI	Sabri OĞUL
Nüfus/ Seçmen	449	Doğum Yeri / Tarihi:	BENGİLER / 20.12.1954
Ekonomi	HAYVANCILIK TARIM	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	VAR	Muhtarlık Süresi:	12 YIL

Tarihi

Kuruluşu hakkında kesin bir bilgi olmadığı gibi adının da nereden geldiği bilinmemektedir.

Köyden Görünüm

Köyden Görünüm

Konumu

Köyün Kuzeyinde Doğanlar, Batısında Yaylacık, Güneyinde Çiğdem, Doğusunda Müstecap Köyleri ile komşudur. Dört köyü birbirine bağlayan anayol üzerindedir. Balıkesir'e 65 km., Balya ilçe merkezine 15 km. uzaklıktadır. Çobandere isimli bir bağılı vardır.

Denizden yüksekliği 273 metredir.

Ekonomi:

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır 840 hektar tarım arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 623 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 566 büyükbaş,2850 küçükbaş hayvan vardır.1 Tarımsal kalkınma Kooperatifi vardır.

Ayrıca Bengiler Köyü sınırları içinde iki kömür işletmesi faaliyet göstermektedir.

4-ÇAKALLAR KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	ÇAKALLAR	Adı SOYADI	Saime GÜNEŞ
Nüfus / Seçmen	364	Doğum Yeri / Tarihi:	ÇAKALLAR /
Ekonomi	TARIM HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	VAR	Muhtarlık Süresi:	2 YIL

Tarihi

Köyün adının nereden geldiği ve geçmişi hakkında pek bilgi olmamakla birlikte bu konuda iki rivayet vardır. Birincisi Edremit civarında yerleşen Yörükler yayla olarak kullandıkları bu yerleşim yerine, yaz aylarında hayvanlarıyla birlikte konaklamaya gelinir imiş. Köyün adının, köye ilk yerleşen bu Yörüklerden Çakal Dede adındaki kişiden geldiği söylenmektedir

İkincisi de köy ormanlık olduğu için, Köyün ismini, bu yörede bulunan çakallardan, aldığı rivayettir.

Çakallar Köyünden Bir Görünüm

Konumu

Köy Balıkesir-Balya karayolu üzerinde olup, Balya'ya 5 km, Balıkesir'e 45 km. uzaklıktadır. Kuzeyinde Balya, Kuzey Batısında Müstecap, Batısında Kaşıkçı, Güneyinde Göktepe, vardır.

Köy üç mahalleden oluşmuştur.Yukarı ve Aşağı Çakallar olmak üzere iki mahallesi vardır.. Denizden yüksekliği 331 metredir.

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır 500 hektar tarım arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 141 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 540 büyükbaş, 800 küçükbaş hayvan vardır.

El Sanatları

Köye has el sanatlarından dokumacılık hemen her ihtiyacın dışardan karşılanması nedeniyle unutulmuş durumdadır.

Unutulan veya bulunması zor olduğu için terk edilen giysilerden şal, peşkir, şalvar ve baş altını vardır.

5-ÇALOVA KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	ÇALOVA KÖYÜ	Adı SOYADI	HASAN AYCAN
Nüfus	244	Doğum Yeri / Tarihi:	ÇALOVA – 02.06.1965
Ekonomi	TARIM, HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ – 4
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	2. YIL

Tarihi

Köyün kesin olarak tarihçesi bilinmemekle birlikte Karamustafalar Mahallesi, bundan 130 yıl kadar komşu köy Çukurca'dan gelen Karamustafa lakabında bir aile reisi tarafından kurulmuştur.

Konumu

Balya'nın Çanakkale il sınırına olan köy ilçeye 23 km ile uzaklığı 73 km uzaklıktadır. Köy Doğanlar, Havutbaşı, Çukurcak ve Yaylacık Köyleri ile komşudur. Balya'nın Kuzey Batısına düşmektedir. Karamustafalar isminde bir mahallesi vardır. Denizden yüksekliği 251 metredir.

Ekonomi

Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır 780 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 435 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 340 büyükbaş, 950 küçükbaş hayvan vardır.

Folklorik Özellikler

Köy seyirlik oyunları Ramazan ve Kurban Bayramlarında geceleri meydan ateşi yakılarak oynanır. Gençler Kadın-kız kılığına, ihtiyar, dilenci, satıcı ve hayvan kılığına orta oyunu biçiminde komiklikler yaparlar

6-ÇAM AVŞAR KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	ÇAMAVŞAR	Adı SOYADI	M.Ali KAYMALI
Nüfus	739	Doğum Yeri / Tarihi:	ÇAMAVŞAR / 10.01.1972
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	VAR	Eğitim Durumu / Okul:	LİSE
Okul	VAR	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	VAR	Muhtarlık Süresi:	2 YIL

Tarihi

Bundan 60 yıl önce köye gelen bir gezginin anlattıklarına ve rivayetlere göre köyün 600 yıl önce kurulduğu sanılmakla birlikte, yerleşim tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Köy kökenini Anadolu'da bulunan Avşar oymağının oluşturduğu sanılmaktadır.

Konumu

Çamavşar Köyü Balya-Çanakkale yolunun Güneyinde yola 18km'dir. İlçeye uzaklığı 24ile uzaklığı 74 km'dir. Çamavşar'ın Kuzeyinde Dört Yol Köyü, Yaylacık köyü, Doğusunda Çiğdem, Bengiler, Habibler Köyleri, Güneyinde Evciler Köyü ile İvrindi ilçesinin Gökçeler köyü, Batısında da Çamucu köyü bulunmaktadır. Köy toplu olarak yerleşmiş olup ayrı yerlerde, birbirinden uzak mahalleleri yoktur. Denizden yüksekliği 425 metredir.

Ekonomi

Köyde geçim kaynağı olarak tarım ve hayvancılık yapılmaktadır.1200 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 848 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 423 büyükbaş, 700 küçükbaş hayvan vardır.

El sanatları

Köyde eskiden dokunan ve içe giyilen göynek, kadınların giydikleri paçaları yünden dokunan "Alaca" denilen kumaş, erkeklerin ceket ve pantolonu için kadınların "Çeki" diye dokudukları aba dediğimiz şayak kumaş dokumacılığı az da olsa devam etmektedir. Büyük bir potansiyel olarak var olduğu bilinen kilim dokumacılığı genç kuşaklarca da bilinmekte hemen her gencin çeyizinde bulunan ve birer renk cümbüşünü andıran kilimlerin büyüklerin ustalık ürünleri olduğu ilk bakışta sezilmektedir.

Folklor

Köy halkının yaşanmış olaylara göre oluşturdukları Türküleri bu köyde bulmak mümkündür. Köyde mevsimlik işçiliğin geçim kaynağının temelini teşkil ettiği daha önce belirtilmiştir. Halk Türkülerinin oluşmasına neden olan olaylardan biri de böyle mevsimlik çalışmalara gidildiğinde olmuştur.

Bağa çalışmaya giden işçi kadınlardan birisi ile bu işleri organize eden kâhya arasında bir yakınlık doğar. Kâhya ile ilişki kuran kadın, işçiler arasında olan kâhyanın karısı tarafından yakalanır. Bunu hazmedemeyen kâhya karısına baskı yapar. Bu baskıyı ölümlle tehdide kadar götürür. Köye geri dönen kâhya ile karısı ayrılır ve başlar kâhyanın karısı söylenmeye:

Pınarın başına
Neler yazdım taşına,
Gelen geçen okusun
Neler geldi başıma.

Kar yağar gediklere
Doldurur deliklere
Kendim gibi yanarım
Bağa gülmediklere

Rafa uzanmışsın
Nar gibi kızarmışsın
Afiyet olsun sevdiğim
Yeni yar kazanmışsın.

Köy seyirlik oyunları

Deynek

Bu oyun düğünlerde gelinin çıkacağı gün atla oynanır. Köyün uygun bir yerine yüksek bir ip gerilerek, ipe hediyeler asılır. Ata binen ve ellerinde(75cm-1m arasında)kalınca bir deynek alan gençler atlarını koşturup deyneği hızla yere çarptırıp, zıplatarak ipin üzerinden geçirmeye çalışırlar. Deyneğin ipin üzerinden geçiş sırasına göre düğün sahibinin koyduğu hediyeleri alırlar.

Koşu

Köyün diğer yörelerimizden farklı bir özelliği de düğünlerde yapılan koşudur. Bu oyun gelin, baba evinden ayrıldıktan hemen sonra köy gençleri tarafından kendi aralarında yapılır. Koşuda birinci gelen gence oğlan evi tarafından avyet denilen hediye verilir.

Maniler

Köyde en çok söylenen maniler şunlardır:

Çamavşarın minaresi
Seksen altı basamak
Sen orada ben burada
Zor oluyor yaşamak

Zemzem akarsuyumuz
Sevip sevip ayrılmak
Yoktur öyle huyumuz
Çamavşar'dır köyümüz

7-ÇAMUCU KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	ÇAMUCU	Adı SOYADI	Emin ÇÜRÜK
Nüfus	480	Doğum Yeri / Tarihi:	ÇAMUCU / 01.01.1973
Ekonomi	TARIM HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	LİSE
Okul	VAR	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	VAR	Muhtarlık Süresi:	2 YIL

Tarihi

Köyün adının nereden geldiği kesin olarak bilinmemekle beraber, köyün kurulduğu yerin sık çam ormanlarıyla dolu olması nedeniyle Çamucu adı verildiği söylenilmektedir. Köy tahminen 150 yıl kadar önce kurulmuş, köyü oluşturan halkın soyu nereden geldiği belli olmayan göçebe kavimlerdir. Bu kavimler ilk önce hayvanlarını otlatmak için gelip buraya yerleşmişlerdir. Yerleşik düzene geçildiğinde de burada kalıp bu günkü köyü oluşturmuşlardır.

Konumu

Köyün ilçeye uzaklığı 30km.ile uzaklığı 80 km'dir. Köyün Doğusunda Çamavşar Köyü, Kuzey Doğusunda Dört Yol Köyü, Batısında Kocaoba Köyü, Güneyinde Armutçuk Köyü bulunmaktadır. Farsak mahallesi İkizce tepesi, Kirazlı tepesi ve Çukurca tepeleri arasında kurulmuş bir yerleşim birimidir. Köyün Yerel yapısı genelde topludur. Toprak dağılımı geniş bir alan kaplamaz. Denizden yüksekliği 550 metredir.

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır 1542 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 173 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 238 büyükbaş, 1050 küçükbaş hayvan vardır.

Bir tarımsal kalkınma kooperatifi vardır.

8-ÇİĞDEM KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	ÇİĞDEM	Adı SOYADI	ERDOĞAN YILMAZ
Nüfus	115	Doğum Yeri / Tarihi:	ÇİĞDEM – 01.05.1965
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	BEKÂR – 1
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	ORTAOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	MOBİLYACI
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	

Tarih

Köyün adının nereden ve nasıl geldiği kesin olarak bilinmemekle birlikte 15.yy'da İvrindi ilçesi taraflarından hayvancıları otlamak gayesi ile gelip yerleşen üç aile olduğu söylenmektedir.

Konumu

Köyün ilçe merkezine uzaklığı 20 km, İl merkezine uzaklığı 70 km'dir. Doğusunda Bengiler köyü, Güneyinde Habibler, Batısında Çamavşar, Kuzeybatısında Dört Yol ile Kuzeyinde Bengiler köyünün Çoban dere mahallesi vardır. Köy toplu olarak yerleşmiştir. Çiğdem Hacıseler isminde bir Mahallesi vardır. Denizden yüksekliği 348 metredir.

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır 416 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 173 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 154 büyükbaş, 950 küçükbaş hayvan vardır.

El sanatları

Daha önceler yapılmakta olan kilim dokumacılığı halkın kökboyası tabir ettiği bitki kökü, ağaç dalı ile yapılan boyalarla kilim dokunmaktadır.

9-ÇUKURCAK KÖYÜ

Tarihi

Köyün kesin olarak kuruluş tarihi ve adını nereden geldiği bilinmemektedir. Göçler halinde yaşayan İbrahim Bey ve oğullarının yerleşmesinden köy bugünkü halini almıştır. Köy halkının 1800'lü yılların başında göçer halde yaşamakta imiş. Yerleşim kanunu çıkınca, orada bulunanlar bugünkü köyün çekirdeğini oluşturmuşlardır.

Nüfusu

2009 nüfus sayımına göre köyün nüfusu toplam 143 dür.

Konumu

Köy Kuzeyde Kadıköy, Yazlık köyü, Batıda Çalova Köyü ve Karadağ mahallesi, Güneyinde Kayapınar köyü ve Doğusunda Semizköy ile çevrilidir. Köyün Aydoğdular adında bir mahallesi vardır. İlçe Merkezine uzaklığı 14 km, il merkezine uzaklığı 64 km'dir. Denizden yüksekliği 330 metredir.

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır 545 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 43 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 83 büyükbaş, 500 küçükbaş hayvan vardır.

El sanatları

Köyde unutulmaya yüz tutmuş ve gerilemiş olan el dokumacılığı vardır ki bu da köy nüfusunun %80'nin yaşlı olmasından kaynaklanmaktadır. Köyde elde yün çorap örmeciliği ve az da olsa kilim, çaput kilim, şayak, çul ve ehram dokumacılığı yapılmaktadır.

10-DANIŞMENT KÖYÜ

Tarihi

12.yy Danişment Beyliğinin yıkılışından sonra danişment beylerinin çevresinde Anadolu'ya yayılan Türkmenlerin bir kısmının köylere yerleştirildikleri, bir kısmını da Celali ayaklanmalarına katıldıkları 1696 yılında Halep bölgesinde toplandıkları 1702'de göçebe Danişmentlilerin yerleşik hayata zorladıkları bilinmektedir. Bugün Anadolu ve Trakya'nın çeşitli bölgelerinden 37 köy Danişment adı taşımaktadır. Danişmentlilerin 24 boyu ile bunların oymak ve obalarının adıyla anılan Anadolu ve Rumeli'deki köylerin sayısı ise 100'den fazladır. Köyün adı Danişment beyliğinden gelmektedir.

Nüfusu

2009 nüfus sayımına göre köyün nüfusu toplam 462 dir.

Konumu

İlçe merkezine 17 km. İl merkezine ise 67 km uzaklıkta olan köyün, Doğusunda Karacahisar ve Ilıca köyleri, Batısında Gölöba ile Orhanlar köyleri, Kuzeyinde Koyuneri köyü, Güneyinde Kayapınar ve Ören köyleri bulunmaktadır. Arpabükü isminde bir mahallesi vardır. Denizden yüksekliği 288 metredir.

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır 15955 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 61 hektarında tarım yapılmaktadır. 15280 hektar alan ormanlıktır. Köyde 119 büyükbaş, 700 küçükbaş hayvan vardır.

Köyde sürekli iç ve dış göç yoktur. Yalnız geçici dış göç mevcuttur. 1963 yılından itibaren Almanya, Belçika ve Hollanda gibi Avrupa ülkelerine işçi olarak çalışmaya gidilmiştir.

El Sanatları

Modern hayatın getirdiği yaşam koşulları dokumacılık halıcılık, demircilik, nalbantlık gibi el sanatlarını unutturmuştur.

Folklor

Özel günlerde giyilen giysilerden bazıları şunlardır:

Erkek giysileri: aba setre; yakasız setere adlı yünden yapılmış kaba bir elbise olup artık giyilmemektedir. Pantolon: bunların ağa kısmı geniş, ayak kısmı bazılarında dize bazılarında topuğa kadar uzanır, üzerine yün çorap giyilir artık kullanılmamaktadır. Çarık: sığır derisinden yapılır. Hafif ve dayanıksız olduğundan giyilmemektedir. Cepken: süslü ve işlemeli olup kolsuz yelek biçimindedir. Vücudun üst kısmına gelir. Bugün folklor kıyafeti olarak giyilmektedir. Kuşak: kullanışı ve uzunluğuna göre değişir renkli ve desenli olanların yanında incelik ve kalınlıkları bakımından da çeşitlere ayrılır.

Kadın giysileri: Üç etek: basma ve pamuklu dokuma bezlerinden yapılan bu elbise belden aşağı sağ sol ve arka kısım olmak üzere üç parçadan oluşur. şalvar: iş hayatında sağladığı kolaylıktan dolayı köyde çok fazla giyilir. Basma cinsi kumaşlardan yapılır. Bez üstlük: beyaz sarı çeşitli renklerden oluşan üstlük genellikle satın alınır süslü olanları azalmıştır halan kullanılmaktadır. Delme: Üç eteğin üzerine giyilir ve basmadan dikilir. Peşkir: Yün işlemeleridir. Üçgen biçiminde olup bele kuşanılır.

Hıdrellez

Bir eğlence günüdür. Her yıl 6 Mayıs ya da o haftanın Pazar günü tüm köylülerin katkıları ile büyük yemek ziyafeti düzenlenir. Yemekten önce köy deresinin yanında kurulan salıncaklarla sallanılır. Oyunlar oynanır. Türküler ve maniler söylenir.

Halk Türküleri

Eğlence günlerinde söylene Ayşe Türküsünün öyküsü şöyledir. Köyün en güzel kızlarından Ayşe ye köy delikanlıları tutkundur. Ayşe'nin ise hiç birinde gönlü yoktur. Nihayet evlenme çağına gelmiş bir delikanlıya aşık olur. Onunla evlenmek ister ama beklemesi gerekir. Köydeki delikanlıların ise buna tahammülü olmadığından şöyle bir Türkü söyleyerek Ayşe ye karşı olan duygularını döker.

Ayşe; nin vakti de geçti
Üç güzel baktı da geçti,
İkisi şöyle dursun ,
Birisi yaktı da geçti,
Aman Ayşem duman Ayşem ,
Dağlar başı dolan Ayşem.

Yokuş başının odası,
Ayşe Hanımın dadası,
Ayşe Hanımı sorarsan,
Pencere başıdır odası,
Aman Ayşem mor menekşem
Dağlar başı dolan Ayşem

Ufacık kuş üzümü
Görsen yârin yüzünü
Ben ağlasam söylesem
Belki tutar sözünü
Aman Ayşem yaman Ayşem
Dağlar başı duman Ayşem.

11-DEĞİRMENDERE KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	DEĞİRMENDERE	Adı SOYADI	ERCAN ÖZDEMİR
Nüfus	272	Doğum Yeri / Tarihi:	DEĞİRMENDERE – 07.11.1958
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ – 1
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ŞOFÖR
Kooperatif	VAR	Muhtarlık Süresi:	7. YIL

Tarihi

Köyün adının nereden geldiği kesin olarak bilinmemekle beraber köyün ortasından akan dere den aldığı sanılmaktadır. Köyün iki yakasını tam ortadan ayıran bir dere akmaktadır. 1900 yıllarda bu derenin üzerine bir su değirmeni yapılmış ve köye ismini vermiştir. Köyün 1500 metre Batısında linyit kömürü çıkmaktadır. Bunun için ilk ismi Kömürdere olarak geçer.

Konumu

Köy ilçe merkezine 32 km, il merkezine 82 km. uzaklıktadır. Köyün Doğusunda Orhanlar Köyü, Kuzeyde Kalkancı Köyü, Batıda Mancılık Köyü, Güneyde Göloba Köyünün Uzunçınar Mahallesi ile çevrilidir. Denizden yüksekliği 164 metredir.

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır 446 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 160 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 412 büyükbaş, 350 küçükbaş hayvan vardır. Bir tarımsal kalkınma kooperatifi vardır.

12-DEREKÖY

Tarihi

Köy'ün kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemektedir.

Nüfusu

2009 nüfus sayımına göre köyün nüfusu toplam 790 dır.

Konumu

Köyün ilçe merkezine uzaklığı 50 km ile uzaklığı 100km'dir.Dereköy Köy'ü ilçe merkezinin Kuzey Batısında yer almaktadır. Doğusunda Göloba, Batısında Pazarköy, Kuzeyinde Mancılık ve Araovacık, Güneyinde ise Doğanlar, Çalova ve Daralan Köyleri vardır. Denizden yüksekliği 228 metredir.

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır.15800 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 866 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 1574 büyükbaş, 1250 küçükbaş hayvan vardır. Bir tarımsal kalkınma kooperatifi vardır.

El Sanatları

Köyde daha önceleri kilim dokumacılığını yapılmasına rağmen halkın maddi durumunun düzelmesi sonucunda halk diğer yöreler gibi hasır almaya başlamış, sonuçta unutulmaya yüz tutmuştur. Bazen heybe ve torba dokunmaktadır.

Efsaneler

Dede tepesi

Köyün Batı yönünde küçük bir tepecik bulunmaktadır. Bu tepeye köylüler "Dede" demektedirler. Sıtma hastalığına tutulan kimse iyileşmesi için o tepeye okunmaktadır. En sonunda giyeceklerinden bir parça kumaş toprağa gömmekte daha sonra evde bakla yemeği pişirerek yedi aileye dağıtılır. Böylece o hastalığa karşı şifa bulunmaya çalışılır.

Bu olay Dede Tepesi için anlatılan bir efsanedir. Yalnız son zamanlarda böyle bir uygulama yapılmamaktadır.

Sevilen Bir Masal

Mahcup, çekingen konuşmaz bir delikanlı bir gün bir teneke buğday sırtlayıp değirmene öğütmeye gitmiş. Buğdayı değirmenin sepetine koyduktan sonra:

Değirmenci:

—Senin buğdaydan hak almayacağım, bir parça hamur alıp ateşe gömeceğiz, bu hamur parçası pişerken de birer yalan söyleyeceğiz, kimin yalanı baskın çıkarsa bu pişen hamur onun olacak.

Delikanlı:

—Peki olur,

Meğer değirmenci değirmene gelen herkese aynı söyler, sonunda da hep kendisi kazanırmış ve değirmenden herkesi eli boş gönderirmiş. Tekneyi, eleği getirip başlamış unu elemeye. Unu eledikten sonra su koyup hamura yoğururken; ne kadar unu varsa hepsini hamur yapmış. Ekmeği pişirmişler.

Haydi, bakalım demiş, değirmenci yalan söylemeye başlayalım. Bu arada değirmene iki kişi misafir gelmişler. Onları da hakem tayin etmişler. Söze önce değirmenci başlamış.

Zamanın birinde şu bahçeye karpuz ekmiştim. Karpuzlar o kadar kök, filiz saldı ki nehirden karşıya geçti. Kocaman karpuzlar oldu. Artık olmuşlardır deyip toplamaya başladım. Toplaya toplaya karpuzun kök ve filizlerinden nehrin karşısına geçtim. Bir de ne göreyim insanlar, arabalar arkamdan geliyor mu?

İşte O kökler şimdi köprü oldu. Arabalar, insanlar o köprüden gidip geliyorlar. Karpuzların hepsini topladım, arabaya yükledim. Çok yoruldum, karnımda acıkmıştı. Oturdum, biraz karpuzla ekmek yiyeyim dedim. Bir karpuz alıp kesmeye başladım. Bıçak karpuzu kesti, elimden kayboldu. Ben de bıçağın arkasından karpuzun içine girdim. Orada bıçak, burada bıçak ararken kan ter içinde kaldım. Bir türlü bıçağı bulamadım. Bıçağı ararken bir adama rastladım.

“Ooo arkadaş sende benim gibi deve katarlarını mı kaybettin.” deyince aklım başıma geldi.

—Boşuna arama adam deve katarlarını bulamamış, sen küçücük bir bıçağı mı bulacaksın. Dedim. Velhasıl geri dönüp geldim.

Benim yalanım bu demiş değirmenci.

Delikanlı da ezik büzük söze başlamış.

—Bizim arılar vardı, ahırda bağlı. Babam onlara ekmek, su verir çocuk gibi bakardı. Bir de horozumuz vardı. Babam bir gün Hacca gitmeye karar verdi, bana yapacağım işleri tek tek bana anlattı, sıkı sıkı tembih etti.”Sakın oğlum arıları susuz bırakma “diye.

Ben de babama:

—Sen hiç merak etme, senin bıraktığın gibi bakarım, gözün arkada kalmasın, dedim. Babamı hacca uğurladık.

Bir haber geldi, babam hacdan geliyormuş. Acele babamı karşılamaya gittim. Babamla eve geldik. Babam:

—Bak bakalım oğlum arılar duruyor mu, dedi. Meğer ben acele ile arıların öğle sularını vermeyi unutmuşum, arılarda kaçmış. Babam:

— Oğlum horozu getir, eyerle ben gidip arıları bulup geleyim, dedi. Hemen horozu hazırladım. Babam horozun sırtına bindi, arıların peşine düştü. Arıları uzak bir köyde tutmuşlar, dövene koymuşlar ve harman alıyorlarmış. Babam gidip:

—Bu arılar benim demiş.

Ve arıları yuvarlayıp, getirdi.

Horozun üstünden eyeri aldım. Eyer horozun sırtını yara yapmış. Konu-komşu “o yarayı ceviz iyileştirir.”, dediler. Cevizi ezip horozun yarasına sürdüm. Gel zaman git zaman bizim horozun üzerinde bir ceviz fidanı bitti. Horoz yayıldıkça o ceviz fidanı büyüdü, dal budak sardı. Derken horoz gidemez oldu. Fidan kocaman bir ceviz ağacı olup ceviz vermeye başladı. Çoluk çocuk ceviz ağacına taş toprak atarken ceviz ağacının üzeri 5 dönümlük tarla oldu. Babam:

—Oğlum merdiven kur, tarlaya çık, ek dedi.

Merdiven kurdum, tarlayı ektim. Buğdaylar büyüdü ve ben de biçtim. Bu buğdaylar o tarlanın buğdayları.

Benim yalanımda bu dedim.

Hakemler delikanlının yalanının daha baskın olduğuna karar vererek davayı bitirdiler. Değirmenci:

Ekmek de senin olsun, değirmende senin diyerek oradan gider.

Böylece delikanlı değirmene sahip olur.

Bu masal aklın akıldan üstün olduğunu anlatmak için söylenmiştir.

Düğünler

Köyün daha önceki yıllarda düğün cemiyetleri 3 gün sürmekteyken, yıllar içinde bu gelenek tek günde yapılarak yerine getirilmektedir. Size eski köy düğünündeki geleneklerden kısaca bas edecek olursak. Cuma günü düğün çalgılarının köye gelmesi sonucu hem kız ve oğlan evine giderek haklama denilen karşılama sonucu düğün başlamış olur. Akşamında köy meydanın eğlenceye geçilir. Cumartesi günü ise oğlan evinden kız evine kına götürme eğlencesi yapılır akşamında kız evinde kına eğlencesi akıbetinde yine köy meydanında eğlence devam eder. pazar günü sabahleyin değnek denilen eğlence başlar.

Kısaca değnekten de bas edecek olursak at sahibi köy halkı ve misafirler atları ile değnek yapılacak alana gelirler. İki direk arasına ipe bağlanan hediyeleri elde etmek için cirit sopasına benzeyen bir değnek ile gerili ipin üstünden geçirerek hediyeleri elde etmeye çalışırlar. Öğleden

sonra dürü denilen eğlence başlar kız evindeki çeyizler çalgılar eşliğinde oğlan evine götürülür. Daha sonra damada sağdıç kıza da kardeş gidişleri gerçekleştirilir. İkinci namazından sonrada oğlan evinden kız evine gelin almaya gidilerek gelin alma gerçekleştirilir.

13-DOĞANLAR KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	DOĞANLAR	Adı SOYADI	Alaattin EĞRİOĞLU
Nüfus / Seçmen	480	Doğum Yeri / Tarihi:	DOĞANLAR / 06.06.1960
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	VAR	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	VAR	Mesleği:	EMEKLİ
Kooperatif	VAR	Muhtarlık Süresi:	5 YIL

Tarihi

Köyün kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte 150–200 yıllık bir geçmişi olduğu sanılmaktadır. Yaşlıların söylediklerine göre soy kökeninin Kırım ve Kafkas asıllı olduğudur. Köyün adının nereden geldiği kesin olarak bilinmemektedir.

Konumu

Köy Balıkesir-Çanakkale yolu üzerinde olup, ilçeye uzaklığı 17 km ile uzaklığı 67 km'dir. Balıkesir-Çanakkale yolu üzerinde, Kuzeyinde Çalova Köyü, Güneyinde Müstecap ve Bengiler Köyleri, Doğusunda Kadıköy, Batısında Havutbaşı Köyü bulunmaktadır. Köyde toplu yerleşim biçimi hâkim olup, Beyalan ve Değirmendere adlı iki mahallesi vardır. Denizden yüksekliği 420 metredir.

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 860 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 805 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 841 büyükbaş, 2750 küçükbaş hayvan vardır. Bir tarımsal kalkınma kooperatifi vardır.

El sanatları

Eskilerin anlattıklarına göre önceleri her aile giyeceğini kendisi dokur, diker giyermiş. Bunun yanında üzerine oturduğu kilimi de kendisi dokurmuş. Şimdi halk pazara alıştığı için bu eski el sanatları unutulmuştur. İleri olan kilim dokumacılığı köyde herkes tarafından bilinmektedir.

Folklor

Halk Türküleri ve maniler

Köyde şu halk Türküleri ve maniler söylenir.

Balıkesir yolunda, sepeti var kolunda
Ben yerimi kaybettim, Balıkesir yolunda.

Debreli güzelime debreli,
Debreli civanıma debreli.

Debreli güzelime debreli,
Debreli civanıma debreli,

Nina Nay:

Entarisi pembeden, yakışıyor giymeden,
Ben yârimi tanırım, yüzündeki benlerden.
Debreli güzelime debreli,
Debreli civanıma debreli,

Mendili oyaladım
Nina nina nay
Dürmeye kıyamadım
Nina nina nay
Dürmeye kıyamazken
Nina nina nay
Nazlı yâre yolladım
Nina nina nay
Nazlı yârin sevdası
Nina nina nay
Bana yürek yarası

Entarisi filizi, kim bilir halimizi,
Esti bir hafif rüzgâr, ayırdı ikimizi.

Debreli güzelime debreli
Debreli civanıma debreli

Balıkesir yolları, sıva beyaz kolları,
Sıra bize geliyor, çal yârim davulları.

Nina nina nay

Maniler

Ak deve tuzdan gelir
Suyu Kıbrıs'tan gelir
Oğlanlar hasta olmuş
Dermanı kızdan gelir.

Karanfilin morun
Varman elin oğluna
Varsan elin oğluna
Alır beni koynuna.

Döşmeden gelir takır takır
Elinde teneke bakır
Yine karşıma çıktı
Çitlembik gözlü çakır.

14-DÖRTYOL KÖYÜ

Tarihi

Daha önceleri göçer durumunda yaşayan köy halkı 1890'lı yıllarda yerleşik düzene geçildiğinde bugünkü yerine yerleşerek köyü oluşturmuşlardır. İlk adı Çarmık olan köyün yeni adı Dört Yol' dur. Adının nereden geldiği kesin olarak bilinmemektedir.

Nüfusu

2009 nüfus sayımına göre köyün nüfusu 567 dir.

Konumu

İlçe merkezine 27 km, il merkezine 77 km olan köyün, Kuzeyinde yaylacık köyü, Güneyinde Çamavşar ve Çamucu köyleri, Doğusunda çiğdem ve bengiler köyleri ile Batısında Çanakkale ili yenice ilçesine bağlı yağdırın köyleri bulunmaktadır. Köy toplu olarak yerleşmiştir. Denizden yüksekliği 505 metredir

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır.2313 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 537 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 928 büyükbaş, 1900 küçükbaş hayvan vardır. Bir tarımsal kalkınma kooperatifi vardır.

Köyde Tarımsal kalkınma Kooperatifi bulunmaktadır.

Folklor

Mahalli el sanatları

Köyde dokumacılık ileri durumda iken modern hayatın gerektirdiği şartlar bu el sanatlarını unutturmuştur. Halen dokumacılığın halıcılık bölümü canlandırılmaya çalışılmaktadır. Halk eğitimi merkezi müdürlüğünce hareke tipi el halı dokumacılık kursu açılmış bulunmaktadır.

Köy Seyirlik Oyunları

Dede Hayrı Efsanesi

Köyün Güneyimde "Pıtraklı" denilen mevkide bacak kalınlığında bir su çıkmaktadır. Bu su yıllardır azalmadan yaz kış akmaktadır. Bu suyun aktığı yerin alt tarafına köy halkı tarafından bir kulübe yapılmıştır. Yazın sıcaklığında serinlemek için kadınlar ve erkekler ayrı ayrı banyo yapmaya buraya kadar gelmektedirler.

Suyun bir özelliğinin de yazın soğuk, kışın sıcak akmasıdır. Suyun demir oranı çok fazla olduğu için içmeye elverişli değildir. Bu suyun ortaya çıkışı efsaneye göre şöyledir.

Kesin tarihi belli olmayan bir zamanda, bundan yüzyıllar önce yaşlı bir hayırsever dede Güneyden bir yerden yola çıkmış ve geçtiği yerlere mutlaka cami, bir çeşme gibi hayırlar yaparak Çanakkale'ye doğru yaya olarak yürümeye başlamış. Köyün Güneyindeki Pıtraklı denen mevkide geldiği zaman görmüş ki orada bir grup asker susuzluktan, yorgunluktan ve açlıktan bitkin düşmüşler. Hemen askerlerin yanına gitmiş ve onların durumlarına acıyarak bastonunu üç kere yere vurmuş. Dedenin bastonu vurduğu yerden su fişkırmış. Askerler susuzluklarını buradan gidermişler. Suyun çıkmasına çok sevinen köy halkı da burada kazanları kurup yemekler pişirmişler ve askerleri doyurmuşlar.

O gün bu gündür köy halkı İlkbahar başlangıcında bu suyun başında yemekler yapar, hep birlikte yerler ve mevlit okurlar. Bu gelenek bugünde hiç aksamadan devam etmektedir. Burada yapılan yemeklerde Bulgar Pilavı ile ayranın özel bir yeri vardır.

Hidrellez Eğlenceleri

Çal Dedesi Efsanesi

Bu köyde her hidrellezde çocuklar bir çocuğun üzerine hiçbir yeri görülmeyecek şekilde yeşil yapraklı çalılar bağlarlar. Buna “Çal dedesi” denir. Başka bir çocukta çal dedesinin beline bağladığı bir iple onu çeker ve köydeki tüm evleri dolaşırlar. Evlerde çal dedesine hediyeler verilir ve başından aşağıya bir bardak su dökülür. Bunu yapmalarındaki amaç bahar mevsimi yağmurlu ve verimli geçsin, her taraf yeşillik ve bolluk olsun dıyedir.

Yine efsaneye göre bundan yüzyıllar önce İlkbaharda havalarda kurak gidince dedenin bir tanesi hidrellezde etrafına çalılar sarıp bir taraftan dua etmiş bir taraftan da başından aşağıya sular dökmeye başlamış. O yaz hem yağmur yağmış hem de bolluk olmuş. O günden sonra da bu geleneği her hidrellezde çocuklar sürdürmeye başlamışlar. Önceleri çalı dedesi denilen bu olay sonradan değişikliğe uğrayıp “Çal Dedesi” olmuştur.

15-FARSAK

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	FARSAK	Adı SOYADI	SALİH KALPAK
Nüfus	150	Doğum Yeri / Tarihi:	ÇAMUCU – 12.01.1973
Ekonomi	TARIM, HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ – 3
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	7. YIL

Tarihi

Dağ Köylüsü anlamına gelen farsak köyünün tarihi hakkında bilgi yoktur.

Konumu

İlçe merkezine 40 km. Balıkesir'e 90 km. uzaklıktadır. Doğusunda Çamavşar,,Kuzeyinde Yağdırın, Kuzey Doğusunda Dört Yol Köyü ,Kayalar Köyü, Güneyinde Çamucu Köyü bulunmaktadır.

Denizden yüksekliği 575 metredir.

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 673 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 142 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 53 büyükbaş, 850 küçükbaş hayvan vardır.

16-GÖKMUSA KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	GÖKMUSA	Adı SOYADI	ALİ KARABULUT
Nüfus	132	Doğum Yeri / Tarihi:	GÖKMUSA – 1968
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ – 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	7. YIL

Tarihi

1879 Yılında Bulgaristan'ın Tırnava şehrinden göçmen olarak gelen aileler önce Kayalar Köyünün Sarnıç sentine yerleşmişler, daha sonra Kayalar Köylüleri ile anlaşamayıp Gök sarıklı Musa Kabilesi başkanlığında bugünkü Gökmusa Köyü'nün bulunduğu yere gelerek yerleşmişlerdir. Gök sarıklı Musa Kabilesinin anısına köyün adına Gökmusa denilmiştir.

Konumu

İlçe merkezine 17 km. Balıkesir'e 67 km. uzaklıktadır. Doğusunda Balıkesir iline bağlı Yaylacık Köyü, Kuzey Doğusunda Söbücealan Köyü Kuzey Batısında Kayalar Köyü, Kuzeyinde Karlık Köyü, Güneyinde Büyükpınar Köyü bulunmaktadır.

Denizden yüksekliği 265 metredir.

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 350 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 247 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 202 büyükbaş, 825 küçükbaş hayvan vardır.

El Sanatları

Köyün kendine has hasır ve kilim dokumacılığı unutulmaya yüz tutmuş vaziyettedir.

Folklor

Erkeklerin giydiği pantolon özel dokuma çeşitlerinden olup, halk arasında aba (yalık) denilen kumaştan yapılmaktadır. Kadınların daha önceden giyip şimdi giymedikleri telli işlemeli üç etek unutulmuş, terkedilmiştir.

Halk Türküleri:

A Şükriye'm sen misin?
Harmandan gelen misin?
Hamamlanmış gerdanı
İstesem verir misin?

Zeytinyağı alamazsın
Şişeye koyamazsın
Bu gençlik sefasını
Arasan da bulamazsın

17-GÖKTEPE KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	GÖKTEPE	Adı SOYADI	METİN ARIK
Nüfus	104	Doğum Yeri / Tarihi:	GÖKTEPE – 09.02.1972
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ – 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	LİSE
Okul	VAR	Mesleği:	İŞÇİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	2. YIL

Tarihi

Köyün kurucuları Orta Asya'dan gelen Kayı boylarından Karakeçili Yörüklerindedir. Orta Asya'dan çıktuktan sonra Karadeniz üzerinden Çanakkale kıyılarına gelirler. Bir müddet burada yaşadktan sonra Havran'ın Çakmak Harmanı denilen yerde yaşamaya başlarlar. Bu dönemde de konargöçer hayatları devam eder. Yaz dönemlerinde şimdiki adı Göktepe olan yerde, kışın da Havrandaki ilik yerleştikleri yere giderler.

Devlet tarafından konargöçer yaşama son verilmek için Yörüklere yerleşik düzene geçmeleri için Ahmet Refik Paşa (Bursa Valisi) baskı yapar. 1860 lı yıllarda zorunlu olarak burada yerleşik hayata geçilir. İlk yerleşen Hacı Yakup Oğulları; Hacı Eyüp ve Banka isimli kişilerdir. Bu iki kardeş sırt sırta iki ev yapıp yaşamaya başlarlar. Günümüzde bu evlerin bulunduğu yere çatal evler denilmektedir.

Zaman içinde Hacı Eyüp kaldığı yerden memnun kalmayıp, bugünkü Işıklar Çiftliği Köyü denilen bölgeyi alır. Fakat buldukları Göktepe'de de Gökçeoluk denilen bir kaynak suyu bulunmaktadır. Bu suyun tadı ve içimi çok güzel olduğundan Hacı Eyüp eşini Işıklar'a gitmeye razı edemez. Hacı Eyüp'te burada kalmaya razı olur. Bu iki kardeşlerin aileleri zaman içinde çoğalarak köy halkını oluşturmaya başlar. Fakat çıkan savaşlar nedeniyle köy nüfusu azalmış, bir aileden ortalama 8-9 şehit verildiği resmi kayıtlardan anlaşılmaktadır. Herkes birbiri ile akraba olup aynı soydan geldiklerini bilmektedirler. 1941 yılında köye okul yapılmaya başlanmış ama tamamlanamamıştır. Bu nedenle bazı aileler çocuklarını Akbaş Köyü ilkokuluna göndermişlerdir. 1964 yılında okulumuzun yapımı tamamlanmış ve eğitim öğretim faaliyetlerine başlamıştır.

Köyde okuma yazma oranı yüksek olmakla beraber köyden şehirlere çok miktarda göç söz konusudur. Köy nüfusundaki bu azalmanın üzerine bir de doğan bebek sayısının az oluşu eklenince nüfus hızlanarak azalmaktadır. Köyümüzün geçim kaynağı hayvancılık ve tarımsal faaliyetlerdir.

Konumu

Köy ilçe merkezine 11 km, İl merkezine 35 km uzaklıktadır. Doğusunda Medrese Köyü, Batısında Kaşıkçı ve Habibler Köyleri, Kuzeyinde Çakallar Köyü, Güneyinde Akbaş Köyü bulunmaktadır. Denizden yüksekliği 551 metredir

Nüfusu

2009 nüfus sayımına göre köyün nüfusu toplam 104 dür.

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 643 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 95 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 170 büyükbaş, 1375 küçükbaş hayvan vardır.

El Sanatları

Eskiden başlı başına gelir kaynağı sayılan kilim dokumacılığı bugün unutulmuş durumdadır.

Folklor

Bir folklor araştırması sırasında bu köye ait olduğu söylenen, yaşlı bir kişiden öğrenilen Türkü şöyledir.

Göktepenin Bahçe Türküleri

Bahçeye kuzu girdi
Dizime sızı girdi
Annesini ararken
Elime kızı girdi

Su gider yılan gibi
Bahçeyi millendirir
Bu sevda kara sevda
Dilsizi dillendirir.

Bahçelerde gök biber
Şimdi kızlar pek kibar
Kibar olursa kibar
Oğlanlara itibar

Köprü altında kuzu
Boynuzları kırmızı
Sen koyun ol, ben kuzu
Kandıralım bu kızı.

18-GÖLOBA KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	GÖLOBA	Adı SOYADI	Mustafa DEMİR
Nüfus	190	Doğum Yeri / Tarihi:	GÖLOBA / 10.11.1955
Ekonomi	ÇİFTÇİLİK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 4
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	LİSE
Okul	YOK	Mesleği:	EMEKLİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	2 YIL

Tarihi

Köyün kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte, 200–250 sene önce Yörük aşiretlerinin gezginci olarak yaşadıklarını ve hayvanlarını otlatıkları bu yerde yerleşik düzene geçildiğinde, Yörük aşiretleri yerleşerek kalmışlardır. Bunun sonucu olarak bugünkü köy ve mahalleleri kurulmuştur. Adının nereden geldiği bilinmemektedir

Konumu

Köy ilçe merkezine 25 km, il merkezine 75 km uzaklıktadır. Doğusunda Ören Köyü, Batısında Dereköy Köyü, Kuzeyinde Mancılık ile Danişment Köyleri ile Güneyinde Kayapınar Köyü bulunmaktadır. Uzunçınar ve Karadağ isimli iki mahallesi vardır. Denizden yüksekliği 465 metredir

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 1791 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 343 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 174 büyükbaş, 575 küçükbaş hayvan vardır.

19-HABİBLER KÖYÜ

Tarihi

Köyün adının nereden geldiği ve geçmişi hakkında bilgi yoktur. Bazı rivayetlere göre köyün 5 km Doğusunda yel değirmeni mevkiisi ile çınar dere arasında kalan yerde göçebe Yörüklerine ait olduğu sanılan yerleşim yerinde meydana gelen tufandan sonra 4 kardeşin değişik yerlere göç ederek 4 kardeşten biri olan Habib'in bu köyü hayvancılık yapmak için köyün kuruluş yerindeki Manasır Tepesinin ormanına ve bu tepenin yamacından çıkan bol suya güvenerek bu köyü kurar. Ayrıca 3 kardeş olan Habib evci ve bengi kardeşlerinde ayrılarak Habibler, bengiler ve evciler köylerini kurduğu rivayet edilmektedir.

Konumu

Köyün ilçeye uzaklığı 25 Km, il merkezine 45 km'dir. Köyün Doğusunda Göktepe Köyü, Batısında Çiğdem Köyü, Kuzeyinde Kaşıkçı Köyü bulunmaktadır. Denizden yüksekliği 449 metredir

Nüfusu:

2009 nüfus sayımına göre köyün nüfusu 354 dür.

Ekonomi

Yerleşim biriminin, arazisinin engebeli ve ormanlık olmasından dolayı, Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 975 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 456 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 387 büyükbaş, 2300 küçükbaş hayvan vardır

20--HACIHÜSEYİN KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	HACIHÜSEYİN	Adı SOYADI	Mehmet Ali SOYDEMİR
Nüfus	562	Doğum Yeri / Tarihi:	HACIHÜSEYİN 28.09.1982
Ekonomi	TARIM HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	VAR	Eğitim Durumu / Okul:	ORTAOKUL
Okul	VAR	Mesleği:	ESNAF
Kooperatif	VAR	Muhtarlık Süresi:	2

Tarihi

Köyün kuruluşu hakkında kesin bir bilgi olmamakla beraber 200- 250 yıl önce Hüseyin adlı bir çobanın buraya gelip yerleşmesi ve burasını çiftlik olarak kullanması sonucu köyün çekirdeğini oluşturmuştur. Çoban Hüseyin'in sonradan hacca gitmesi adının Hacıhüseyin demişlerdir.

Konumu

İlçe merkezine 15 km, İl merkezine 27 km uzaklıkta olan Hacıhüseyin Köyünün Batısında Narlı, Alidemirci, Kuzeyinde Patlak Köyünün Akçal Mahallesi, Güney Batısında İvrindi İlçesinin Kocaavşar Köyü ve Güneyinde Işıklar Köyleri ile çevrilmiştir. İlçenin Güneydoğu tarafına düşmektedir. Denizden yüksekliği 277 metredir.

Ekonomi

Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 1729 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 450 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 347 büyükbaş, 3700 küçükbaş hayvan vardır.

Köyde kurulmuş ve halen faaliyetini sürdürmekte olan Kalkındırma Kooperatifi ile bir sulama suyu göleti vardır.

Hacıhüseyin		Göletin Yeri	BALIKESİR-BALYA
		Akarsuyu	
		Amacı	Sulama
		İnşaatın (başlama-bitiş) yılı	1968
		Gövde dolgu tipi	Toprak dolgu
		Depolama hacmi	0,60 hm ³
		Aktif Hacim	0,56 hm ³
		Ölü Hacim	0,04 hm ³
		Yükseklik (talvegden)	13 m
		Yükseklik (temelden)	15 m
		Sulama Alanı	75 ha
		Proje rantabilitesi	2,39

El Sanatları

Köyde el sanatlarından kaşıkçılık ve kilim dokumacılığı azda olsa yapılmaktadır. Köyde kadınlar uzun entari, pijama veya şalvar giyerler, başlarına Marmara denilen büyük atkı örterler.

21-HAVUTBAŞI KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	HAVUTBAŞI	Adı SOYADI	Yusuf ÇAMUŞOĞLU
Nüfus	247	Doğum Yeri / Tarihi:	HAVUTBAŞI / 20.03.1966
Ekonomi	TARIM HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	VAR	Muhtarlık Süresi:	1 YIL

Tarihi

Balya İlçesinin Batı yönünde,1950 yılına kadar Doğanlar köyünün bir mahallesi durumunda köy daha sonra kendin muhtarlığını kurmuştur. Önceleri hayvancılık nedeniyle göçer olarak yaşayan köy halkı “Kubaş”,” Hacidereliler” ve “Ulukırlılar” soylarından gelen kişilerin yaklaşık 150 yıl kadar önce yerleşik duruma geçmelerine neden olmuştur. Adını o zamanlar, bu köyün alt kısmında olan, Havut çeşmesinin önünde olduğu sanılan havuza Havuz denmesi zamanla halk dilinde Havutbaşı olmuştur

Konumu

İlçe merkezine 23 km, İl merkezine 73 km uzaklıkta olan Havutbaşı Köyünün, Kuzeyinde Karamustafa mahallesi, Güneyinde Çiğdem ve Bengiler, Doğusunda Çalova ve Yazlık, Batısında Alancık köyleri bulunmaktadır. . Denizden yüksekliği 467 metredir

Yeryüzü Şekilleri

Köy oldukça engebeli bir arazi yapısına sahiptir. Köy topraklarını verim oranı düşüktür. Denizden yüksekliği yaklaşık 1600m’dir.

Nüfusu

2007 nüfus sayımına göre köyün nüfusu 123 erkek 135 kadın olmak üzere toplam 258 dir.

Ekonomi

Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 888 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 200 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 152 büyükbaş, 800 küçükbaş hayvan vardır.

El sanatları

Köyde bugün az da olsa bazı ailelerce kilim ala çul, çarşaf dokumacılığı yapılmaktadır. Dokuma bu kilimlere kaz ve tavşanayağı, isim, kareli, adlı ağır örnekler konulmuştur. Bunların geliştirilmesi için hiçbir gayret gösterilmemektedir. Gündelik giysiler etek bluz elbise kazak hırka ve onun üstüne terlik adı verilen giysiler giyilmemektedir. Bugün şal, peşkir, uzun elbise işlemeli parlak kumaşlı yelek renkli üç etek gibi giysiler unutulmuş ve terk edilen giysilerdendir. Bugün hala kullanılan bel peştamalı vardır. Erkekler için şayak denilen ve koyun yününden dokunan pantolon dikiminde kulanı kumaş vardır.

22-KADIKÖY

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	KADIKÖY	Adı SOYADI	HAMİT CANBAZ
Nüfus	251	Doğum Yeri / Tarihi:	BALYA - 1957
Ekonomi	TARIM, HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ – 1
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	LİSE
Okul	YOK	Mesleği:	POLİS EMEKLİSİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	7. YIL

Tarihi

Göçebe halinde yaşayan Oğuz Boylarının bir kolu olan Yörükler, hayvanları ile bölgenin su kenarlarında ve ovalarında yerleşim alanları korurlarken karakeçili Yörüklerinden Tahir Ağa, Çakar Dede, Koca Kavas adındaki Yörükler 1680 yıllarında burasını yerleşim alanı olarak kurmuşlardır. Daha sonra Çoban Abdi adında birisi gelip yerleşmiş, zamanla büyüyen köy bugünkü halini almıştır. Bu gün bile köyde Çoban Abdi'ler lakabı ile anılan aileler mevcuttur.

Köyün adını hisar kelimesinden geldiği ve daha çeşitli değişiklere uğrayarak Kadıköy adını aldığı bilinmektedir.

Köyün ilk kurulduğu tarihlerde Adalet işlerine bakan Kadı Efendi köyün Güneyinde bulunan Ali demirci Köyünde oturuyormuş. Kadı, yılda üç, dört kez Ali demirci Köyünden bugünkü Orhanlar Köyüne giderek mahkeme işlerine balarmış. Kadı atı ile yolculuk yaparken Kadıköy'e geldiğinde köyün karşısında bulunan çınar ağacının dibinde konaklar ve dinlenirmiş. Yakın bu çınar ağacının hemen yakınında kendisine bir konak yaptırmış. Yakın zamana kadar harabe halinde bulunan bu kadı konağı bir ilkbahar mevsiminde derenin taşması sonucu yok olmuştur. Bu sebeple köye önceleri kadı konağı denilmiş sonraları köyün Doğusunda Bizanslılardan kaldığı söylenen adı da eklenerek Kadı Hisar olmuştur.

Kale bugün harabeleri ile köyün hemen Doğusunda bulunmaktadır. Böylece kadı konağı olan köyün adı daha sonra karaca hisar olarak kalmış, Cumhuriyet döneminde Kadıköy adını almıştır.

Konumu

İlçe merkezine 5 km, İl merkezine 55 km uzaklıkta olan Kadıköy'ün, Kuzeyinde Semizköy, Güneyinde Balya, Doğusunda Kavakalanı, Batısında Yazlık bulunmaktadır. Denizden yüksekliği 133 metredir.

Ekonomi

Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 4090 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 71 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 397 büyükbaş, 600 küçükbaş hayvan vardır

Folklor

Köyde oynanan oyunlar tümü yöresel ve bilinen oyunlardır. Kadınlarda en belirgin oyun Nina, erkeklerde Ağır hava, Karşılama Çiftetellidir. Oyunlar düğün, nişan gibi törenlerde köy meydanında veya düğün evlerinde oynanır.

Köy Seyirlik Oyunları:

Genellikle Kurban Bayramında köy gençleri tarafından deve oynatılır. Bununla birlikte Pamukçu Kızlar oyunu, Berberin Traşı gibi oyunlar oynanır. Pamukçu Kızları oyununda delikanlılar kızların kıyafetini giyerler. Berber oyununda ise berberin fırçası süpürge, usturası balta veya tırpandır.

Maniler:

Kadıköy minaresi
Yeniden yapılıyor
Yaz da gönder bir mektup
Çok canım sıkılıyor.

Kadıköy durağı
Ne bilirsin burayı
Allah için söyleyin
Var mı başka kolayı

”

23-KARACAHİSAR KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	KARACAHİSAR	Adı SOYADI	Murat BALKIRAN
Nüfus	132	Doğum Yeri / Tarihi:	KARACAHİSAR
Ekonomi	TARIM	Medeni Hali / Çocuk Sayı:	EVLİ
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	

Tarihi

Karacahisar Köyü Osmanlı Devleti zamanında 1859 yılında kurulmuştur. Abdülkerim oğulları adındaki göçebeler Karacahisar dolaylarında, Sarıbeyler Dere Mahallesi, Velibeyler de Ilıcakpınar Mahallesi yerleşmişler, daha sonraları Konya dolaylarından gelen Derviş Oğulları adındaki Yörükler burayı yerleşim birimi olarak günümüze kadar getirmişlerdir Adının nereden geldiği bilinmemektedir.

Konumu

İlçe merkezine 34 km, İl merkezine 49 km uzaklıkta olan Karacahisarın, Kuzeyinde Yarışalanı, Güneyinde Ilıca, Doğusunda Yenikavak, Batısında Danişment bulunmaktadır.

Denizden yüksekliği 339 metredir

Ekonomi

Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 200 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 174 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 800 büyükbaş, 900 küçükbaş hayvan vardır Ayrıca bir tarımsal kalkınma kooperatifi vardır.

24-KARLIK KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	KARLIK	Adı SOYADI	Fikret ERDOĞAN
Nüfus	55	Doğum Yeri / Tarihi:	KARLIK / 01.03.1958
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 3
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	11 YIL

Tarihi

Köyün adının nereden geldiği ve geçmişi hakkında bilgi yoktur.

Konumu

İlçe merkezine 17 km, İl merkezine 67 km uzaklıkta olan Karlık Köyünün, Batısında Kayalar, Güneyinde Gökmusa, Güney Doğusunda Söbücalan Kuzeyinde Ilıca ile komşudur. Balıkesir'e. Denizden yüksekliği 218 metredir

Ekonomi

Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 117 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 52 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 100 büyükbaş,450 küçükbaş hayvan vardır Ayrıca bir tarımsal kalkınma kooperatifi vardır

25-KAŞIKÇI KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	KAŞIKÇI	Adı SOYADI	HAYRETTİN ARICI
Nüfus	89	Doğum Yeri / Tarihi:	KAŞIKÇI – 20.11.1944
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ – 3
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	ORTAOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİ, ESNAF
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	12 YIL

Tarihi

Kaşıkçı Köyünün ne zaman ve kimler tarafından kurulduğu kesin olarak bilinmemekle birlikte, Oğuzların bir boyu olan Karakeçili aşiretine bağlı Yörükler tarafından kurulduğu söylenmektedir.

Konumu

Balya'ya 13 km, Balıkesir'e 50 km uzaklıkta olan Kaşıkçı Köyünün, Kuzeyinde Müstecap, Güneyinde Göktepe Köyü, Güney Batısında Habibler Köyü, Batısında Çiğdem Köyü, , Doğusunda Çakallar Köyü ile sınırlıdır. Denizden yüksekliği 505 metredir

Ekonomi

Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 205 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 117 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 129 büyükbaş,500 küçükbaş hayvan vardır

26-KAVAKALAN KÖYÜ

Tarihi

Köy 1872 yılında Kuzeyindeki Kayalar Köyü halkından olan Hacı Ömer Ağa köyün bugünkü yerini zamanın devletinden geri satın alır. Satın aldığı bu araziyi oğullarının üzerine senet kaydını yaptırır. Hacı Ömer Ağa'nın ölümünden sonra oğulları Kayalar Köyünden göç ederek bugünkü Kavakalan Köyünü kurarlar. Daha sonraları komşu köylerden bazı ailelerin de buraya yerleşmesi sonucu bugünkü Kavakalan Köyü kurulur.

Konumu

İlçeye olan uzaklığı 12 Km, İl merkezine ise 62 km olan Kavakalan Köyünün Doğusunda Büyükpınar Köyü, Kuzeyinde Kayalar Köyü, Güneyinde Alidemirci Köyü, Güneydoğusunda Turplu, Batısında Patlak ve Kadıköy Köyleri bulunmaktadır. Denizden yüksekliği 355 metredir

Nüfusu

2009 nüfus sayımına göre köyün nüfusu 187 dir.

Ekonomi

Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 396 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 299 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 118 büyükbaş,1225 küçükbaş hayvan vardır.

Köyde bir mandıra bulunmaktadır.

Folklor

Köyde en çok söylenen Türkü ‘‘Akpınar Yapısına’’dır.

Akpınar yapısı Gül konmuş kapısına Eminem çiçek yollamış Yandım kokusuna	Al giydim alsın diye Mor giydim sarsın diye İsteyene varmadım Sevdiğim alsın diye
Kavakalan çeşmesi Az akar, temiz akar Kavakalan gençleri Baygın bakar can yakar	Bahçelerde erik var Yaprağında delik var Kavakalan kızlarına Deste deste melik var

27-KAYALAR KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	KAYALAR	Adı SOYADI	Necdet KIZILCA
Nüfus	537	Doğum Yeri / Tarihi:	KAYALAR / 01.04.1964
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	VAR	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	VAR	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	VAR	Muhtarlık Süresi:	7 YIL

Tarihi

Göçebe halinde yaşayan Oğuzlardan Kayı boyuna ait Türklerin Bursa dolaylarından gelerek 1281 yılında bugünkü Kayalar Köyünün bulunduğu alana yerleştikleri bilinmektedir. Köyün tarihçesi ile ilgili Ömer ÜNAL'ın yazdığı KAYALAR (GAYLAR) isimli kitap bulunmaktadır.

Konumu

İlçe merkezine 12 km., İl merkezine ise 62km uzaklıkta olup, Kayalar Köyünün Kuzeyinde Ören Köyü, Güneyinde Kavakalan ve Büyükpınar Köyleri, Doğusunda Ilıca Bucağı ve Karlık Köyü, Batısında Semizköy Köyü ve Kadıköy Köyü ile komşudur. Kayalar Köyü bağlı bulunduğu Balya İlçesinin büyük köylerinden birisidir. Köy toplu yerleşim biçimindedir. Denizden yüksekliği 270 metredir

Ekonomi

Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 1100 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 976 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 451 büyükbaş,5700 küçükbaş hayvan vardır

Köyün ekonomik hayatının temeli tarım ve hayvancılığa dayanmaktadır. 1972 yılında kurulan Kayalar Köyü Kalkındırma Kooperatifi çalışmalarını sürdürmektedir.

Köyde 3 adet mandıra sürekli çalışmakta olup, diğer köylerden de süt alımı yapılmaktadır.

28-KAYAPINAR KÖYÜ

Tarihi

Kesin bilgilere ulaşılamamıştır.

Konumu

İlçe merkezine 14 km, İl merkezine 64 km olan Kayapınar Köyünün, Kuzeyinde Danişment Bucağı, Ören Köyü, Göloba, Güneyinde Semizköy Köyü, Çukurcak Köyü ile Batısında Çalova, Doğusunda Kayalar ile sınırlıdır. Denizden yüksekliği 349 metredir

Nüfusu

2009 nüfus sayımına göre köyün nüfusu toplam 148 tir.

Ekonomi

Köyde tarım ve hayvancılık yapılmaktadır. 5289 hektar arazisi vardır. Arazinin büyük bölümü ormanlık alanlar-la kaplıdır Bu arazinin yaklaşık 188 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 120 büyükbaş,550 küçükbaş hayvan vardır

29-KOCABÜK KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	KOCABÜK	Adı SOYADI	Hüseyin ALDEVİR
Nüfus	255	Doğum Yeri / Tarihi:	KOCABÜK / 05.04.1955
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 3
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi	2 YIL

Tarihi

Köyün tarihi ile ilgili kesin bilgilere ulaşılamamıştır.

Konumu

İlçe Merkezine 50 km, İl merkezine ise 30 km olan Köyün, Doğusunda Gömeniç ve Soğanbükü Köyü, Kuzeyinde Akbaş Köyü, Batısında Kocaeli il Güneyinde Akçal ile sınırlıdır. Denizden yüksekliği 275 metredir

Ekonomi

Köyün geçim kaynağı tarım ve hayvancılığa dayanır. 691 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 53 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 341 büyükbaş,450 küçükbaş hayvan vardır

30-KOYUNERİ KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	KOYUNERİ	Adı SOYADI	Yusuf ÖZMEN
Nüfus	425	Doğum Yeri / Tarihi:	KOYUNERİ / 01.08.1952
Ekonomi	ÇİFTÇİLİK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 4
Sağlık O.	VAR	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	EMEKLİ
Kooperatif	VAR	Muhtarlık Süresi:	11 YIL

Tarihi

Köyün kuruluşunun 300 yıl öncesine dayandığı söylenir. O tarihlerde köyün şimdiki yerinde çevresinde koyunculuk yapan üç oba halkı yaşamış. Bu obaların adları Devrent, Güvenç Taşlıktır. Zamanın Bursa Valisi Ahmet Refik Bey tarafından obaların birleştirilmesi istenmiş. Koyunculuk yapan üç obanın halkı tarafından Koyuneli adı altında bir köy kurulmuştur.

Konumu

İlçe Merkezine 23 km, İl merkezine ise 73 km olan Köyün, Doğusunda Ilıcakpınar, Kuzeyinde Sebepli Köyü, Batısında Orhanlar, Güneyinde Danişment ile sınırlıdır. Denizden yüksekliği 163 metredir

Ekonomi

Köyün geçim kaynağı tarım ve hayvancılığa dayanır.1766 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 470 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 446 büyükbaş,750 küçükbaş hayvan vardır.

Bir tarımsal kalkınma kooperatifi vardır.

Folklor

Köyde bulunan seyyar tezgâhlarda nakışlı kilim, heybe, şal, çulfalık, çöpten(bir tür kilim) peşkir, paçalı don, iç gömleği dokunur. Bu seyyar tezgâhlar dokuma yapmak isteyen kişinin evine götürülür. Gelin olacak kızın evinde dokuma yapılırken oğlan evi bu sürede kız evine yemek getirilir.

Köyde unutulmakta olan çalışma kollarından birisi de çulfalıktır. Bu dokuma tezgâhlarında pamuklu entarilik kumaşlar dokunur.

Köyde bulgur pilavı ve hamur (Makarna) yemeğinin çok yenmesinden dolayı şu tekerleme söylenir. Hamur aşısı temel taş, bulgur aşısı karnımı kaşı.

31-MANCILIK KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	MANCILIK	Adı SOYADI	Süleyman HARDAN
Nüfus	527	Doğum Yeri / Tarihi:	MANCILIK / 01.01.1955
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	VAR	Mesleği:	EMEKLİ
Kooperatif	VAR	Muhtarlık Süresi:	2 YIL

Tarihi

Mancılık Köyü'nün bir yerleşim birimi haline gelme süreci yaşlılardan alınan bilgiler sonucunda günümüzden yaklaşık olarak beş asır öncesinde başlamıştır.

Mancılık Köyü'nün ilk sakinleri, yani ilk yerleşikleri köyün hudutları içinde bulunan ve dört beş km uzaklıktaki Koca Mezarlık adı verilen (Orada bulunan mezarlık bir Müslüman mezarlığı olup, büyük bir mezarlıktır, günümüzde varlığını yaşatmaktadır. Mezarlığın çevresinde bulunan tarlalarda bol miktarda tuğla parçası, bina temelleri vb kalıntıların bulunması bu yörede daha önce kendine göre büyükçe bir yerleşim alanının kanıtıdır.) yerleşim alanından göç etmişlerdir.

Koca Mezarlık daha yüksekte olup kış karları daha erken ve daha sık düşmektedir. Mancılık Köyü'nün bulunduğu alanda ise iklim daha yumuşak olduğundan, hayvan otlatmaya daha elverişlidir.

Hayvan otlatmaya gelen bazı aileler burada sürekli yerleşik durumuna gelmeye

başlamışlardır. Mancılık Köyü'nün başlangıçta bir oba görünümünde olduğu, süreç içerisinde Konak Dağı obalarından, Gönen'in Muratlar Köyünden, Balkanlardan gelen birkaç göçmeninde köye yerleşmesiyle, köy kısmen de olsa heterojen bir yapıya sahip olmuştur. Göçmenler kendi kültürleri ile gelmişler, kültür bütünleşmesi sağlanarak, mutlu bir topluluk oluşmuştur. Her ailenin birbiri ile ilişkisi bulunmakta olup, kız alıp kız vermektedirler.

1970 yılından sonraki köyden şehre göç dalgasından Mancılık Köyü de etkilenmiş olup, son yıllarda İlköğretim Okulundan mezun olan gençlerin hemen hemen tamamının liseye

girmesi, liseye gitmeyenlerinde kendini bir türlü kentlere atması genç nüfusunu oldukça azaltmıştır.

Köyün kuruluşu 1700 yıllarına kadar uzanmaktadır. Köy sınırları içinde bulunan Tepeköy'ün dağılmasıyla orada yaşayan halk bu günkü Mancılık'ın bulunduğu yere yerleşmiştir.

Konumu

İlçe Merkezine 37 km, İl merkezine ise 87 km olan Köyün, Doğusunda Orhanlar, Kuzeyinde Yeşilköy, Batısında Dereköy, Güneyinde Karamustafalar ile sınırlıdır

Denizden yüksekliği 235 metredir

Ekonomi

Arazinin büyük bir bölümünün ormanlarla kaplı olması halkı, tarımdan çok hayvancılığa yönetmiştir.

1401 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 366 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 802 büyükbaş,600 küçükbaş hayvan vardır

Mancılık köyünde bulunan açık linyit işletmesi taşıyıcılar kooperatifinin, süt inekçiliğini geliştirmesi ise Pazarlama kooperatifinin oluşmasını sağlamıştır.

32-MEDRESE KÖYÜ

Tarihi

Medrese Köyünün kuruluşu 1780 yıllarına kadar uzanır. Bu tarihlerde bölgede yaşayan Yörükler buraya yerleşerek Medrese köyünü oluşturmuşlardır.

Konumu

İlçe Merkezine 17 km, İl merkezine ise 40 km olan Medrese köyünün, Kuzeyinde Aşağıcakallar Köyü, Güneyinde Kocabük köyü, Doğusunda Çamavşar köyü, Batısında Akbaş ve Göktepe köyleri bulunmaktadır. Denizden yüksekliği 365 metredir

Nüfusu

2009 nüfus sayımına göre köyün nüfusu 137 dir.

Ekonomi

Köyün geçim kaynağı tarım ve hayvancılığa dayanır.968 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 185 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 147 büyükbaş,850 küçükbaş hayvan vardır.

33-MÜSTECAP KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	MÜSTECAP	Adı SOYADI	İhsan ŞAHİN
Nüfus	231	Doğum Yeri / Tarihi:	MÜSTECAP 15.03.1970
Ekonomi	TARIM HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	2 YIL

Tarihi

Köyün adının nereden geldiği ve geçmişi hakkında bilgi yoktur. Ancak köyün 2 km yakınındaki Alan Mezarlığı tarih meraklıları için ilgi çekicidir.

Konumu

İlçe Merkezine 7 km, İl merkezine ise 57 km olan Müstecap köyünün, Doğusunda Balya ilçesi, Güney Doğusunda Çakallar köyü, Güneyinde Göktepe ve Kaşıkçı köyü, Batısında Bengiler köyü, Kuzeyinde doğanlar köyünün Değirmendere mahallesi bulunmaktadır.

Denizden yüksekliği 235 metredir

Ekonomi

Köy ekonomisi tarım ve hayvancılığa dayanır.1232 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 182 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 310 büyükbaş,1270 küçükbaş hayvan vardır.

Köy hudutları içinde Çanakkale yolu üzerinde Balıkesir Orman İşletme Müdürlüğüne bağlı Müstecap çamlığı Orman İçi Dinlenme yeri vardır. Yöre halkı tarafında piknik yeri olarak kullanılmaktadır.

34-NARLI KÖYÜ

Köyü Narlı Balıq

Tarihi

Köyün ne zaman ve nasıl kurulduğu bilinmemektedir

Konumu

İlçe Merkezine 25 km, İl merkezine ise 15 km olan Narlı köyünün, Doğusunda Bakacak, Kuzeyinde Alidemirci,, , Güneyinde Aliğa ve Batısında Hacıhüseyin köyleri ile komşudur. Denizden yüksekliği 373 metredir

Nüfusu

2009 nüfus sayımına göre köyün nüfusu 347 dir.

Ekonomi

Ekonomik hayatın temeli tarım ve hayvancılığa dayanır. 1000 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 751 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 316 büyükbaş, 4650 küçükbaş hayvan vardır.

35-ORHANLAR KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	ORHANLAR	Adı SOYADI	M. Nejdet ÜNAL
Nüfus	339	Doğum Yeri / Tarihi:	ORHANLAR / 03.12.1956
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	EMEKLİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	2 YIL

Tarihi

Köyün kuruluşu hakkında kesin bilgi olmamakla birlikte, köyün eski ismi Akçular olduğu, daha sonra Orhan isminde birinin gelmesiyle birlikte Orhanlar olarak anıldığı söylenmektedir. Köy Karasioğulları Beyliği(1300–1354) zamanında veya Osmanlı Devletinin Rumeli'ye geçişi sırasında kurulmuştur. O zaman ki isminin Okçular (veya Atçılar) olduğu sanılmaktadır. Daha sonra İstanbulun fethi (1453) sırasında veya Orhan gazi zamanında köye Orhan gazi soyundan, bir aşiret beyi(muhtemelen sipahi) ve Hasan beyin gelmesiyle Orhanlar diye anılmaya başladığı sanılmaktadır. Köyün nüfusunun büyük çoğunluğunu sırasıyla, Manavlar (Bir göçebe Türk boyu), Yörükler ve 93 Harbinde gelip yerleşen Muhacirler oluşturur.

Konumu

İlçe Merkezine 27 km, İl merkezine ise 77 km olan Orhanlar köyü; Doğusunda Koyuneri köyü, Batısında Değirmendere köyü, Kuzeyinde, Sebepli ve Söğüt, Güneyinde Göloba ve Danişment köyleriyle çevrilidir.

Denizden yüksekliği 125 metredir

Ekonomi

Ekonomik hayatın temeli tarım ve hayvancılığa dayanır.1794 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 748 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 643 büyükbaş,800 küçükbaş hayvan vardır.

Halen köyde birde Tarım kredi kooperatifi faaliyetini sürdürmektedir.

36-ÖRENKÖY KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	ÖREN	Adı SOYADI	Hasan DÜNDAR
Nüfus	190	Doğum Yeri / Tarihi:	ÖREN / 07.09.1954
Ekonomi	TARIM HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / YOK
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	ORTAOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	EMEKLİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	1 YIL

Tarihi

Köyün bilinen ve anlatılan tarihi 1908 yıllarına dayanmaktadır..1908 yılından önce komşu köy olan Danişmentin mahallesi olarak geçmektedir. O zamanlarda da hayvancılığın yaygın olmasından dolayı şimdiki ören köyünün olduğu yer köylülerin merası olarak kullanılır. Burada hayvanlar otlatılır. Sonrada geri getirilir. Meranın hayvancılığa elverişli ve suyunun bol olması köylülerin buraya yerleşmesindeki sebeplerden olmuştur.

Örenden Bir Görünüm

Konumu

İlçe Merkezine 15 km, İl merkezine ise 65 km olan Örenköy Köyünün ; Doğusunda Göloba köyü, Batısında Kayalar-Ilıca,, Kuzeyinde, Danişment, Güneyinde Semizköy, köyleriyle çevrilidir.

Denizden yüksekliği 343 metredir

Ekonomi

Köyün geçim kaynağı tarım ve hayvancılığa dayanır. Arazi engebeli olmasına rağmen toprakları verimlidir.

120 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 87 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 121 büyükbaş,1350 küçükbaş hayvan vardır. Köyde bağcılık ve üzüm pekmezi önemli bir tutar. Üzüm pekmezinin ticari olarak katkısı büyüktür.

Folklor

Bir köy sakini Örendeki bayramları şöyle anlatır:

Köyde Bayram

Bayramlar sevenlerin dostların buluştuğu kavuştuğu günler olduğu için heyecanla beklenir. Bu heyecanlı bekleyiş köylerde ayrı Ören köyünde apayrı bir heyecandır. Bayrama bir hafta kala başlar heyecan analar babalar çocuklarına, çocuklar ana babalarına kavuşmanın heyecanı ile beklerler. Bayram için hazırlıklar yapılır. Yemekler tatlılar hazırlanır. Köy dışında yaşayanlar yavaş yavaş köye gelmeye başlar, bir haftalığına da olsa şenlenir kalabalıklaşır köyümüz.

Özellikle ramazan bayramlarında arife gününde gelmiş olur herkes artık köy nüfus olarak zenginleşmiştir. Arife günü öğle namazından sonra mezarlık ziyaretiyle bayram ziyaretleri başlar. o gün herkes camiye gider. Namaz kılındıktan sonra camiden çıkan herkes hep beraber mezarlığa ziyarete gider. Mezarlıkta kuran okunur, dualar edilir. Mezarlar ziyaret edilir. Arife mezarlık ziyaretinden sonra biter. Akşamına herkes bayram için hazırlanır.

Bayramın birinci günü sabahı sabah ezanıyla uyanılır. Çoluk çocuk herkes sabah namazına gider. Sabah namazı kılındıktan sonra bayram namazı için hazırlıklar başlar. Bayram namazı vakti geldiğinde tüm köylü camiye doldurur ve namaz kılınır. Namazdan sonra köyün geleneği olan bayramlaşma cami avlusunda başlar. Köyün en ihtiyarı en başa durur ve yaşa göre dizilenir. Bayramlaşma başlar. Bayramlaşmadan kimse cami avlusundan gitmez. Bayramın başladığı köyde atılan silahlarla anlaşılır. O gün ziyaretle geçer.(haa unutmadan bayram namazından sonra kahvaltıda mutlaka tatlı yenir kardeşim yerine ve evine göre adettir)akşamına köyün genç kızları erkekleri bayram sokağında toplanır gezilir eğlenilir.

37-PATLAK KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	PATLAK	Adı SOYADI	TEZCAN YAVAŞ
Nüfus	60	Doğum Yeri / Tarihi:	BALYA - 05.03.1968
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ - 3
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	İŞÇİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	2. YIL

Tarihi

Köyün ne zaman ve nasıl kurulduğu bilinmemektedir.

Konumu

İlçe Merkezine 5 km, İl merkezine ise 55 km olan Patlak Köyünün; Doğusunda Kavakalanı köyü, Batısında Balya Merkez, Kuzeyinde Kadıköy, Güneyinde Hacıhüseyin, köyleriyle çevrilidir.

Denizden yüksekliği 380 metredir

Ekonomi

Köyün ekonomisi tarım ve hayvancılığa dayanır. Ekilebilir arazide buğday yetiştirilir. Arazisinin büyük bölümünün ormanlarla kaplı olması ekilebilir alanı azaltmıştır.

Köyün geçim kaynağı tarım ve hayvancılığa dayanır. Arazi engebeli olmasına rağmen toprakları verimlidir.

1216 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 33 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 91 büyükbaş,930 küçükbaş hayvan vardır.

38-SEMİZKÖY KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	SEMİZ	Adı SOYADI	Ali AKMAZ
Nüfus	126	Doğum Yeri / Tarihi:	SEMİZ KÖY 3.06.1955
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	LİSE
Okul	YOK	Mesleği:	EMEKLİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	2 YIL

Tarihi

Köyün kuruluşu hakkında kesin bir bilgi yoktur.

Konumu

İlçe Merkezine 12 km, İl merkezine ise 62 km olan Semizköyü Köyünün; Doğusunda Kayalar köyü, Batısında Çukurcak, Kuzeyinde Kayapınar, Güneyinde Kadıköy köyleriyle çevrilidir

Denizden yüksekliği 310 metredir

Ekonomi

Köyün geçim kaynağı tarım ve hayvancılığa dayanır. Arazi engebeli olmasına rağmen toprakları verimlidir.

1038 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 45 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 88 büyükbaş,1320 küçükbaş hayvan vardır.

39-SÖBÜCEALAN KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	SÖBÜCEALAN	Adı SOYADI	YÜCEL ÖZER
Nüfus	65	Doğum Yeri / Tarihi:	SÖBÜCEALAN – 05.11.1973
Ekonomi	HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ – 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	7. YIL

Tarihi

Köyün kuruluşu hakkında kesin bir bilgi yoktur.

Konumu

İlçe Merkezine 17 km, İl merkezine ise 67 km olan Söbücealan Köyünün; Doğusunda Kırmızılar köyü, Batısında Gökmusa, Kuzeyinde Karlık, Güneyinde Yaylacık köyleriyle çevrilidir

Denizden yüksekliği 321 metredir

Ekonomi

Köyde geçim kaynağı tarım ve hayvancılıktır. 107 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 106 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 91 büyükbaş,550 küçükbaş hayvan vardır.

40-YARIŞALANI KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	YARIŞALAN	Adı SOYADI	Tuncay ÖREN
Nüfus	159	Doğum Yeri / Tarihi:	Yarışalan / 01.04.1975
Ekonomi	TARIM HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	2 YIL

Tarihi

Köyün kuruluşu 1923 yıllarına kadar uzanmaktadır. O yıllarda Bulgaristan'ın Nas köyünden göç eden muhacirler buraya yerleşmişlerdir.

Konumu

İlçe Merkezine 36 km, İl merkezine ise 53 km olan Yarışalanı Köyünün; Doğusunda Düzoba köyü, Batısında Karacahisar, Kuzeyinde Ören Köy, Güneyinde Yenikavak köyleriyle çevrilidir

Denizden yüksekliği 360 metredir

Ekonomi

Köyde geçim kaynağı tarım ve hayvancılıktır.675 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 588 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 210 büyükbaş,800 küçükbaş hayvan vardır.

41-YAYLACIK KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	YAYLACIK	Adı SOYADI	İsa ORMAN
Nüfus / Seçmen	347	Doğum Yeri / Tarihi:	14.05.1972
Ekonomi	TARIM	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	ÇİFTÇİLİK
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	4 AY

Tarihi

Köyün kuruluşunun M.S.500 yıllarına dayandığı söylenmektedir

Konumu

İlçe merkezine 17 Km., İl Merkezine 67 km uzaklıktadır. Yaylacık Köyünün Güney Batısında Dört Yol Köyü, Güneyinde Çamavşar ve Bengiler Köyleri, Doğusunda Doğanlar Köyü, Kuzey Doğusunda Havutbaşı Köyü bulunmaktadır.

Denizden yüksekliği 488 metredir

Ekonomi

Halkın geçim kaynağı tarım ve hayvancılığa dayanır. 1487 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 451 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 470 büyükbaş, 1000 küçükbaş hayvan vardır.

Folklor

Köy dışına mevsimlik işçi olarak gidilen yerde bir iftira olayından arkasından oluşan Türkü şöyledir:

Karaağaç'tan geleydim
On gaymeyi vereydim
O fidan boylu yâri
Buyu daha göreydim

Merezenin üstü yumrudur
İçindeki kumrudur
Benim de yârim vurulmuş
Anasının babasının bir oğludur

Mezerliğin dalları
Geliyor Halil'in salları
Salları şöyle dursun
İlle fidan boyları

Eyvah doktorlar eyvah
Eyvahlar olsun
Benim de yârim vurulmuş
Sizlere malumlar olsun

42-YAZLIK KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	YAZLIK	Adı SOYADI	Salih ONAY
Nüfus / Seçmen	92	Doğum Yeri / Tarihi:	YAZLIK / 10.10.1963
Ekonomi	TARIM HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİ / 2
Sağlık O.	YOK	Eğitim Durumu / Okul:	İLKOKUL
Okul	YOK	Mesleği:	
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	16 YIL

Tarihi

Kuruluş Tarihi kesin olarak bilinmemekle beraber Ahmet Vefik Paşanın iskân kanun ile kurulduğu tahmin edilmektedir. Halkı Karakeçili yürüğüdür. O devirde göçebe olarak keçi, koyun, sığırcılık yapıldığından köyün kurulduğu yerde yüksek yayla niteliğinde olduğundan buraya yerleşen yazın sürülerini buralarda otlatmaya geliyorlardı. Kanun çıkınca köyün şu anda bulunduğu yerde su bulunan Hort Pınarı ve Koca Kuyu etrafında yerleşmişler ve bu güne kadar gelmiştir. Köye ilk gelenler Çanakkale tarafından Hacı Hasan, Bursa tarafından gelen Hacı Süleyman (Yirik), Gönen tarafından Eseler sülalesi gelmiştir. Kuruluş esnasında üç sülalede gelip buraya yerleşmiş, daha sonra şu anda İvrindi'ye Bağlı Gökçeler köyünden Ali Denen Şahıs Gökçelerde çobanlık yaparken bir adam öldürmüş, oradan kaçarak buraya gelmiş. Burada çobanlık yaparak onun bunun işinde çalışarak hayatını idame ettirmiş bu yüzden Irgat Ali denmiş ve bu sülaleye Irgatlar denilmektedir.

1325 tarihli Hüdaverdigar Vilayeti resmîyetinden alınan bilgilere göre köyün o tarihte 21 hane olduğu görülmektedir.

Yazlık Köyü ismini 1960 yılında almıştır.

Konumu

İlçe merkezine 9 Km. İl Merkezine 59 km uzaklıktadır. Yazlık Köyünün Güneyinde Balya ve Kadıköy, Doğusunda Semizköy, Batısında Çalova, Kuzeyinde Çukurcak Köyleri bulunmaktadır

Denizden yüksekliği 410 metredir

Nüfusu

2007 nüfus sayımına göre köyün nüfusu 47 erkek,56 kadın olmak üzere toplam 103 tür.

Ekonomi

Halkın geçim kaynağı tarım ve hayvancılığa dayanır. 632 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 102 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 133 büyükbaş,1200 küçükbaş hayvan vardır. Köydeki en önemli ekonomik faaliyet her yıl Haziran ayının ilk hafta sonunda düzenlenen “Hayvan Panayırı” olup yakın köylerden büyük ilgi görmektedir.

Folklor

Köyde bazı gelenek ve görenekler sürdürülmekle birlikte birçoğu terk edilmiştir. Her yıl haziran ayında keşkekli “Köy Hayırı” yapılmaktadır. Bazı yıllarda “Yağmur Duasına” da çıkmaktadır. Üç gün üç gece süren davullu, klarnetli köy düğünlerinin sayısı oldukça azalmıştır.

43-YENİKAVAK KÖYÜ

KÖY BİLGİLERİ		MUHTAR BİLGİLERİ	
Köy	YENİKAVAK	Adı SOYADI	Yunus ÇİL
Nüfus / Seçmen	654 / 430	Doğum Yeri / Tarihi:	YENİKAVAK / 1948
Ekonomi	TARIM HAYVANCILIK	Medeni Hali / Çocuk Say.:	EVLİK / 5
Sağlık O.	VAR	Eğitim Durumu / Okul:	LİSE
Okul	VAR	Mesleği:	EMEKLİ
Kooperatif	YOK	Muhtarlık Süresi:	11 YIL

Tarihi

Köyde ilk yerleşim, 93 Rus Harbinden sonra Artvin İli Borçka Kazasından göçlerden sonra başlamıştır.

Konumu

Köyün il ve ilçe merkezlerine ulaşımı ayrı güzergâhlardan yapılmaktadır. İlçe merkezine 49 Km., İl Merkezine 34 km uzaklıktadır

Yenikavak Köyü Kurtdere, Ilıca ve Şamlı ovaları ile Manyas ovası arasında yükselen tepenin Ilıca'ya bakan vadisi boyunca kurulmuştur. Köyün Doğusunda Hisaralan, Düzoba, Batıda Karacahisar, Kuzeyde Karakabağaç, Yarışalanı, Güneyde Kurtdere ve Ilıca ile çevrilidir.

Denizden yüksekliği 303 metredir.

Ekonomi

Köyün ekonomik hayatı tarım ve hayvancılığa dayanır.

597 hektar arazisi vardır. Bu arazinin yaklaşık 631 hektarında tarım yapılmaktadır. Köyde 350 büyükbaş,2050 küçükbaş hayvan vardır.

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİMİZ

ADI	BABA ADI	LAKAP	DOĞUM YILI	KÖYÜ	ŞEHADET TARİHİ
RAMAZAN	MAHMUT	HÜSEYİN OĞULLARINDAN	1307		28.05.1915
RECEP	HALİL		1310		13.06.1916
RECEP	MAHMUT		1293	ORHANLAR	06.08.1915
RECEP	MEHMET		1292		05.10.1915
RECEP	MUSTAFA		1302	BÜYÜKPINAR	09.06.1915
RECEP	AHMET		1310		19.02.1917
SALİH	HASAN			BÜYÜKPINAR	29.03.1915
SALİH	MUSTAFA		1307	KAYALAR	16.02.1915
SÜLEYMAN	İBRAHİM			TURPLU	10.10.1916
SÜLEYMAN	YAKUP		1313		28.02.1915
SÜLEYMAN	MAHMUT		1297		25.09.1915
SÜLEYMAN	MEHMET ALİ		1304		07.05.1915
ŞAKİR	MEHMET ÇAVUŞ		1294	AKBAŞ	22.03.1911
TAHİR	MEHMET		1299		23.03.1915
YAHYA	BEKİR	HACIAHMET OĞULLARI	1313		21.10.1916
YAKUP	MUSTAFA		1292		10.09.1915
YAKUP	HACI AHMET		1309		27.05.1915
YAKUP	HÜSEYİN		1296		22.07.1915
BATTAL	İBRAHİM		1300	MANCILIK	21.02.1915
BAYRAM	ALİ				21.07.1916
BAYRAM	NEBİ		1304		19.07.1916
BEKİR	HACI ÖMER			KAYALAR	22.03.1915
BEKİR	MEHMET ALİ			ÇUKURCAK	03.04.1915
BEKİR	HASAN		1299	SÜBÜCELAN	01.05.1916
CAFER	ALİ		1301		01.11.1915
EMİN	İBRAHİM	SARI AHMET OĞULLARI	1314	ÇAMAVŞAR	14.10.1916
EMİN	MEHMET ALİ		1312	KAYALAR	26.06.1916
EYÜP	MUSTAFA				08.04.1915
EYÜP	SÜLEYMAN		1293		27.03.1915
HACI ALİ	HÜSEYİN		1297		07.05.1915
HALİL	AHMET			DÖRTYOL	05.05.1915
HALİL	MUSTAFA		1302		30.08.1915
HALİL	HÜSEYİN		1304	HABİBLER	25.07.1915
HALİL	FEYZULLAH		1299	TURPLU	02.02.1915
HALİL	AHMET		1305		05.02.1917
HALİL	ALİ				22.03.1915
HASAN	İBRAHİM		1308		13.05.1915
HASAN	MUSA		1296		14.04.1915
HASAN	MUSTAFA		1303	PATLAK	02.10.1915
HASAN	İSMAİL		1299		28.05.1915
HASAN	HACI AHMET				15.03.1915
HASAN	EMİN		1308	DOĞANLAR	09.06.1915

HASAN	ABDULLAH		1304	HABİBLER	07.09.1915
HASAN	MEHMET	KARAVELİ OĞULLARI	1306	PATLAK	16.02.1915
HASAN	HALİL		1298		21.09.1915
MEHMET ALİ	ALİ		1888		31.01.1917
MEHMET ALİ	MOLLA MEMET	KÜÇÜK HÜSEYİN OĞULLARI	1312	DOĞANLAR	10.08.1916
MEHMET TAHİR	HASAN EFENDİ	TURNAVALLI OĞULLARI	1310	KAVAKALAN I	30.08.1922
MUSA	HASAN		1296	PATLAK	15.08.1915
MUSA	HASAN		1302		15.09.1915
MUSA	MURAT		1296	KOYUNERİ	14.02.1915
MUSA	MUSLU		1294	KOYUNERİ	28.03.1915
MUSTAFA	HÜSEYİN		1309		27.05.1915
MUSTAFA	HÜSEYİN	AŞIK HÜSEYİN	1312		19.07.1921
MUSTAFA	MEHMET		1302		26.03.1916
MUSTAFA	ALİ		1300		14.06.1915
MUSTAFA	KÜRT ALİ		1305		05.04.1915
MUSTAFA	EYÜP		1305	EVCİLER	24.05.1915
MUSTAFA	EMİN		1306	ÇAMAVŞAR	11.10.1917
MUSTAFA	ÇOBAN İBRAHİM		1291		08.06.1915
MUSTAFA	DERELİ AHMET			ÇUKURCAK	26.02.1915
MUSTAFA	HÜSEYİN		1305		27.05.1915
NİZAM	HALİL		1312		18.06.1917
NURİ	İSMAİL		1296		01.12.1916
OSMAN	ALİ		1303		25.04.1915
OSMAN	RECEP	ÖZ OĞULLARINDAN	1290		26.02.1915
OSMAN	OSMAN		1304		11.05.1915
OSMAN	MUSTAFA		1308	KADIKÖY	23.01.1918
OSMAN	MEHMET		1290		23.05.1916
OSMAN	İSMAİL		1294		02.05.1915
OSMAN	ALİ		1303		16.04.1915
OSMAN	ALİ			ORHANLAR	17.04.1915
ABDULLAH	MEHMET		1296		25.02.1915
ABDULMECİ T	HALİL		1296		11.10.1915
ADEM	AHMET		1304		1915
ADEM	AHMET		1309		21.02.1915
ADEM	YUSUF		1305	GÖKMUSA	18.02.1915
AHMET	MUSTAFA		1286	ÇAKALLAR	27.05.1915
AHMET	OSMAN		1293		11.05.1915
AHMET	MUSTAFA		1301	MANCILIK	14.04.1915
AHMET	MEHMET		1309		19.02.1917
AHMET	MEHMET		1304		19.02.1915
AHMET	MEHMET		1299	KAYALAR	19.02.1915
AHMET	MEHMET		1306	KAYALAR	19.02.1915
AHMET	ALİ	KARAKÖSE OĞULLARINDAN	1302		30.02.1915
AHMET	KADİR				24.03.1915

AHMET	AHMET		1292		26.04.1915
AHMET	EMİN				20.02.1915
AHMET	HÜSEYİN		1303	MANCILIK	03.05.1915
AHMET	İSMAİL	HACI AHMET	1294	KARLIK	
AHMET	İSMAİL		1304	GÖKTEPE	09.09.1915
AHMET	İSMAİL		1309		21.02.1915
ALİ	SATILMIŞ		1297		03.06.1915
ALİ	İBRAHİM		1297		21.09.1915
ALİ	MUSTAFA			DÖRTYOL	01.07.1915
ALİ	MUSTAFA	MÜFTÜ OĞULLARI	1296	YENİKAVAK	
ALİ	MUSTAFA			DÖRTYOL	01.05.1915
ALİ	MUSTAFA		1306		01.03.1915
ALİ	MUSTAFA		1305		24.03.1915
ALİ	SARI HÜSEYİN		1306	ÇAMAVŞAR	10.08.1915
ALİ	MEHMET		1295	PATLAK	28.06.1915
ALİ	ALİ OSMAN		1300		14.06.1915
ALİ	İSMAİL		1290	ALİDEMİRCİ	22.04.1915
ALİ	İBRAHİM		1300	GÖKTEPE	18.09.1915
ALİ	HÜSEYİN		1303	ALİDEMİRCİ	10.11.1915
ALİ	HACI MUSTAFA	DALİ OĞULLARI			15.04.1915
ALİ	KADİR		1294	NARLI	27.05.1915
MEHMET	İSMAİL		1300		06.03.1915
MEHMET	HALİL	KARA MEHMET OĞULLARI	1307	HACIHÜSEYİN	17.03.1915
MEHMET	MEHMET	MAHMUT OĞULLARI	1305		30.03.1917
MEHMET	RAŞİT		1298		19.01.1911
MEHMET	MUSTAFA		1294		21.06.1915
MEHMET	MUSTAFA		1294		22.07.1915
MEHMET	MUSTAFA		1302	YAZLIK	07.03.1915
MEHMET	MUSTAFA		1297	KAYALAR	19.02.1915
MEHMET	MUSTAFA	MUHSİN OĞULLARI	1309		30.04.1916
MEHMET	HÜSEYİN	KAYMAK OĞULLARI	1292		17.06.1915
MEHMET	AHMET		1301	KAYALAR	24.03.1915
MEHMET	HALİL		1300		27.05.1915
MEHMET	HACI ÖMER				21.04.1915
MEHMET	HACI MEHMET		1306	GÖKMUSA	01.06.1915
MEHMET	HACI ALİ		1302		18.03.1915
MEHMET	BOŞNAK				30.05.1915
MEHMET	ALİ		1312		27.01.1915
MEHMET	HÜSEYİN		1297		28.06.1915
HAYDAR	HASAN		1307	KAYALAR	13.06.1916
HIZIR	MÜMİN	DRAMA MUHACİRLERİNDEN	1295		05.02.1916
HÜSEYİN	HAMZA		1306	ORHANLAR	19.03.1915
HÜSEYİN	YUSUF	HACİHALİL OĞLU	1316	BÜYÜKPINAR	09.02.1924
HÜSEYİN	MEHMET ALİ		1313		12.04.1917
HÜSEYİN	MEHMET		1314		20.09.1916
HÜSEYİN	HALİL		1292	KOYUNERİ	19.02.1917

HÜSEYİN	AHMET		1296	ÇAMAVŞAR	
HÜSEYİN	MEHMET		1314		19.161.916
İBRAHİM	AHMET		1300		19.03.1915
İBRAHİM	HACI MEHMET		1297		16.081.915
İBRAHİM	HALİL		1292	KAYALAR	25.03.1915
İBRAHİM	İBRAHİM		1304	BÜYÜKPINAR	18.02.1915
İBRAHİM	ÖMER		1034		19.07.1916
İBRAHİM	YUSUF				09.06.1915
İDRİS	MEHMET			DÖRTYOL	19.07.1916
İLYAS	ALİ		1297	ORHANLAR	18.02.1915
İSA	SARIMEHME T			ÇUKURCAK	26.02.1915
İSA	MUSTAFA		1287		09.12.1896
İSMAİL	ALİ		1313		27.07.1916
İSMAİL	HASAN				21.04.1916
İSMAİL	İLYAS	BEKİR	1305		13.07.1916
İSMAİL	MEHMETALİ	EMİN	1309	ÇALOVA	22.04.1915
İSMAİL	MUSTAFA			ÇAMAVŞAR	02.01.1917
İSMAİL	MUSTAFA	KARAMUSTAFAOĞL U		ÇAMUCU	03.03.1915
KADİR	VELİ		1307	SEMİZKÖY	09.06.1915
KADİR	HAMİT			DÖRTYOL	26.02.1915
KAZIM	TOPAL AHMET	KARA KÖSE OĞLU			03.04.1915
MAHMUT	HATİP MUSTAFA		1305		04.03.1915

İLÇEDE YETİŞEN DEĞERLER

ADI SOYADI	AÇIKLAMALAR
Lütfü Tomuş	Merkez Valisi
Nazım Altıntaş	Tümgeneral
Muammer Bayram	Tuğgeneral
Mehmet Güler	Emekli Senatör
Hüseyin Kalaycı	Kurmay Albay
Mustafa Ulubaş	Pilot Kurmay Albay
Nurettin Özmen	Jandarma Kurmay Albay
Mehmet Reşat Girgin	Hava Pilot Albay
İsmet Çetin	Albay
Cafer Efendinin Necmi	Albay
Mustafa Ulubaş	Kurmay Albay Pilot
Osman Efendinin Halil	Danıştay Üyesi
Müstecabizade İsmet	Şair, Yazar(1861–1911)
Basri Ünal	Prof.Dr.(Ankara. Üniv. Müh. Fak.)
Nizamettin Koç	Prof.Dr.(Zir. Yük. Müh.)
Harun Tepe	Prof. Dr.(Felsefe)
Hasan Önal	Prof. Dr. Yüksek Elektrik. Müh.
Mevlüt Asar	Tarih Profesörü
Harun TEPE	Profesör(Hacettepe Üniv.. Felsefe Bölümü)
Mehmet Alkaya	İçişleri Bakanlığı Müfettişi
Zahit Kırdar	Erzincan-Refahiye Kaymakamı
İdris Gökçay	Emekli Emniyet Müdürü
Şerafettin Timuçin	Yüzbaşı(9 Eylül 1922'de İzmir'e ilk Türk Bayrağını Diken)
İbrahim Oğlu Kemal	Batan Dumlupınar Denizaltısı Kaptanı
Mustafa Ünal	Gazeteci
Asaf Aktan	Yazar (öğretmen)

KAYNAKÇA

- 1- Balıkesir Ve Civarında Yürük Ve Türkmenler, Kamil Su, Balıkesir Halkevi Yayınlarından, 1938.
- 2- Salnamelere Göre Karesi(1847–1922),Dr. Abdülmecit Mutaf, Zağnos Yayınları,2003.
- 3- Karesi Vilayeti Tarihçesi, İsmail Hakkı Uzunçarşılı, Zağnos Kültür Ve Eğitim Vakfı Yayınları,1925.
- 4- Tanzimat Başlarında Balıkesir Kazası(1840–1845),Tacettin Akkuş, Zağnos Kültür Ve Eğitim Vakfı Yayınları,2001.
- 5- Balıkesir Ve Çevresinde Yörükler, Çepniler Ve Muhacirler, Aydın Ayhan, Zağnos Kültür Ve Eğitim Vakfı Yayınları.
- 6- Balıkesir - Balya Maden (Pb-Zn) Artıklarının Yurt Ekonomisi Açısından Önemi, Zeki Akyol M.T. A, Enstitüsü Ankara.
- 7- Türkiye'de Kömürün Keşfi Ve Kömür İşletme İmtiyazları (1829–1937), Discovery Of Coal And Concessions Of Coal Mines In Turkey(1829–1937),Yrd. Doç.Dr. Şerife Yorulmaz,
- 8- Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı, Madencilik Özel İhtisas Komisyonu Raporu Metal Madenler, Kurşun-Çinko-Kadmiyum Alt Komisyonu Çalışma Grubu Raporu, Ankara,2001,DPT.
- 9- Balya Kurşun Madenleri (Türkiye), Müh. Jeolog V. Kovenko.
- 10-“Kaymakamlık Mesleği” Açısından Mülki İdarenin Kısa Tarihi, Dr. Adnan Çimen.
- 11- Balıkesir İl Raporu, Balıkesir İl Planlama Ve Koordinasyon Müdürlüğü.
- 12-Balıkesir Çevre Durum Raporu,2004,Balıkesir İl Çevre Ve Orman Müdürlüğü.
- 13- Balıkesir Çevre Durum Raporu,2006,Balıkesir İl Çevre Ve Orman Müdürlüğü
- 14- Maden Tetkik Ve Arama Genel Müdürlüğü, Balıkesir İli Maden Ve Enerji Kaynakları,2005
- 15-Balıkesir Ticaret Odası, Balıkesir 2007 Raporu
- 16- Ülkemiz Enerji Bütünlemesinde Marmara Ve Trakya Bölgesi Kömürlerinin Yeri, Dr. İlker Şengüler, Maden Tetkik Ve Arama Genel Müdürlüğü Enerji Dairesi Başkanlığı, Ankara.
- 17-Madencilik-Şehirleşme İlişkinine Farklı Bir Örnek, Yard. Doç. Dr. İbrahim Aydın.
- 18- Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı, DPT.
- 19- Osmanlılarda Madencilik, Mining - Structure Of Ottomans, Ahmet Kartalkanat MTA Araştırma Planlama Ve Koordinasyon Dairesi Başkanlığı.
- 20- Mehmet Çiloğlu, Osmanlı Devleti'nde Madencilik Ve Balya Madenleri.
- 21-Madencilik Özel İhtisas Komisyonu Raporu, Enerji Hammaddeler Alt Komisyonu Kömür Çalışma Grubu, Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı, Ankara 2001.
- 22- İlçelerin Sosyo-Ekonomik Gelişmişlik Sıralaması Araştırması (2004),DPT
- 23-Karesi Meşahiri - İsmail Hakkı(Uzun Çarşılı).
- 24-Balıkesir Ve Civarında Yürük Ve Türkmenler.
- 25-Balıkesir “Bir Kentin Kimliği”.
- 26-Balya, Ilıca, Şamlı Yöreleri Hikmet Adın.
- 27-Strabon Antik Anadolu Coğrafyası.
- 28-Balya İlçesi- Gençlik Ve Spor Müdürlüğü.
- 29-Kaybolan Şehir Balya – Mustafa Çınar.

GEÇMİŞTEN GELECEĞE

BALYA

Sucuğun Şahı

ŞAHANOĞLU SUCUKLARI <http://sahanoglusucuk.com/>
Çamavşar Köyü BALYA / BALIKESİR

Ürünlerimiz

Beyaz Peynir

Kaşar Peyniri

Manyas Peyniri

Tulum Peyniri

Lor Çeşitleri

Tereyağı

Dağlı süt sizin için Balya yöresinin doğal sütlerinden tamamen hijyenik ve modern tesislerinde ürettiği ürünlerini barkodlu ve vakumlu olarak damak zevkinize sunuyor...

DAĞLI SÜT ÜRÜNLERİ Atatürk Mahallesi Huzur Sokak No:8 Tel: 266 249 16 13
Fabrika: Kayalar Köyü Tel: 266 497 80 36 Balya / Balıkesir <http://www.daglisut.com>
Tel: 0266/2491613 - Cep: 0533 346 36 59

GEÇMİŞTEN GELECEĞE

BALYA

GizE SİGORTA
Trafik Takip Bürosu
Aracılık Hizmetleri
TRAFİK - KASKO - YANGIN
DEPREM - HAYAT - SAĞLIK
Büromuz 24 Saat Hizmetinizdedir.

Gönül & Erdal GÖKÇE
Her Çeşit Araç Alım Satım ve Takip İşleri

Gize
Kuaför & Güzellik Salonu
Zehra & Umur DUMAN

Tel & Fax: 0 266 486 12 70
Gsm: 0 532 799 12 46 - 0 546 297 40 18
Cumhuriyet Meydanı No: 12 - BALYA

Tel: 0 266 486 18 03 Ev: 0 266 486 21 21 Gsm: 0.534 517 36 66
Koca Camii Mah. Koca Magara Cad. No: 16 BALYA / BALIKESİR

İş Takibi, Araç Alım Satım, Köy Muhasebesi, Nikâh İşlemleri, Evlenme & Sünnet Davetiyeleri, Ölüm Bildirimi, Araç Süsleme, Beyanname Doldurumu, Arzuhal İşlemleri, Dilekçe, Fotokopi

BALYANIN GURURLARI

ZAFER DERSHANELERİ
"Sizin Öğrencilerinizle Birlikte"

Barış Çengiz Ahmet Boduroğlu

9 Eylül Tıp Ege Tıp

ZAFER KAZANDIRIR...

SAYAN TİCARET
Toptan ve Perakende Gıda

Süleyman SAYAN
0537 674 8290

Mrk : 02664861190 Balya
Şube: 05349238400
Oruçgazi Mah. Dereboyu Cad. No:17
BALIKESİR

GEÇMİŞTEN GELECEĞE

BALYA

eGE
ENERJİ ve MADENCİLİK

Ege Madencilik A.Ş. Brightwell Holdings'in enerji alanındaki yatırımdır.

Ege Madencilik A.Ş. Brightwell Holdings'in enerji alanındaki yatırımdır. Ege Madencilik 5 Haziran 2007 tarihinde Türkiye Kömür İşletmeleri'nin açmış olduğu ihalede Balıkesir-Balya Bölgesi'nde 1763 hektarlık ruhsat alanına sahip Bengiler Maden Sahası'nın 49 yıllığına işletme hakkını kazanmıştır. Bölgede yapılan rezerv tespit çalışmaları 2008'de sonuçlanmış olup, ilgili sahada 3800-4000 kCal ortalama ısıl değere sahip linyit kömürünün yanısıra, bakır, kurşun ve demir madenlerine de rastlanmıştır. Ege Madencilik 15 Ocak 2008 tarihinde Türkiye Kömür İşletmeleri'nin açmış olduğu özelleştirme ihalesinde Manisa-Soma Bölgesi'nde 563 ve 370 hektarlık ruhsat alanına sahip Aydıncık Dualar Maden Sahası'nın 49 yıllığına işletme hakkını kazanmıştır.

Ege Madencilik Enerji Üretim ve
Tic.A.Ş.

Merkez:Eski Büyükdere Cad.No.14
Park Plaza Kat:20 Maslak İstanbul
Tel: 0212 366 50 00
Fax: 0212 366 5098-99

Saha/Şantiye
Bengiler Köyü Balya Balıkesir
Tel: 0266 499 11 18 Fax: 0266 499 1178

Satış Sorumlusu
Mehmet ACAR
Tel: 0530 200 01 04

GEÇMİŞTEN GELECEĞE

BALYA

 keramika[®]

MUTFAKLARINIZI

RENKLENDİRİYORUZ

www.keramika.com.tr

Ulusoy Outlet Park D:Blok No :5 Susurluk BALIKESİR

shadow

Ravini Mermer 1996 yılından bu yana mermercilik sektöründe faaliyet göstermektedir.

Sektörün önde gelen kuruluşlarından biri olan Ravini Balıkesir ve Dursunbey yöresindeki mermer ocaklarının yanı sıra Balya yöresindeki mermer ocağında dört yıldan bu yana üretim yapmaktadır. Balya yöresine has gri renkli mermerin Türkiye'de başka bölgelerde alternatifi bulunamamaktadır. Ravini'nin Shadow adı altında ürettiği Balya yöresinin gri mermeri Çin ve Körfez ülkelerinde çok önemli ve prestijli projelerde tercih edilerek kullanılmaktadır.

RAVİNİ MERMER SERAMİK SAN. VE TİC. A.Ş.

Adress: Gümüşçeşme Mah. 186. Sokak No :2 BALIKESİR/TURKEY

Phone : +90 266 239 05 03

Fax No : +90 266 241 12 18

E-mail : ravini@ravini.com

Web : www.ravini.com

GEÇMİŞTEN GELECEĞE

BALYA

NAKLİYAT - MAHRUKAT MADENCİLİK VE İNŞ. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

KÖMÜRDE KALİTE

EGE MADENCİLİK BALYA ANA BAYİİ

İTHAL SİBİRYA- SOMA KISRAKDERE- EĞE MADENCİLİK

**SİTE VE APARTMANLARIN HER TÜRLÜ KÖMÜR İHTİYACI İÇİN ARAYINIZ
TOPTAN VE PAREKENDE**

Merkez Tel: 0266 714 64 92-714 64 94- 714 25 13 Merkez Fax: 0266 714 64 93
Merkez: Kaşif Acar Caddesi Site Çakmak Apartmanı No: 58 Bandırma/BALIKESİR
Şube Tel: 0266 865 64 00 Han Mah. Bandırma Cad. No:19 Susurluk/BALIKESİR
GMS: 0532 496 83 66

www.somaliler.com

ERGÜN
SİGORTA ACENTELİĞİ
TRAFİK TAKİP BÜROSU
VE ARZUHAL

Hüseyin ERGÜN (Em. Trafik Polis Memuru)

HİZMETLERİMİZ

- Faturalı Gümrük Yeni Kayıt
- Noter Satışı
- Devir
- Nakil
- Sigorta (Kasko)
- Ehliyet
- Hurda
- LPG
- Ruhsat Muayene
- Veraseten Devir
- Tadilat Montaj - Plan Proje
- Güzergah İzin Belgesi
- Y Türü Yetki Belgesi
- Tapulu Orman Kesim Dosyası
- Tapu İşlemleri
- Nüfus (Veraset)
- Evlenme
- Dilekçe
- Arzuhal
- Fotokopi

Erver Paşa Mah. Cumhuriyet Meydanı

Mescit Sok. No: 1 Balya / BALIKESİR

Tel&Fax: (0266) 486 18 00

Gsm: (0505) 668 19 09 - (0539) 858 86 66 (0544) 916 19 99

e-mail: h.ergun_40@hotmail.com

GEÇMİŞTEN GELECEĞE

BALYA

ERTUĞRUL TİCARET

Şükrü Ertuğrul

Tüp - Su - Beyaz Eşya

Tel : 486 13 63

0544 644 88 88 Şükrü Ertuğrul

0542 474 87 97 Recep Kaya

Koca Cami Mah. Atatürk Cad. Cumhuriyet Meydanı - BALYA

BALYA AV
Bilumum Av Malzemeleri Satışı
ve Havaî Fişek

Haluk Hocaoğulları

Tel : (0.266) 486 14 04
Cep : (0.532) 675 01 82

Enverpaşa Mah. N.Abdullah Kandemir Sk. No.3 BALYA / BALIKESİR

İTİMAT
OTOBÜS İŞLETMECİLİĞİ LTD. ŞTİ.

**HAYIRLI YURT İÇİ OKUL - DÜĞÜN ve
YOLCULUKLAR TUM GEZİLERİNİZDE
DİLERİZ HİZMETİNİZDEYİZ**

**BALIKESİR KAYABEY : 0(266) 244 28 58
BALIKESİR GARAJ : 0(266) 246 60 80
BALYA : 0(266) 486 10 20**

İhlas Pazarlama
Türkiye Gazetesi Bayii

Şaban ÖZEL

Tel:0.266.486 21 29
Gsm:0.537.207 22 14
Enver Paşa Mah.
Cumhuriyet Cad.No:18/A
BALYA / BALIKESİR

YAKIN MADENCİLİK

ÜRETİCİ FİRMA ADI : BAKI YAKIN / YAKIN MADENCİLİK
SATICI FİRMA ADI : BAKI YAKIN / YAKIN MADENCİLİK
MENŞEI / CİNSİ : LİNYİT KÖMÜRÜ

YAKIT ÖZELLİKLERİ	YÖNETİMLİK TABLO İN CİNSİ ZEDGÜL ENİ	UYGUNLUK İZİN BELGESİ VERİLEN YAKITKANALIZ SONUÇLARI
TOP LAM KİLE (RT: Kuru Başta)	Max. % 2	Max. % 1
ALİTİSİ DEĞERİ (Cıvancık)	Min. 4000 Kcal / Kg (-200 Tolerans)	Min. 4000 Kcal / Kg
TOP LAM KİLE (Temp. Kurulan)	Max. % 25	Max. % 15
KİL (Kuru Başta)	Max. % 25	Max. % 12
BOYUT	18 - 150 mm (18 mm altı max. %10 150 mm üstü max. %10 Tolerans)	UYGUN

LİNYİT KÖMÜRÜ

KAÇINCI DERECE İLLERDE KULLANILACAKI
TÜM İLLERDE

KULLANILACAK YAKMA SİSTEMLERİ: SOBA / KALORİFER / STOKERLİ

BAKİ YAKIN / YAKIN MADENCİLİK
TORBALAYAN FİRMA: BAKİ YAKIN / YAKIN MADENCİLİK
BENGİLER KÖYÜ BALYA / BALIKESİR
Tel : 0.266 499 11 91 Cep : 0.536 271 87 90

TORBALARIN YAKILMASI ZARARLI VE YASAKTIR

TAKRİBİ 25 KG.